PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

dựng hoặc tìm kiếm *tài sản*. Điều này có vẻ như chỉ là một khác biệt nhỏ trên lý thuyết, nhưng sau khi một người về hưu, sự khác biệt này mới thật đáng kể. Với một nhà đầu tư chuyên nghiệp giàu kinh nghiệm, việc học cách nhìn thấy đồng tiền từ các khoản đầu tư dựa trên cơ sở hàng tháng không phải là việc dễ... vậy mà ERISA lại yêu cầu mọi người phải làm điều đó. Khi một người lao vào một kế hoạch hưu trí DC, họ bị đẩy ra khỏi công việc, nơi ẩn náu an toàn của họ. Đối với nhiều người, đây là lần đầu tiên trong đời họ phải đối mặt với thế giới thực... một thế giới thực mà người cha giàu từng phải đối mặt ở tuổi 13, tôi đối mặt ở tuổi 32, cha tôi đối mặt ở tuổi 53, còn người nhân viên Enron trên trang bìa tờ *USA Today* thì ở tuổi 58.

GẶP GỠ THẾ GIỚI THỰC

Những ngày xưa tốt đẹp, khi một nhân viên nghỉ hưu, ông ta có thể có một bữa tiệc nghỉ hưu, một chiếc đồng hồ đeo tay bằng vàng, và một kế hoạch hưu trí DB để sinh sống suốt những ngày còn lại trong đời. Nói cách khác, họ có thể về hưu và ngồi đợi những tờ ngân phiếu được gởi đến nhà. Đó là tất cả những gì họ phải làm.

Cũng những ngày xưa tốt đẹp, nếu người nghỉ hưu từng làm việc cho một công ty lớn hay một công ty có đoàn thể mạnh, họ còn có thể được hưởng chính sách COLA, một dạng điều chỉnh vật giá. Khi lạm phát tăng, họ được thêm những khoản trợ cấp xác định. Một số người còn được chăm sóc y tế trong suốt thời gian nghỉ hưu. Miễn là còn sống, họ có thể đi bác sĩ và công ty sẽ thanh toán tiền khám chữa

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

bệnh cho họ. Nói cách khác, các kế hoạch nghỉ hưu DB trở nên quá tốn kém vì ngày càng có nhiều người nghỉ hưu và họ ngày càng sống lâu hơn do y học ngày càng tiến bộ. Những nghĩa vụ pháp lý nặng nề này là một trong những lý do thực tế vì sao luật ERISA được lập ra. Những nhân viên có kế hoạch DB và chăm sóc y tế trở nên quá tốn kém trong một thế giới đang gia tăng cạnh tranh toàn cầu.

Trong thế giới ngày nay, khi một người về hưu, có thể vẫn có một bữa tiệc nghỉ hưu và một chiếc đồng hồ đeo tay bằng vàng, nhưng một khi về hưu, rất có khả năng họ chỉ biết ngồi nhìn lại chính mình. Một số có thể sống với kế hoạch nghỉ hưu của công ty, một số người khác có thể lựa chọn IRA, một tài khoản hưu trí cá nhân, và nhiều người khác sẽ quyết định bán đi những tài sản tài chính của mình để lấy tiền gởi vào ngân hàng.

Sau đây là ba lý do thật sự cho thấy tại sao người cha giàu nhìn thấy sự sụp đổ thị trường chứng khoán trầm trọng nhất trong lịch sử đang đến. Đó là:

1. Sẽ có một thị trường hạ giá gây ra bởi những người thuộc thế hệ bùng nổ dân số bán cổ phiếu để thu tiền. Người cha giàu nói, "Những người ở nhóm L và T làm việc cả đời để kiếm tiền, chứ không phải kiếm những tài sản tài chính. Phần lớn những người nhóm L và T không tin vào thị trường chứng khoán. Một khi họ rời công ty, tất cả nỗi sợ hãi và bất an từ trước đến giờ - những nỗi sợ hãi và bất an khiến họ suốt đời trở thành những người nhóm L hoặc T - nay sẽ chỉ gia tăng thêm mà thôi.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Một khi đã rời công ty, họ sẽ bám víu vào những gì họ biết và tin, đó là tiền mặt... chứ không phải cổ phiếu hay các quỹ hỗ tương đầu tư."

Theo tạp chí *Business Week*, năm 1990, trong các kế hoạch 401(k) và những kế hoạch tương tự có 712 tỷ đôla và chỉ có 45% số này là dưới dạng cổ phiếu. Đến cuối năm 2000, con số này tăng lên 2,5 ngàn tỷ đôla, với 72% là cổ phiếu và các vốn cổ đông tương tự. Nói cách khác, vì tiền đến từ các quỹ hưu trí nên một cuộc bùng nổ thị trường đang hình thành. Trong tình hình thị trường tăng giá, những người được gọi là nhà đầu tư trở nên tự tin hơn và bắt đầu đem tiền mặt đi mua cổ phiếu, đơn giản vì họ được lời từ cổ phiếu cao hơn tiết kiệm gởi ngân hàng. Khi thị trường bùng nổ, nhiều người tự nhận là nhà đầu tư, những người "dự tiệc trễ", bắt đầu dốc hết tiền tiết kiệm của họ để đưa vào thị trường, trước hết là vào các quỹ hỗ tương, làm tăng lớp tài sản này lên đến 4 ngàn tỷ đôla. Cùng thời gian này, các báo cáo cho thấy tỷ lệ tiết kiệm gia đình của Mỹ rơi xuống dưới 1%. Một *cơn nghiện* phát sinh và những người chưa hề có mặt trong thị trường bao giờ thì bây giờ bắt đầu xuất hiện.

Nhiều người đang đầu tư vào những kế hoạch hưu trí DC nhận thấy các kế hoạch này gia tăng giá trị. Đột nhiên họ tin rằng bây giờ họ đã là nhà đầu tư thực thụ và bắt đầu đem tiền tiết kiệm của mình đưa hết vào thị trường. Phần lớn những người này đến từ những nhóm L và T. Những người trong số *người để dành* thình lình bắt đầu *đầu tư*. Nhưng họ không phải là những nhà đầu tư.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Người cha giàu tin rằng cuộc sụp đổ thị trường chứng khoán nghiêm trọng nhất lịch sử sẽ xảy ra khi hàng triệu người bắt đầu bán đi những tài sản tài chính mà họ không hiểu và không tin. Người cha giàu nói, "Những người trong nhóm L yêu thích sự bảo đảm. Nếu họ cảm thấy sự bảo đảm của họ bị đe dọa, *họ sẽ không giữ lại những tài sản tài chính của mình nữa.* Nếu họ cảm thấy không được bảo đảm, sẽ không có bất kỳ một sự rút tiền có hệ thống nào như trong những lời kêu gọi cải cách lương hưu... Thay vì thế, sẽ có một cơn hoảng loạn những cổ phiếu rao bán hạ giá... một cơn hoảng loạn gây ra bởi những người thuộc thế hệ bùng nổ dân số muốn chuyển đổi những tài sản tài chính của họ trở lại thành tiền mặt... tiền mặt dành cho các tài khoản tiết kiệm của họ... rất nhanh."

Lúc đầu tôi không hiểu người cha giàu đang nói đến điều gì. Bây giờ khi đã già dặn hơn tôi mới biết rõ hơn về sự khác nhau tinh tế đó. Ngày nay, tôi nhận thức rất rõ về sự khác nhau đó mỗi khi tôi nghe có người nói, "Tôi đang *dành dụm* chuẩn bị về hưu" hoặc "Tôi đang để dành cho việc học của con tôi." Ít khi nào tôi nghe người ta nói "Tôi đang *đầu tư* để chuẩn bị về hưu" hoặc "Tôi đang đầu tư cho việc học của con tôi." Vì người cha giàu đã nói, "Những người dành dụm và những nhà đầu tư không thể là một. Người dành dụm cảm thấy an toàn với tiền mặt, không phải với các quỹ hỗ tương. Khi nào những chao đảo nhẹ biến thành một cú hích mạnh thì họ sẽ bán, và khi hàng triệu người trong số họ bắt đầu bán

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

đổ bán tháo thì thị trường sẽ sụp đổ. Sẽ không có bất kỳ một sự rút tiền có hệ thống nào cả."

Nước Nhật đang chao đảo bên bờ thảm họa tài chính và ngân hàng trong vài năm nay. Cùng lúc, các ngân hàng Nhật lại bùng nổ tiền vì phần lớn những người Nhật là những người lao động dành dụm. Thực tế, Nhật có tỷ lệ tiền gởi tiết kiệm cao nhất thế giới. Bởi vì các ngân hàng quá "xua đuổi" tiền nên lãi suất được trả cho các khoản tiết kiệm gần như là 0%. Dù ngay cả khi các ngân hàng Nhật không trả lãi cho các khoản tiết kiệm, tiền vẫn được gởi vào ngân hàng. Tại sao? Lý do là vì những người lao động dành dụm thà gởi tiền không lãi còn hơn phải chịu rủi ro. Tôi đoán trong vài năm sắp tới, các ngân hàng Mỹ cũng sẽ bắt đầu "xua đuổi" tiền. Nếu ngân hàng đầy tiền, thật khó cho họ khi phải trả 10% lãi suất cho những người gởi số tiền đó. Như tôi đã viết, các ngân hàng Mỹ đang trả 2% lãi suất cho tiền gởi tiết kiệm. Hai phần trăm không phải là một khoản đền đáp tốt cho việc đầu tư của bạn.

Như vậy lý do chính của sự sụp đổ sắp đến là vì phần lớn người ta ngày nay bỗng nhiên không cảm thấy bảo đảm đối với các quỹ hỗ tương và cổ phiếu. Khi bắt đầu về hưu, hàng triệu người thuộc thế hệ bùng nổ dân số sẽ chuyển cổ phiếu và các quỹ hỗ tương thành tiền mặt để đem gởi ngân hàng và quay trở lại với những gì họ đã bỏ ra cả đời để tìm kiếm - tiền mặt. Như người cha giàu đã nói, "Con có thể thay đổi luật pháp nhưng không thể thay đổi con người."

PDF-XChange Viewer Click to buy NOW! www.docu-track.com

2. Vật giá và chi phí y tế tăng cao. Như đã nói trên, các kế hoạch hưu trí DB có sự điều chỉnh vật giá. Với kế hoạch hưu trí DC, sau khi về hưu, lúc vật giá và chi phí y tế tăng, những người nghỉ hưu sẽ phải bán đi các tài sản tài chính của họ để chi trả cho những phí tổn cho cuộc sống. Một lần nữa điều này đã thổi bay lý thuyết rút tiền có hệ thống ra cửa sổ. Những sự khác nhau mong manh giữa kế hoạch DB và DC cũng sẽ góp phần vào sự sụp đổ thị trường sắp tới. Để sống người ta phải có tiền mặt chứ không phải có các quỹ hỗ tương. Vì thế các quỹ hỗ tương phải được bán đi để lấy tiền mặt.

3. Số lượng những người thiếu khôn ngoan sẽ gia tăng. Trích từ câu nói của Warren Buffett, "Con người đầy tham lam nhưng dễ lo sợ và có những hành động điên rồ, đó là điều có thể dự báo được. Song hậu quả của chúng thì không thể lường trước hết được."

   Hầu hết chúng ta biết rằng bất cứ thị trường nào cũng vận hành dựa trên tính tham lam và nỗi lo sợ. Lý do khiến thị trường đi lên trong những năm 1990 là vì sự *tham lam*, và lý do khiến thị trường đi xuống là vì *nỗi lo sợ*. Trong tương lai gần, một lý do nữa để người ta chuyển tài khoản hưu trí của họ thành tiền mặt là vì sự *điên rồ*.

   Tôi sẽ cho bạn một ví dụ về tính *điên rồ* trong đầu tư. Trong những năm 1990, tôi gặp nhiều người nhân viên giàu có nghĩ rằng họ giàu có bởi vì họ là những nhà đầu tư... nhưng trên thực tế, họ chỉ là những nhân viên may mắn. Có lần tôi gặp một nhân viên của Intel. Năm 1997, khi thị trường đang tăng trưởng, giá trị cổ phiếu của ông

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

lên đến gần 35 triệu đôla. Ông nghĩ rằng chắc chắn mình là một nhà đầu tư giỏi chứ không phải là một nhân viên may mắn. Theo định nghĩa, một nhà đầu tư chính thức là một người có hơn 1 triệu đôla giá trị ròng hay một công việc lương cao. Bây giờ, làm thế nào đánh giá một người có phải là một nhà đầu tư chính thức hay không đã vượt quá khả năng của tôi, nhưng đó là quy luật. *Tôi có một cách đánh giá tốt hơn về một người có phải là nhà đầu tư chính thức hay không, nhưng Ủy ban Giao dịch Chứng khoán (SEC) không hỏi ý kiến tôi.*

Sau đó, nhà đầu tư-nhân viên Intel này với hàng triệu đôla trở nên mù quáng và bắt đầu đầu tư vào bất cứ cái gì chuyển động được. Ông mua các công ty tư nhân, mua quyền cộng tác với các công ty, hoặc thậm chí mua đứt các công ty và cho con cái mình quản lý chúng. Ông mua những thứ xa xỉ như máy bay riêng, thuyền buồm, và hai ngôi nhà lớn. Rồi ông gặp một cô gái trẻ tuổi hơn cả con gái mình và ly dị vợ, thế là người vợ nhận được cả một khối tiền. Người cha giàu thường nói, "Một người điên rồ và tiền của anh ta là một bữa tiệc lớn." Kết thúc bữa tiệc đó, anh bạn của chúng ta phá sản và tìm đến tôi xin việc. Ông cần một việc làm vì cô vợ thứ hai đã lấy hết số tiền còn lại của ông sau khi ly dị lần thứ hai. Ông chỉ là một trong hàng chục người tương tự mà tôi đã từng gặp trong những năm 1990 phát đạt. Họ là những nhân viên may mắn và tự cho mình là những nhà đầu tư - nhưng rồi họ nhận ra mình chỉ là những kẻ ném tiền qua cửa sổ. Không có gì sai lầm với điều đó...

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

trừ khi bạn chắc chắn mình còn đủ tiền để tiếp tục ném qua cửa sổ một lần nữa.

Ví dụ về sự *điên rồ* trong đầu tư này có thể tìm thấy ở các ngôi sao thể thao, ngôi sao điện ảnh, ngôi sao nhạc rock, những người trúng số, những người thình lình được thừa kế một số tiền kếch xù, và bất kỳ ai đã điên rồ khi tin rằng đầu tư tiền và trở thành nhà đầu tư là như nhau. Trong một vài năm nữa, vì một số người may mắn hơn sẽ bắt đầu về hưu với một số tiền lớn trong các kế hoạch hưu trí DC nên bạn sẽ bắt đầu đọc thấy trên báo chí những người điên rồ đang bị lừa mất hết tiền hưu. Nhiều người sẽ bị lừa bởi vì họ không phân biệt được việc đầu tư tiền khác với việc trở thành một nhà đầu tư như thế nào.

Tóm lại, sai lầm lớn nhất hết thảy, theo người cha giàu, là dù đã đầu tư, người ta vẫn chưa thể trở thành một nhà đầu tư. Ông nói, "Điểm nhỏ bé và dường như tầm thường này có khả năng kéo thị trường chứng khoán rơi xuống." Vì vậy, lời tiên tri của người cha giàu là đến một lúc nào đó trong tương lai gần, hàng triệu người sẽ từ từ thức tỉnh và nhận ra họ đã bị luật pháp buộc phải mua những gì mà họ thực sự không muốn (một kế hoạch DC), và không thể bán trừ phi họ chịu trả một số tiền phạt thuế khổng lồ do rút trước hạn. Trên hết, nhiều người được khuyến khích đầu tư vào những sản phẩm họ không thực sự định giá được, không hiểu được và họ nghĩ là họ đã trả quá cao cho những sản phẩm này. Ông nói, "Về điểm này, những người dành dụm sẽ bắt đầu chuyển đổi các vụ đầu tư của họ trở lại

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

thành những gì mà vì nó họ đã làm việc suốt đời - tiền mặt... không phải cổ phiếu, trái phiếu, hay các quỹ hỗ tương. Sự sụp đổ thị trường sẽ xảy ra bởi vì người ta được luật pháp khuyến khích đầu tư nhưng họ không bao giờ được học để trở thành những nhà đầu tư. Hãy nhớ, những nhà đầu tư muốn có *tài sản* còn những người dành dụm muốn có *tiền mặt*. Đó là lý do tại sao bạn nghe nhiều người nói, "An toàn như tiền nằm trong ngân hàng."

Có lần người cha giàu giải thích với tôi rằng định nghĩa của ông về *cơn nghiện* trong thị trường tài chính, sự chuyển đổi phi lý từ tiền mặt thành các tài sản tài chính như cổ phiếu, trái phiếu, quỹ hỗ tương... Trải qua hàng thế kỷ, người ta từng có nhiều cơn nghiện. Một trong những vụ nổi tiếng hoặc khét tiếng là cơn nghiện hoa tu-lip ở Hà Lan từ năm 1634 đến 1637. Cơn nghiện hoa tu-lip xảy ra do những người Hà Lan yêu điên cuồng loài hoa được nhập khẩu từ Trung Quốc này. Chẳng mấy chốc, họ tạo ra nhiều giống mới và không lâu sau một cơn nghiện nổi lên. Có những bông hoa tu-lip đắt gấp trăm lần trọng lượng của nó tính bằng vàng. Đột ngột cơn nghiện qua đi và sự hoảng loạn bắt đầu, sự hoảng loạn khi người ta tìm cách chuyển những bông hoa này trở lại thành tiền. Ngày nay, cơn nghiện hoa tu-lip nghe buồn cười cũng giống như cơn nghiện dot.com vài năm nay.

Định nghĩa về sự *hoảng loạn* tài chính của người cha giàu là sự chuyển đổi phi lý từ tài sản tài chính trở thành tiền mặt. Nói cách khác, bỗng nhiên người ta thức tỉnh và nhận ra rằng những gì họ đã mua không đáng giá so với số tiền

đã trả và họ muốn lấy tiền lại. Người ta thường gọi đó là "nỗi hối tiếc của người mua." Khi hàng triệu người đầu tư vào quỹ hỗ tương và các tài sản tài chính khác trải nghiệm nỗi hối tiếc của người mua và đòi trả lại tiền thì một cuộc hoảng loạn sẽ xảy ra và cuộc hoảng loạn đó dẫn đến một sự sụp đổ... sự sụp đổ lớn nhất trong lịch sử thế giới. Như người cha giàu đã nói, "Chỉ mới bỏ tiền ra đầu tư không có nghĩa là trở thành nhà đầu tư."

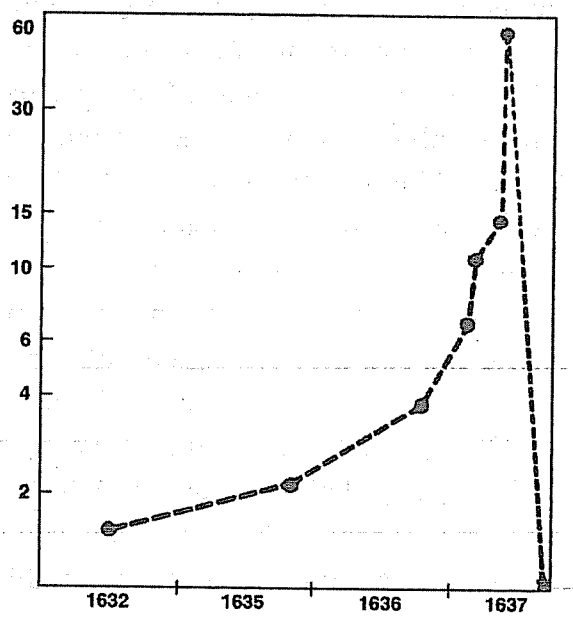

Cơn nghiện hoa Tulip 1634-37

*Dựa trên những số liệu ước tính trong lịch sử

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

CHƯƠNG 7

Mọi người đều cần phải trở thành nhà đầu tư

"Họ không nhận ra đầu tư có tầm quan trọng như thế nào sao?" tôi hỏi người cha giàu. Chúng tôi vừa kết thúc một cuộc họp với nhóm quản lý nòng cốt và những nhân viên hàng đầu của ông, khoảng 125 người.

"Chúng ta sẽ thấy," ông đáp. "Cha đã làm hết sức để thuyết phục họ nhưng có thể là cha chỉ thúc đẩy họ nhiều hơn mà thôi. Kế hoạch 401(k) mà chúng ta đang làm là một lợi ích nhưng nhiều nhân viên không muốn góp phần vào kế hoạch đó. Một số người chỉ đóng góp một ít. Ngay cả một số người trong nhóm quản lý cũng không đóng góp nữa. Cha không biết khi về hưu họ định sống bằng cái gì đây."

Đó là năm 1988. Người cha giàu gọi điện hỏi tôi có muốn dự cuộc họp đó không. Năm 1987, thị trường chứng khoán sụp đổ vào tháng 10 khiến nhiều người sợ hãi và ngưng không đóng góp vào kế hoạch hưu trí DC của mình nữa.

"Cha đã mời đại diện công ty quản lý quỹ đến giải thích cho các nhân viên một lần nữa về kế hoạch 401(k) của họ vận hành như thế nào. Nhưng nghĩa vụ tài chính pháp lý

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

không cho phép nhà tư vấn này đưa ra những lời khuyên cụ thể về đầu tư. Bà ấy chỉ giới thiệu thông tin chứ không khuyên người ta nên mua cái gì. Vì thế bà ấy giải thích kế hoạch mà không đi sâu vào chi tiết. Điều đó làm cho các nhân viên cảm thấy quá rủi ro vì họ không có ý tưởng sẽ đầu tư vào đâu. Tại sao luật pháp lại không cho những người quản lý kế hoạch đưa ra những lời khuyên cho nhân viên cụ thể hơn một chút?"

"Con không biết chuyện đó," tôi nói. "Những năm gần đây con không hiểu tại sao các nhà tư vấn chỉ trình bày kế hoạch mà không có nhiều lời khuyên. Hôm nay con mới biết đó là do nghĩa vụ tài chính pháp lý."

"Ít ra bà ấy cũng bảo họ rằng họ là nhân viên hào phóng vì họ sẵn sàng đóng góp đồng tiền của mình. Nhiều nhân viên không cộng tác với bất kỳ một quỹ nào... và chỉ vài người chịu đưa ra 50 xu trong mỗi đồng họ được hưởng. Dù cha muốn làm một người hào phóng nhưng vẫn chỉ có một số ít nhân viên đóng góp trên một cơ sở chuẩn mực," người cha giàu nói.

"Dù họ không nhận được nhiều lời khuyên đầu tư nhưng không lẽ không một nhân viên nào nhận ra rằng mỗi đồng đóng góp của họ cũng giống như một đồng miễn thuế sao?" tôi hỏi. "Tất cả những gì họ phải làm là đưa vào thị trường một đồng và biết chắc là đồng đó được miễn thuế."

"Họ nghe từng chữ ấy chứ," người cha giàu nói. "Mấy năm nay cha vẫn nói hoài một chuyện nhưng hình như không có gì thay đổi. Thậm chí cha nói rằng một người

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

đóng góp vào kế hoạch là đang kiếm được nhiều tiền hơn những người không đóng góp. Vẫn không thay đổi được gì. Rồi sau khi thị trường sụp đổ, vài người trong số họ trước đây từng đóng góp giờ lại bỏ ngang. Đó là lý do tại sao cha mời đại diện công ty quỹ đến giải thích cho họ. Cha hy vọng làm được một điều tốt."

Chúng tôi trở về văn phòng của ông. Một lần nữa tôi lại hỏi, "Họ không nhận ra đầu tư quan trọng như thế nào sao cha?"

"Cha tin là họ nhận ra," người cha giàu đáp.

"Vậy tại sao họ không đầu tư?" tôi hỏi.

Với câu hỏi này, người cha giàu ngồi xuống bàn làm việc và viết lên giấy những chữ sau:

GIÀU

TRUNG LƯU

NGHÈO

Nhìn tôi, ông nói, "Mỗi người trong chúng ta đầu tư theo cách này hay cách khác. Chúng ta đầu tư vào những lĩnh vực khác nhau theo những cách hoàn toàn khác nhau." Rồi ông viết tiếp kế bên mỗi nhóm:

GIÀU:	Giáo dục tài chính tốt
	Xây dựng doanh nghiệp
	Đầu tư bất động sản lớn
	Các quỹ vốn cổ đông
	Các quỹ bảo hộ

	Người quản lý tiền cá nhân
	Những công ty riêng
	Những công ty hữu hạn
TRUNG LƯU:	Giáo dục tốt
	Công việc lương cao
	Nghề nghiệp chuyên môn
	Nhà cửa
	Tiền tiết kiệm dành dụm
	Kế hoạch hưu trí
	Quỹ hỗ tương
	Đầu tư bất động sản nhỏ
NGHÈO:	Gia đình đông con
	Các chương trình hỗ trợ của chính phủ

"Đây là những vụ đầu tư khác nhau mà các nhóm khác nhau đầu tư vào," người cha giàu nói. "Người nghèo thường có gia đình lớn, tin rằng con cái sẽ chăm sóc họ lúc về già. Họ cũng hy vọng ở các chương trình của chính phủ như an sinh xã hội, trợ cấp xã hội, chăm sóc y tế...."

"Người nghèo đầu tư vào con cái?" tôi nghi ngờ hỏi.

Người cha giàu gật đầu, "Đó là thông tin từ những bảng tổng hợp khái quát nhưng con sẽ thấy đôi chút sự thật trong đó. Họ không thể nói ra nhưng họ trông mong sẽ được con cái hỗ trợ khi họ không còn làm việc nữa."

"Còn người trung lưu đầu tư vào giáo dục tốt để họ có thể tìm được công việc có lương cao," tôi nói theo những gì người cha giàu ghi ở trên. "Đối với họ đó là đầu tư ư?"

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

"Đúng," người cha giàu mỉm cười. "Không đúng như vậy đối với gia đình con sao? Việc con có bằng đại học, và khả năng làm một nghề như bác sĩ, luật sư, hoặc một chức danh như phó chủ tịch hoặc tổng quản lý có thể không quan trọng đối với cha mẹ con sao?"

Tôi đồng ý, "Việc học rất quan trọng trong gia đình con. Mẹ con thật sự muốn con trở thành một bác sĩ và cha con luôn nghĩ con nên theo trường luật."

Người cha giàu chắc lưỡi, "Và ông bà không đòi con mua một căn nhà và có một kế hoạch hưu trí hả? Thực tế, con đã từng bảo cha là cha con muốn con ở lại bên Quân đoàn Thủy quân vì họ có một kế hoạch hưu trí tốt với nhiều phúc lợi mà."

Một lần nữa tôi gật đầu, "Nhưng người nghèo không muốn như vậy sao, ít ra là trong công việc của họ?"

"Họ có thể mơ một công việc có lương cao. Nhưng mơ là mơ và thực là thực. Nếu để ý con sẽ thấy phần lớn những nhân viên lương thấp của cha cứ đổi việc này sang việc khác đơn giản vì đổi việc làm là rất dễ dàng, miễn con đừng đòi lương cao. Vì vậy nên họ mơ tìm được một việc làm có lương thật cao nhưng trong thực tế, nếu không có một nền giáo dục tốt hoặc vài kỹ năng kỹ thuật thì không thể bàn đến một công việc lương cao được."

"Vì thế nên họ sử dụng hầu hết số tiền dành dụm của mình vào quần áo và ăn uống cho con cái. Đó là cách đầu tư của họ."

Người cha giàu gật đầu, gõ cây viết chì lên phần đầu tư

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

của người nghèo. "Bây giờ các nhà quản lý được giáo dục đại học của cha thì khác," ông nói, nhấc cây viết chì chỉ đến phần đầu tư của người trung lưu. "Là nhân viên, họ có khuynh hướng ở lại lâu hơn vì biết rằng nếu họ rời khỏi một nơi, họ phải bắt đầu lại tất cả, thường là từ nấc thang dưới cùng. Đó là lý do tại sao họ thích chức danh và thâm niên. Cũng phải mất thời gian lâu hơn để tìm ra việc nếu con muốn lương cao hơn. Vì thế họ đầu tư nhiều thời gian hơn vào nền giáo dục tốt, lương cao, bảo đảm nghề nghiệp, thăng tiến và chức vụ. Đó là những gì quan trọng đối với giới trung lưu. Như cha đã nói, người ta đầu tư nhưng bằng những cách khác nhau. Người ta chỉ đầu tư thời gian và tiền bạc vào những gì họ nghĩ là quan trọng."

"Nếu vậy thì người giàu xây dựng doanh nghiệp và đầu tư vào các mảng lớn của bất động sản," tôi nói. "Hoặc họ đầu tư vào quỹ vốn cổ đông, quỹ bảo hộ, trong khi giới trung lưu có quỹ hỗ tương."

Người cha giàu tiếp tục, "Hoặc người giàu đầu tư vào các nghiệp đoàn, cộng tác, hoặc họ có những nhà quản lý quỹ cá nhân làm việc đó cho họ. Họ đầu tư vào những lĩnh vực đầu tư chỉ dành cho người giàu."

"Nhưng không phải giáo dục đại học đều quan trọng với mọi người sao?" tôi hỏi.

"Đúng vậy," người cha giàu đáp. "Thực tế, nếu con nhìn vào hết thảy ba nhóm và các việc đầu tư của họ, cả ba loại đầu tư đều quan trọng, ngay cả với người giàu."

"Ý cha là người giàu cũng cần gia đình đông con?" tôi hỏi.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

"Không cần đông, nhưng gia đình quan trọng với tất cả chúng ta, bất chấp nhóm nào. Và nếu vậy thì sự hỗ trợ của chính phủ cũng quan trọng đối với người giàu. Nếu chính phủ không hỗ trợ người nghèo với các chương trình trợ cấp xã hội, sẽ có người ăn xin trên đường phố và trộm cướp sẽ xông vào nhà người giàu. Vì thế người giàu đầu tư vào hỗ trợ của chính phủ thông qua việc đóng thuế hoặc các công tác từ thiện."

Người cha giàu tiếp tục giải thích rằng nếu muốn giàu có, tôi cần phải đầu tư vào cả ba nhóm. Nói cách khác, nếu muốn giàu có, tôi phải đầu tư nhiều hơn những người thuộc hai nhóm kia. Ông nói, "Nếu con muốn trở nên giàu có, cha khuyên con là phải đầu tư vào cả những gì người trung lưu và người nghèo đầu tư. Đừng bao giờ... cha nhắc lại... đừng bao giờ cố bỏ qua bất cứ lĩnh vực nào trong số hai vụ đầu tư đầu tiên của người nghèo. Nếu con muốn trở nên giàu có, con phải đầu tư nhiều hơn... chứ không được ít hơn hai nhóm đầu."

Ông tiếp tục chỉ cho tôi thấy tầm quan trọng của gia đình, nhà cửa, và kế hoạch hưu trí. Ông nói, "Nhiều người cố làm giàu mà không có những trụ cột chống đỡ này và điều đó thật rủi ro. Đó là lý do tại sao thậm chí cha còn có kế hoạch hưu trí 401(k), dù cha không hề cần đến. Nó chỉ ở đó để hỗ trợ. Ngoài ra, nó còn là một lợi thế thuế vụ đối với cha." Chỉ vào chữ "gia đình", ông nói, "Gia đình rất quan trọng, đó là lý do tại sao cha đầu tư nhiều thời giờ và tiền bạc vào gia đình mình. Cha cần gia đình hỗ trợ về mặt tình cảm cũng như con cần Kim hỗ trợ. Cha từng gặp nhiều

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

người bỏ mặc gia đình. Họ hy sinh thời giờ với gia đình để đổi lấy thời giờ ở nơi làm việc. Hoặc thậm chí tệ hơn, người ta còn không chung thủy với gia đình. Cha và con đã từng gặp những người không chung thủy với chồng hoặc vợ họ khi nghĩ rằng yêu đương một chút không sao, nhưng có đấy. Một gia đình vững mạnh rất quan trọng với cha, và cha tin là đối với con cũng vậy."

Việc bàn đến gia đình khiến tôi thức tỉnh. Trước khi người cha giàu kết thúc bàn luận về gia đình, tôi nói thêm, "Vì cha giàu nên cha có nhiều thời gian với gia đình hơn. Còn cha con thường phải đi công tác dài ngày. Ông ấy nói mình phải đi nếu muốn tăng lương và thăng chức để có thể bày biện thức ăn lên bàn và mua một ngôi nhà lớn hơn."

"Cha biết," người cha giàu nói. "Nhiều người bỏ gia đình để lấy lương tăng, thăng chức, và cố ra vẻ giàu có bằng cách mua một ngôi nhà lớn. Như cha đã nói, người ta đầu tư vào cái gì người ta cho là quan trọng. Nhưng trong suy nghĩ của cha, đó không phải là đầu tư, đó là tự sát về tài chính và gia đình. Có bao nhiêu người làm cha mẹ ngày nay không có thời giờ cho con cái? Con sẽ ở đâu hôm nay nếu cha không bỏ ra nhiều thời gian như vậy để dạy con kinh doanh và đầu tư? Cha con không có thời gian. Ông ấy quá bận rộn vì phải làm việc chăm chỉ để thanh toán khoản tiền dùng để mua ngôi nhà lớn đó."

Người cha giàu lại bắt đầu chìm sâu vào lý do tại sao ông luôn nói về một kế hoạch. Trong những cuốn sách trước đây, tôi đã viết về việc ông nói rằng có nhiều kế hoạch đầu tư an toàn, thoải mái, và giàu có. Ông là người

PDF-XChange Viewer Click to buy NOW! www.docu-track.com

rất chặt chẽ trong việc phát triển một kế hoạch và theo đuổi nó. Ông có một kế hoạch là phải giàu vì ông muốn có nhiều thời giờ rảnh cho con cái. Kế hoạch của người cha nghèo của tôi lại là tiếp tục ở lại trường có thể được thăng chức và lãnh lương cao hơn. Dù ông đã cố hết sức để ở nhà với con cái, nhưng thực tế là ông thường ở ngoài đường hơn, trong khi người cha giàu lại ở nhà, để cho các nhân viên điều hành việc kinh doanh và đầu tư của ông. Bây giờ tôi đã nhận ra cả ba cấp độ đầu tư quan trọng như thế nào. Một ý tưởng chợt đến với tôi là tôi có nhiều người bạn chỉ muốn giàu, mà không hề đầu tư vào hai nhóm kia. Vì thế tôi hỏi, "Nhưng với những người đầu tư vào lĩnh vực của người giàu mà không đầu tư vào hai cấp đầu tiên, việc gì xảy ra cho họ?"

"Một số làm như vậy," người cha giàu đáp. "Nhưng rất ít thôi. Cha gặp rất nhiều người đầu tư vào những khoản đầu tư của người giàu trước khi đầu tư vào hai bước đầu. Cha gặp những người đầu tư vào những kế hoạch kinh doanh ít người biết đến với những câu chuyện bịa đặt cao ngất là sẽ kiếm được hàng tỷ đôla, nhưng phần lớn những người đó đều bị mất tiền, bị đánh bại bởi những tên bịp bợm, bọn lừa đảo, và những người mơ tưởng hão huyền của thế giới kinh doanh. Hầu hết những người muốn thắng lớn mà không được trang bị một nền tảng vững chắc đều có kết cục là trở thành những người mất trắng."

Gật đầu và tự cười một mình, tôi nói, "Con từng gặp nhiều người trong số những người đó. Thực ra, con đã từng là một trong những người đó khi con mới bắt đầu bước ra đời."

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Người cha giàu cười lớn nói, "Cha biết. Chắc chắn con có vài câu chuyện ít ai biết về việc con đã phất lên như thế nào... và rắc rối ở chỗ con có may mắn nhưng lại không có kỹ năng duy trì sự may mắn này. Đó là khi con và ba chú hề cộng sự của con bị vỡ nợ. Con có kinh doanh ở mức độ người giàu trong đầu tư, nhưng những chàng trai trẻ này lại quên mất tầm quan trọng của hai cấp độ đầu... cấp trung lưu và cấp nghèo. Đó là lý do tại sao khi việc kinh doanh của con phất lên, thay vì con và các cộng sự phải giàu lên thì các con lại trở thành những chú hề và mất hết tất cả."

"Vì vậy nên bây giờ con mới có đủ ba cấp độ," tôi nói. "Hy vọng con có đủ kỹ năng và chín chắn để phát triển cả ba cấp độ này."

"Cha cũng hy vọng như vậy," người cha giàu nói. "Nhưng đừng lo. Đầu tư vào cả ba cấp độ là một công việc toàn thời gian và con sẽ có những thách thức trong tương lai, và các nhân viên của cha cũng sẽ có những thách thức khác của họ trong tương lai."

"Vì thế, bài học hôm nay là với tư cách những cá nhân, chúng ta có khuynh hướng chỉ đầu tư vào những gì chúng ta cho là quan trọng," tôi nói. "Nhiều người trong số những nhân viên của cha biết rằng đầu tư là quan trọng, nhưng họ vẫn chưa thật sự xem trọng điều đó. Họ có những thứ khác được ưu tiên cao hơn mà họ cần đầu tư thời gian và tiền bạc của mình."

"Chính xác," người cha giàu nói. "Hãy nhìn sự khác nhau giữa cha con và cha. Cha con nói ngôi nhà là đầu tư lớn nhất của ông ấy. Đối với ông ấy, ngôi nhà quan trọng

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

hơn nhiều so với danh mục đầu tư chứng khoán hay bất động sản công nghiệp là thứ mà cha đầu tư vào. Đó là lý do tại sao bằng cấp đại học và chức vụ của ông quan trọng hơn là đi học cách đầu tư. Cha đầu tư thời gian, tiền bạc vào những gì cha cho là quan trọng, còn ông ấy đầu tư thời gian, tiền bạc vào những gì ông ấy cho là quan trọng. Vấn đề là, bây giờ ông ấy đã mất việc làm và mất đi phần lớn những gì dành dụm được, đến giờ ông ấy phát hiện ra rằng trong thế giới thực, những gì mà ông từng cho là vô cùng quan trọng thật ra lại là những thứ không hề quan trọng gì cả. Ông đã phát hiện ra rằng ngôi nhà lớn của ông không phải là tài sản thực, các bằng cấp đại học và kinh nghiệm làm việc của ông không giúp ông trong thế giới kinh doanh thực hoặc trong thị trường đầu tư. Thế giới thực rất khác với thế giới của ngành giáo dục hoặc chính phủ. Những gì ông đã đầu tư sẽ không thành công trong thế giới thực."

ĐỂ DÀNH TIỀN KHÔNG CẦN NHIỀU THÔNG MINH TÀI CHÍNH

Trong những cuốn sách gần đây, tôi viết về ba kiểu giáo dục khác nhau. Đó là:

1. Giáo dục học đường
2. Giáo dục nghề nghiệp
3. Giáo dục tài chính

Người cha nghèo của tôi được giáo dục tốt trong hai cấp độ đầu. Người cha giàu lại được giáo dục rất tốt trong kiểu thứ ba, giáo dục tài chính. Khi luật ERISA được thông qua,

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

người cha giàu nhanh chóng nhận ra rằng luật pháp đã thất bại trong việc tạo ra yếu tố cần thiết cho giáo dục tài chính toàn cầu. Năm 1988, ông nhận ra luật pháp đã giới hạn các loại lời khuyên mà một nhà tư vấn tài chính có thể đưa ra. Kết quả là hầu hết mọi người sẽ chỉ làm những gì mà trước giờ họ vẫn làm. Họ sẽ không thể chuyển từ nhóm L hoặc T sang nhóm Đ khi họ nghỉ hưu được.

Người cha giàu chỉ vào những so sánh mà ông viết trên tờ giấy ở trên. Chỉ vào chữ "dành dụm", ông nói, "Cần thông minh tài chính đến mức nào để dành dụm tiền?"

"Con không biết," tôi đáp. "Thật sự con chưa bao giờ nghĩ về điều đó."

"Theo ý cha, không cần một chút thông minh nào cả. Cha có thể dạy cho một con khỉ để dành tiền," ông chắc lưỡi. "Và quá nhiều người nghĩ rằng họ thật thông minh khi để dành tiền. Tất cả những gì người ta phải làm là đi đến máy rút tiền, và nếu con thật sự kém cỏi thì cái máy đó vẫn có thể khiến các biên lai tiền gửi của con chất chồng lên. Việc đó có khó gì đâu? Để dành tiền có thể là khôn ngoan nhưng nó không đòi hỏi người ta phải có sự thông minh tài chính."

"Cha có thể dạy cho một con khỉ để dành tiền?"

"Chắc chắn là cha có thể," người cha giàu mỉm cười. "Cha vừa làm rõ một điều là hầu hết mọi người đều rất ít thông minh tài chính. Nếu hầu hết mọi người gặp khó khăn trong việc để dành tiền, thì liệu họ có bao nhiêu cơ hội để thực hiện những khoản đầu tư rắc rối hơn? Hãy nhìn cha

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

con. Ông là một người được giáo dục tốt nhưng ông không thể đơn giản kiếm tiền từ một cây kem. Ông là một người dành dụm chứ không phải là một nhà đầu tư, càng không phải là nhà kinh doanh. Ông không xây dựng nổi một doanh nghiệp khi đầu tư vào lĩnh vực mạo hiểm đó."

"Ông ấy cảm thấy mình bị lừa, nhưng thực tế là ông không thể đọc một bản báo cáo tài chính nào cả," tôi nói. "Con đã đề nghị cha con nhờ cha xem xét các số liệu kinh doanh nhưng sự tự hào của ông ấy không cho phép ông ấy làm như vậy. Ông ấy nói rằng cha không có một tấm bằng đại học nào nên ông ấy không bao giờ xin cha lời khuyên cả."

Người cha giàu lắc đầu. Tiếp tục chỉ vào phần đầu tư mà người giàu đầu tư vào, ông nói, "Phải cần có giáo dục tài chính để đầu tư vào những lĩnh vực này... nền giáo dục tài chính mà cha con đã không có dù ông ấy đã học đại học."

GIÀU: Giáo dục tài chính tốt
Xây dựng doanh nghiệp
Đầu tư bất động sản lớn
Các quỹ vốn cổ đông
Các quỹ bảo hộ
Người quản lý tiền cá nhân
Những công ty riêng
Những công ty hữu hạn

Rồi chỉ vào cột của người trung lưu, ông nói, "Không cần nhiều giáo dục tài chính để đầu tư vào bất cứ loại nào mà nhóm này đầu tư. Như đã nói, cha có thể dạy một con

khỉ để dành tiền, và sau đó cha sẽ dạy nó mua quỹ hỗ tương. Thật ra, mỗi năm người ta đều có một cuộc thi, trong đó, một con khỉ phóng phi tiêu vào danh sách các cổ phiếu. Người ta muốn xem con khỉ có thể đánh bại được những tay nhà nghề trong việc lựa chọn cổ phiếu hay không... và thường là con khỉ thắng."

TRUNG LƯU: Giáo dục tốt
Công việc lương cao
Nghề nghiệp chuyên môn
Nhà cửa
Tiền tiết kiệm dành dụm
Kế hoạch hưu trí
Quỹ hỗ tương
Đầu tư bất động sản nhỏ

"Vậy lý do khiến người trung lưu không giàu được là vì họ thiếu nền giáo dục tài chính?" tôi hỏi.

"Đúng là một số có giàu lên," người cha giàu nói. "Nhưng nếu không có một nền giáo dục tài chính hoàn chỉnh, họ phải tốn nhiều thời gian làm việc chăm chỉ để kiếm tiền và cũng cần nhiều tiền để trở nên giàu có. Ngoài ra, chỉ số IQ tài chính càng thấp thì việc họ đặt tiền vào đâu càng có nhiều rủi ro. Đó là lý do tại sao người trung lưu tập trung vào việc để dành tiền trong khi người giàu tập trung vào việc đầu tư tiền. Đó là lý do tại sao người trung lưu thường đặt quá nhiều tiền vào ngôi nhà của họ thay vì đầu tư bất động sản. Sự khác nhau là giáo dục tài chính. Nếu họ có

một nền giáo dục tài chính tốt hơn, họ có thể hiểu tại sao làm chủ một ngôi nhà và để dành tiền là rất rủi ro, và tại sao đầu tư vào bất động sản là thông minh hơn."

"Vì vậy sau khi con gầy dựng lại việc kinh doanh của mình, con có thể bắt đầu đầu tư vào lĩnh vực của người giàu," tôi nói, tay chỉ vào hàng thứ nhất trong những lĩnh vực mà người giàu đầu tư vào.

"Con có thể làm những gì con muốn. Hôm nay cha chỉ muốn con thấy rằng người ta chỉ đầu tư vào những gì họ cho là quan trọng. Nhiều người trong số các nhân viên của cha không nghĩ rằng kế hoạch hưu trí của họ là quan trọng. Họ có nhiều việc khác để làm với đồng tiền của họ... những thứ mà họ cho là quan trọng hơn," người cha giàu nói. "Nếu con muốn đầu tư vào những lĩnh vực đầu tư của người giàu, cha khuyên con nên tiếp tục đầu tư vào giáo dục tài chính của con. Nếu con có chỉ số IQ tài chính cao, những gì có vẻ rủi ro với phần lớn mọi người thì lại an toàn đối với con. Và những gì xem ra là an toàn đối với người nghèo và trung lưu dường như lại là rủi ro đối với con. Tất cả là vấn đề con nghĩ gì là quan trọng và kết cục là con sẽ đầu tư vào đâu. Cha để quyết định đó cho con."

Một cuộc sụp đổ thị trường lớn chỉ khiến những người có giáo dục tài chính giới hạn sợ hãi hơn mà thôi. Một cuộc sụp đổ thị trường lớn chính là thời điểm tốt nhất để những người có giáo dục tài chính vững vàng làm giàu. Như người cha giàu thường nói, "Nếu con có nền giáo dục tài chính vững vàng, con sẽ không lo đến việc thị trường lên hay xuống. Con chỉ vui vẻ khi thấy chúng lên hay xuống mà thôi."

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

CHƯƠNG 8

Nguyên nhân vấn đề

Luật ERISA không phải là nguyên nhân gây ra sự sụp đổ thị trường chứng khoán. Enron và những công ty khổng lồ khác đang sụp đổ thật sự chỉ là dấu hiệu của một vấn đề nghiêm trọng hơn. Trong chương này chúng ta sẽ đề cập đến những vấn đề đằng sau sự sụp đổ đó, bằng cách nào có thể giải quyết mọi vấn đề và tìm ra được lý do thật sự đằng sau lời tiên tri của người cha giàu.

An sinh xã hội và chăm sóc y tế đang hoạt động rất tốt. Chính sách tài chính của chính quyền Clinton năm 2000 đã công bố báo cáo ngân sách, "Quỹ ủy thác của Chính phủ không bao gồm tài sản kinh tế chỉ sử dụng trong tương lai theo hướng có lợi cho ngân quỹ." Nói cách khác, chính phủ dứt khoát thừa nhận rằng thật sự quỹ an sinh xã hội không phải là một tài sản được ủy thác. Đó chỉ là sự tưởng tượng của chúng ta. Vậy có phải quỹ an sinh xã hội đơn thuần là một thay đổi của kế hoạch Ponzi không?

Ngày nay ở Mỹ, mỗi nhân viên đều có thể thấy mình bị trừ 7,65% trên lương, cộng với 7,65% của người chủ doanh nghiệp, tổng cộng là 15,3%, đóng cho quỹ an sinh xã hội và chăm sóc y tế. Mỗi nhân viên đều hy vọng rằng sau khi

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

nghỉ hưu họ sẽ được nhận khoản còn lại. Họ có thể được nhận nếu có nhiều người qua đời trước khi nhận lương hưu. Vấn đề là, vì người ta ngày càng sống lâu hơn trước nên ngày càng có nhiều người được nhận lương hưu hơn. Vậy có phải kế hoạch này chỉ có tác dụng chừng nào có nhiều người qua đời trước khi nghỉ hưu chăng?

Trong nhiều thập niên, chính quyền liên bang đã vay mượn và chi tiêu số thặng dư của quỹ an sinh xã hội - số chênh lệch giữa thu nhập từ thuế và chi phí của quỹ an sinh xã hội. Chính phủ Mỹ thay thế tiền cho vay bằng những tờ giấy nợ theo mẫu, gọi là trái phiếu chính phủ. Trong những năm gần đây, nhiều nhà phê bình bắt đầu cho rằng hệ thống quỹ an sinh xã hội là một trò cờ bạc, không có gì trong tài sản được ủy thác. Đáp lại, các quan chức chính phủ chỉ trích các nhà phê bình và phủ nhận họ đang gặp khó khăn. Vào năm 2000, khi chính quyền Clinton bắt đầu công bố báo cáo cơ bản sự thật về tài sản ủy thác, điều này đánh dấu cột mốc sự kiện cuối cùng chính phủ thừa nhận đang gặp khó khăn. Có phải vấn đề đó tương tự như vấn đề của Enron?

Hệ thống an sinh xã hội hoạt động tốt khi nó được thành lập từ giữa những năm 1930, khi đó mỗi người nhận an sinh xã hội sẽ được 42 người lao động đóng góp. Vào năm 2000, con số này là 3,4 người lao động cho mỗi người nhận an sinh xã hội. Năm 2016, theo báo cáo dự tính, quỹ an sinh xã hội sẽ thu được ít tiền hơn con số phải chi ra. Nói cách khác, sẽ có nhiều người hưởng lương hưu hơn số người đóng góp.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Nếu bạn nhớ từ những chương trước, 2016 là năm mà thế hệ đầu tiên của những người thuộc thế hệ bùng nổ dân số bắt đầu đạt 70 tuổi, sự gia tăng đột ngột của 700.000 con người bắt đầu bước vào tuổi 70 chỉ riêng trong năm đó, và theo số liệu thống kê, không tính số người ước tính sẽ qua đời trước 70 tuổi, điều đó có nghĩa là 700.000 người sống... và số người hơn 70 tuổi sẽ tiếp tục tăng lên với mỗi năm tiếp theo. Đó là những gì tôi gọi là một cơn bão hoàn hảo đang tích tụ. Vào năm 2002, các chính trị gia đề nghị những công nhân trẻ được phép đầu tư tiền trong tài khoản để dành cá nhân hoặc trong thị trường chứng khoán. Nếu luật này được thông qua, điều đó có nghĩa là sẽ có ít tiền mặt tham gia vào hệ thống dành cho những người già nghỉ hưu và đồng nghĩa với việc quỹ an sinh xã hội sẽ hoạt động ở số âm trước khi kịp đến năm 2016.

Vào năm 1979, tôi không hoàn toàn hiểu được tại sao người cha giàu lại đề cập nhiều đến tương lai. Tôi không hiểu tại sao một người đàn ông giàu có lại muốn sự diệt vong và có lời tiên tri u ám như vậy. Tôi tự hỏi tại sao ông lại quan tâm đến điều đó. Mặc dù tôi không hoàn toàn hiểu rõ những lý luận của ông, nhưng tôi đủ lòng tin với ông để tiếp tục xây dựng con thuyền của mình. Đó là lý do tôi không nhận công việc quản lý kinh doanh hay bất kỳ một công việc nào khác, ngay cả khi có lương thưởng hậu hĩnh. Thay vì nhận việc làm, tôi quyết định đứng lên đối mặt với thế giới thực sớm hơn. Năm 1994, Kim và tôi đã được tự do tài chính. Chúng tôi xây dựng con thuyền thịnh vượng của mình, nó hoạt động tốt cả khi thị trường chứng khoán đi lên

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

vào cuối thập niên 90 lẫn khi thị trường sụp đổ vào tháng 3 năm 2000, và sự thật là chúng tôi có nhiều tiền hơn khi thị trường sụp đổ. Ngày nay, bằng kinh nghiệm cá nhân, tôi hiểu rõ hơn tại sao người cha giàu đề cập nhiều đến tương lai mà ông biết tôi và con trai ông sẽ gặp.

ĐẨY CHO TƯƠNG LAI

Người cha giàu nhìn thấy nguyên nhân thật sự của nỗi lo ngại này là vấn đề tài chính cá nhân sau khi nghỉ hưu đang bị đẩy cho tương lai. Đó là lý do tại sao ông luôn nói, "Luật ERISA là vấn đề mà thế hệ cha để lại cho thế hệ của con."

Một trong những bài học quan trọng người cha giàu đã dạy tôi và con trai ông là sự khác biệt giữa một nhà doanh nghiệp và một quan chức nhà nước. Người cha giàu nói, "Nhà doanh nghiệp là người giải quyết vấn đề tài chính, nếu không họ sẽ bị loại khỏi thương trường. Còn một quan chức nhà nước nếu không thể giải quyết vấn đề thì sẽ dùng địa vị của mình để đẩy vấn đề đó cho tương lai."

Người cha giàu không chỉ trích chính phủ, ông chỉ quan sát. Ông nói, "Chính phủ giải quyết nhiều vấn đề tốt cho xã hội. Họ dùng tiền thuế của chúng ta để phát triển quân sự, chiến tranh, cảnh sát, xây dựng đường sá, trường học và trợ cấp khi cần thiết. Nhưng có những vấn đề chính phủ không giải quyết được, họ sẽ đẩy nó cho tương lai, và khi đó thì vấn đề thường trở nên nghiêm trọng hơn. Vấn đề tài chính của một người nghỉ hưu sau này hiện đang lớn dần bởi vì có quá nhiều người trông mong chính phủ giải quyết những vấn đề tài chính cá nhân cho họ."

Người cha giàu lo rằng mọi người không bao giờ học được cách xây dựng con thuyền của chính mình. Suốt nhiều năm, họ được dạy để tin tưởng vào một công ty hoặc chính phủ phát triển con thuyền cho họ. Khi vấn đề trở nên quá phức tạp và khó giải quyết, luật pháp được thông qua để đẩy vấn đề đó lại cho những thế hệ sau. Nói cách khác, quỹ an sinh xã hội và luật ERISA đã đẩy những chi phí chăm sóc một thế hệ cho thế hệ tương lai.

Sau năm 1996, một kế hoạch đầu tư DC mới gia nhập vào thị trường. Đó là kế hoạch Roth IRA, được đặt tên theo tên một thượng nghị sĩ đã ủng hộ cho nó. Roth IRA là một kế hoạch DC mới được thiết kế chỉ dành cho tầng lớp trung lưu. Nếu bạn giàu có, bạn không được phép tham gia.

Không lâu sau khi kế hoạch Roth IRA ra đời, Diane Kennedy, nhà tư vấn thuế vụ của tôi và là tác giả quyển sách *Loopholes of the Rich*, gọi điện cho tôi. Cô rất quan tâm đến kế hoạch DC mới - nó cho phép người nhân viên được trả tiền miễn thuế sau khi nghỉ hưu với những nguồn quỹ mà đã đánh thuế trước khi tham gia kế hoạch. Kế hoạch Roth IRA một lần nữa lại đẩy vấn đề lại cho tương lai.

Theo Diane, Roth IRA được thiết lập chủ yếu để thu thuế nhiều hơn. Cô nói, "Nếu chú ý, bạn sẽ thấy có một số thặng dư trong ngân sách không lâu sau khi Roth IRA được thông qua. Tôi nghĩ chính phủ Clinton thông qua luật này vì họ cần nhiều tiền thuế hơn và muốn tạo cảm giác là họ đang làm việc tốt. Vấn đề là, khi những người thuộc thế hệ bùng nổ dân số bắt đầu nghỉ hưu thì con cái họ sẽ phải trả thuế để bù đắp những khoản thâm hụt

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

trong tương lai cho ngân sách." Nói cách khác, vấn đề lại được đẩy cho tương lai.

Hầu như ngay lập tức, Roth IRA trở thành một kế hoạch được tầng lớp trung lưu yêu thích. Họ thích ý tưởng trả thuế bây giờ để được miễn thuế trong tương lai. Vì thị trường đang lên vào năm 1996 nên nhiều người xem Roth IRA như một món quà đến từ thiên đường. Tiền bạc, lòng tham, thị trường tăng trưởng, và Roth IRA là tất cả những gì họ cần. Tiền bắt đầu được đổ vào những kế hoạch IRA mới và rót trực tiếp vào thị trường chứng khoán đang quá nóng. Thị trường cất cánh như một chiếc pháo thăng thiên.

Một trong những cách chính phủ kiếm tiền là làm cho nhiều người ngừng đóng góp vào kế hoạch 401(k) DC và chuyển tiền sang kế hoạch Roth IRA mới. Điều đó có nghĩa là sở thuế thu được nhiều tiền hơn từ tầng lớp trung lưu, bởi vì chỉ có tiền đóng thuế rồi mới được đóng vào Roth IRA. Nếu bạn vẫn chưa hiểu rõ về sự khác biệt này, tôi xin giải thích thêm một chút. Kế hoạch 401(k) DC cổ điển cho phép nhân viên và chủ lao động không phải nộp thuế cho số tiền đóng góp vào kế hoạch. Điều đó có nghĩa là sở thuế không được thu thuế từ số tiền đó. Muốn thu thuế được, sở thuế phải chờ đến khi người nhân viên nghỉ hưu. Khi Roth IRA ra đời, nhiều người ngừng đóng góp vào kế hoạch 401(k) của công ty họ, thay vào đó họ đặt tiền vào kế hoạch Roth IRA. Khi điều đó xảy ra, chính phủ thu được một khoản thuế trước mắt mà không phải chờ đến tương lai. Nhưng vấn đề là trong tương lai, thuế thu được sẽ ít hơn. Một lần nữa, đó là một vấn đề nghiêm trọng.

Nhưng Roth IRA còn làm được hơn thế nữa. Nó khuyến khích nhiều người không có kế hoạch hưu trí mở ra một kế hoạch mới cho mình. Không chỉ có nhiều người mới gia nhập vào thị trường bằng cách tham gia những kế hoạch Roth IRA mới, mà nhiều người cũng không muốn dành dụm tiền nữa, thậm chí nhiều người còn mượn tiền để đầu tư. Với nhiều tiền được đổ vào thị trường, thị trường tiếp tục đi lên. Người ta nói, "Đây là một thời điểm khác, thời kinh tế mới." Năm 1998, hàng triệu người không-phải-nhà-đầu-tư, những người từng may mắn vào năm trước, những người tưởng rằng mình là một nhà đầu tư, đột nhiên lao vào một cuộc đầu tư điên cuồng chỉ vì sợ hãi và tham lam.

Thậm chí người ta từ bỏ công việc đang làm để trở thành nhà tư vấn đầu tư. Một số ít phụ nữ lớn tuổi đã nghỉ hưu thành lập câu lạc bộ đầu tư, viết sách, và họ bắt đầu không kiểm soát được những lời khuyên đầu tư của mình nữa. Không may, sau đó người ta thấy rằng những người phụ nữ lớn tuổi này thật sự không làm tốt như họ tưởng với những khoản đầu tư của chính họ. Tuy nhiên, họ đã kích thích những người khác thành lập các câu lạc bộ khác ở khắp nơi trong nước - tôi cho rằng đó là một ý tưởng hay. Những cuộc triển lãm đầu tư nổ ra và hàng ngàn người lũ lượt đến tham dự. Năm 1999, những em bé đánh giày và tài xế taxi cũng được phát những tờ giấy "bí quyết chứng khoán" và thị trường chứng khoán tăng vọt đến một tầm cao mới. Từ giữa năm 1996 đến năm 2000, nhiều người chưa hề biết đầu tư là gì bắt đầu đổ tiền vào thị trường chứng khoán như một cơn nghiện. Sự tham lam và sợ hãi đã trở lại... 25 năm

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

sau khi luật ERISA được thông qua. Cáo bắt đầu cười toe toét khi nhìn thấy những con gà kêu lên nhộn nhịp. Cáo biết đã đến lúc nó được nhận chiến lợi phẩm... nhưng không phải tất cả... chỉ một ít thôi. Cáo biết vẫn có nhiều con gà muốn tham gia nữa.

Vào tháng 3-2000, bữa tiệc kết thúc... nhưng dĩ nhiên, nhiều người không muốn tin điều đó. Song chậm mà chắc, sự thật của thế giới thực từ từ thấm nhuần. Trong một bài báo ngày 25-2-2002, tờ *Business Week* viết:

> Lúc đó là 2 giờ sáng và Jim Tucci đang mở to mắt nhìn chằm chằm lên trần nhà - lại một buổi tối mất ngủ. Thay vì đếm cừu, ông lo lắng tính xem mình đã mất bao nhiêu tiền trong thị trường chứng khoán. Một nửa trong số 400.000$ tiền dành dụm, theo ông tính, đã biến mất chỉ trong hai năm. Cố quên đi những tài sản nghỉ hưu đã lao thẳng xuống vực sâu. Cố quên đi những kế hoạch du lịch lâu dài đến Ý với gia đình. Tucci, một nhà quản lý kinh doanh 60 tuổi của một công ty thu âm ở Boston, thừa nhận ông có một lượng tiền lớn đầu cơ chứng khoán trên trong thời kỳ bong bóng Internet. Cách đây một năm, ông còn tìm kiếm an toàn trong những cổ phiếu blue-chip của IBM, Merrill Lynch, General Motors và Delta Airlines. Giờ thì 40% chúng đã biến mất. Tucci cảm thấy bị lừa. "Tôi bị tê liệt, không bán được vì có thể bị lỗ to. Tôi thề sẽ không mua những thứ như vậy nữa. Mà nếu có, tôi biết hỏi ý kiến ai bây giờ? Dường như không ai có một chút thành thật nào trong những lời khuyên của họ cả. Những ngày này, tôi chỉ biết cầu nguyện mà thôi."

Bài báo tiếp tục:

Khoảng 100 triệu nhà đầu tư - khoảng phân nửa số người trưởng thành của nước Mỹ - có thể liên quan tới việc này. Họ là "Giai cấp Đầu tư Mới" nổi lên trong thập niên qua. Phần lớn thuộc tầng lớp trung lưu, những người thuộc thế hệ bùng nổ dân số, họ nghĩ rằng chứng khoán có thể giúp họ giàu có hơn. Họ đắc chí khi thị trường tăng trưởng suốt một thời gian dài trong những năm 1990. Nhưng họ đã thua lỗ đến 5 nghìn tỷ đôla, hay 30% tài sản chứng khoán của họ, kể từ mùa xuân năm 2000, khi vụ sụp đổ dot-com đánh dấu mốc suy sụp thị trường tệ hại thứ nhì kể từ sau Thế chiến thứ II. Đó không phải là trò chơi cờ tỷ phú: đó là tiền hưu trí, học phí cho con cái họ, tiền khám chữa bệnh cho họ.

VẤN ĐỀ NGÀY CÀNG NGHIÊM TRỌNG

Mối lo ngại khi chính phủ đẩy vấn đề cho tương lai thay vì giải quyết chúng, là vấn đề sẽ ngày càng tệ hơn. Khi Enron sụp đổ, hàng triệu người lờ mờ hiểu ra vấn đề có thể nghiêm trọng đến mức nào... nhất là với những nhân viên lớn tuổi, những nhân viên mà kế hoạch 401(k) của họ đã bốc hơi, quỹ an sinh xã hội và chăm sóc y tế của họ đang phá sản, và con cháu họ sẽ không khá hơn họ bao nhiêu. Nghỉ hưu không còn là một giấc mơ đẹp, nó đang trở thành một cơn ác mộng.

Người cha giàu giải thích cho tôi, "Khi nước Mỹ trở thành nước mạnh nhất thế giới từ những năm đầu 1900,

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

hàng triệu nông dân bắt đầu bỏ trang trại vào thành phố kiếm những công việc có nhiều tiền hơn ở những khu công nghiệp mới. Không lâu sau đó, các nhà máy ngày càng phát đạt, nhưng một vấn đề khác nổi lên. Vấn đề là nên làm gì với những công nhân lớn tuổi."

"Đó là lý do tại sao trong giai đoạn Đại Suy thoái, Luật An sinh xã hội được thông qua," tôi nói, nhớ là quỹ an sinh xã hội bắt đầu từ những năm 1930. "Con dám cá nó được tạo nên để nhiều công nhân lớn tuổi cảm thấy an tâm."

"Đúng vậy," người cha giàu đồng ý. "Và ngày nay vẫn vậy. Nhưng khi Thế chiến thứ II bùng nổ, các nhà máy được hồi phục và tiếp tục khởi phát, thậm chí cho đến sau khi chiến tranh kết thúc. Vì các nhà máy giúp nền kinh tế phồn thịnh nên nhiều bang ở Mỹ bắt đầu đòi hỏi công nhân của họ phải được nhận một khoản tiền sau khi nghỉ hưu. Để các nhà lãnh đạo công đoàn hài lòng, các quản lý nhà máy đồng ý và kế hoạch lương hưu DB ra đời."

"Nhưng vấn đề vẫn tồn tại," tôi nói. "Vấn đề là làm thế nào một người có thể sinh sống khi không còn khả năng làm việc nữa."

"Đúng vậy," người cha giàu nói. "Đó là vấn đề đằng sau một vấn đề. Một người có thể sinh sống bằng cách nào khi họ không còn khả năng làm việc? Đó là vấn đề hàng đầu với quỹ an sinh xã hội, kế hoạch lương hưu DB và luật ERISA."

"Đó là một vấn đề cần được giải quyết," tôi nói.

Người cha giàu chỉ gật đầu nói, "Thế hệ Thế chiến thứ I

đã giải quyết vấn đề bằng cách sử dụng luật pháp để đẩy lùi những chi phí này cho thế hệ Thế chiến thứ II. Thế hệ Thế chiến thứ II đẩy những chi phí này đến thế hệ của con thông qua cải cách lương hưu."

"Vậy chính phủ đã bỏ qua vấn đề chứ không giải quyết nó," tôi nói. "Và đó là nền tảng cho những tiên đoán của cha."

Người cha giàu im lặng và nghiêm nghị nhìn tôi. Tôi đã có thể hiểu được tại sao vấn đề ngày một xấu đi.

Tôi ngồi im lặng một lúc, bắt đầu hồi tưởng những bài diễn thuyết của các chính trị gia nổi tiếng từng khiến người nghe cảm thấy hài lòng với những lời hứa đầy triển vọng. Phá vỡ sự yên lặng, tôi nói, "Vậy đó là lý do tại sao cha nói sẽ có một cuộc sụp đổ thị trường chứng khoán khổng lồ. Rắc rối không phải là thị trường chứng khoán mà rắc rối là vấn đề bị bỏ qua chứ không được giải quyết... và một ngày gần đây, vấn đề đó sẽ trở nên nghiêm trọng hơn. Tất cả rồi sẽ sụp đổ như một trò chơi xếp nhà."

"Đúng vậy," người cha giàu nói. "Hiện nay có quá nhiều người trông chờ vào sự giải quyết vấn đề của chính phủ. Và các chính trị gia, mong muốn giành được phiếu bầu, sẽ hứa giải quyết vấn đề. Nhưng dĩ nhiên, chúng ta đều biết các chính trị gia sẽ nói và làm bất cứ điều gì có thể giúp họ được nổi tiếng, được yêu thích, và thế là họ tái đắc cử. Cha không đổ lỗi cho họ. Nếu họ nói sự thật, họ sẽ bị đá khỏi văn phòng. Do đó vấn đề ngày một lớn lên, chính phủ ngày một lớn lên, và tiền thuế phải đóng ngày càng cao hơn."

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

QUÁ TRÌNH PHÁT TRIỂN VÀ SỤP ĐỔ CỦA ĐẾ CHẾ LA MÃ

Trải qua nhiều năm lớn lên với người cha giàu, ông luôn khuyến khích tôi học lịch sử về sự phát triển và sụp đổ của những đế quốc nổi tiếng. Một trong những đế quốc ông khuyên tôi học là Đế chế La Mã. Trong một buổi học, người cha giàu bảo tôi, "Đế chế La Mã có kỹ thuật chinh phục tiên tiến và những con người cần cù, vì vậy nên họ có thể thiết lập một đế quốc rộng lớn. Những trở ngại của họ bắt đầu khi người ta rời những vùng đất xâm chiếm được vào những thành phố như Thành La Mã. Khi những thành phố như Thành La Mã lớn mạnh, những người đứng đầu bắt đầu lo lắng khi dân thành thị muốn nổi dậy vì họ không có việc làm, nhà cửa hay lương thực. Do đó, chính quyền La Mã phải nuôi họ và lập nên những trò tiêu khiển nổi tiếng như Đại hí trường để đám đông tập trung vui chơi. Sau đó Thành La Mã trở thành một thành phố lớn với nhiều người trông mong được nuôi ăn và được vui chơi."

"Vậy La Mã có trở thành một nhà nước thịnh vượng không?" tôi hỏi.

"Hơn cả một nhà nước thịnh vượng..." người cha giàu nói. "Nó trở thành một chính phủ quan liêu lớn. Thay vì giải quyết vấn đề, họ gây ra nhiều vấn đề hơn. Đó cũng là một nhà nước có nhiều kiện tụng. Ở đó có nhiều việc tố tụng tính theo đầu người hơn cả nước Mỹ ngày nay, bởi vì có quá nhiều người muốn đổ lỗi cho ai đó về vấn đề của mình hơn là tự mình giải quyết. Nhưng kết quả là mọi vấn đề chỉ ngày càng nghiêm trọng. Và ngày càng nhiều vấn đề thì họ càng dựng nên nhiều quan chức để giải quyết vấn

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

đề. Thế là vấn đề ngày càng lớn và chính phủ của họ cũng ngày càng lớn."

"Vậy họ kiểm soát nó bằng cách nào?" tôi hỏi.

"Thứ nhất, họ có một quân đội vững mạnh. Như cha đã nói, họ biết cách xâm lược. Chế ngự con người là kỹ năng của họ. Để kiểm soát dân chúng, Đế chế La Mã tăng thuế trong tầng lớp lao động thông qua sự kiểm soát triệt để. Nhưng ngay khi thuế tăng cao, những người nông dân bắt đầu rời nông trại chuyển tới thành phố sống bởi vì cuộc sống nông trại không có ý nghĩa gì cả. Tất cả những việc họ làm đều bị đánh thuế, vậy tại sao lại không chuyển đến một nơi có thức ăn và giải trí thậm chí miễn phí?"

"Vì vậy mà vấn đề ngày càng tồi tệ hơn?" tôi hỏi.

"Đúng vậy, đó là một trong nhiều nguyên nhân khiến vấn đề trở nên tồi tệ hơn," người cha giàu nói. "Như cha đã nói, các nông dân rời nông trại. Có nghĩa là việc sản xuất lương thực cũng như việc thu thuế bắt đầu sụt giảm, nhiều như lượng nông dân bỏ nông trại lên thành phố."

"Vậy họ giải quyết vấn đề này như thế nào?" tôi hỏi.

"Bằng những cách mà một nhà nước có quân đội là nền tảng thường giải quyết. Đế chế La Mã thông qua đạo luật quy định những nông dân rời trang trại là bất hợp pháp. Hay nói cách khác, nông dân bị giới hạn trong nông trại. Nếu họ rời nông trại, luật pháp cho phép chính phủ trừng phạt người thân của họ."

"Đó không phải là một cách giải quyết tốt," tôi nói.

"Không... và bởi vì Đế chế La Mã không thể giải quyết vấn đề nên nó bắt đầu lụi tàn," người cha giàu nói. "Nếu chúng ta không thể giải quyết vấn đề, những điều tương tự sẽ xảy ra cho nước Mỹ."

Năm 2001, một tổng thống mới đắc cử tại Mỹ. Ngay trước khi ông nhậm chức, thị trường chứng khoán sụp đổ dẫn đến tình trạng suy thoái kinh tế. Vào thời điểm đó, chúng ta còn một số thặng dư trong ngân quỹ, do đó, để giải quyết vấn đề, chính phủ Bush lập tức cắt giảm thuế và Cục Dự trữ Liên bang nhiều lần giảm lãi suất với hy vọng thúc đẩy nền kinh tế.

NƯỚC ARGENTINA THỨ HAI?

Người Mỹ rất ghét bị so sánh với Nhật. Nhiều nhà kinh tế Mỹ nói rằng những gì đang xảy ra với Nhật sẽ không bao giờ xảy ra tại Mỹ. Tôi đồng ý với quan điểm này. Nếu có thể, Argentina là một ví dụ tốt hơn cho những gì có thể xảy ra cho nước Mỹ trong tương lai. Cách đây vài năm, Argentina là một đất nước có nền công nghiệp phát triển với mức sống xã hội cao. Là một mảnh đất giàu có, Argentina là một nơi thú vị với nhiều người dân châu Âu. Nhưng chỉ trong vài năm, đất nước giàu có này đã trở nên nghèo đói, nợ nần chồng chất, một quốc gia phá sản với sự suy yếu của đồng tiền. Tiền tệ bị mất giá trị và lạm phát. Thuế cao và đồng tiền bị phá giá. Tham nhũng khắp nơi. Nếu vấn đề không được giải quyết, một tình trạng vô chính phủ sẽ thật sự xảy ra.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Liệu điều đó có xảy ra với nước Mỹ trong 20 hay 30 năm nữa? Hầu hết dân Mỹ đều không nghĩ vậy. Thật không may khi có quá nhiều người Mỹ trông đợi chính phủ giải quyết vấn đề cho họ, và tôi e rằng thay vì giải quyết vấn đề, một chính phủ Mỹ lâu đời sẽ muốn có nhiều người hơn và thuế cao hơn. Với quỹ an sinh xã hội, đạo luật phổ biến nhất được thông qua, tôi e rằng những người tin vào quỹ an sinh xã hội sẽ một lần nữa đề nghị những người lao động trẻ phải chăm sóc cho họ. Nếu điều đó xảy ra, thuế sẽ tăng nhanh. Trong khi mất hàng trăm năm, Đế chế La Mã cuối cùng cũng sụp đổ, thì với tốc độ chuyển tiền như hiện nay, chính quyền Mỹ hùng mạnh có thể bị sụp đổ nhanh hơn nhiều.

Người cha giàu lưu ý một trong những lý do khiến Đế chế La Mã sụp đổ là vì chính quyền La Mã không bao giờ tiến hóa thêm gì khác ngoài kỹ thuật xâm chiếm và đánh thuế. Nếu họ tiến hóa những khía cạnh khác, đế chế của họ hẳn đã có thể tồn tại nhiều thế kỷ nữa.

Không may, những đế chế hùng mạnh dường như quên rằng mình cũng cần tiến hóa. Tây Ban Nha cũng là một quốc gia hùng mạnh lớn lên bằng cách xâm chiếm chứ không sáng tạo. Do đó, họ dễ sụp đổ sau khi đạt đến một sức mạnh lớn và một sự thịnh vượng lớn. Họ dễ sụp đổ vì họ không chịu tiến hóa.

Hy vọng những điều này sẽ không xảy ra cho nước Mỹ nếu người Mỹ sẵn lòng trung thực đối diện với vấn đề và cho phép mọi người dân và các doanh nghiệp cùng giải

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

quyết vấn đề cho rốt ráo. Trong bài diễn thuyết tháng 2-2002, Alan Greenspan, chủ tịch Cục Dự trữ Liên bang đã kêu gọi đào tạo kỹ năng tài chính. Ông cũng nói đến nhu cầu tiến hóa. Ông cho rằng con em chúng ta cần được học các kỹ năng tài chính trong trường học nếu chúng ta muốn tiếp tục tiến hóa như một đất nước văn minh giàu mạnh nhất thế giới.

Người cha giàu hoàn toàn đồng ý với Alan Greenspan. Trên thực tế, chúng ta cũng nghe những điều tương tự theo nhiều cách khác nhau. Người cha giàu thường nói, "Chính phủ cố gắng giải quyết vấn đề của người nghèo bằng cách cho tiền họ, nhưng như vậy chỉ làm họ nghèo hơn mà thôi." Ông cũng nói, "Nếu chúng ta không phát triển kỹ năng tài chính cho con em chúng ta, bọn trẻ sẽ không thể giải quyết những vấn đề tài chính mà chúng ta đẩy lại cho chúng trong tương lai và nước Mỹ sẽ đi đến kết thúc. Điều đó tùy theo thế hệ trẻ có thể giải quyết những vấn đề này trước khi nó xảy ra hay không."

Chúng ta còn nhiều năm để giải quyết vấn đề, do đó, tôi nghĩ chúng ta nên bắt đầu giải quyết nó hơn là đẩy lại cho tương lai. Vấn đề trong tương lai sẽ quá lớn và không thể giải quyết nổi. Quyển sách này có ý nghĩa kêu gọi hành động. Những người thuộc thế hệ bùng nổ dân số vẫn còn thời gian để giải quyết vấn đề này nếu chúng ta đề cập đến vấn đề một cách nhiệt tình và trung thực.

Người cha giàu rất lạc quan về nước Mỹ. Ông nói, "Dù nước Mỹ có một nền quân sự hùng mạnh nhưng chúng ta

không sử dụng quân sự để giải quyết vấn đề. Nước Mỹ chỉ sử dụng quân sự để bảo vệ các tuyến thương mại của chúng ta cũng như giữ gìn trật tự thế giới. Nước Mỹ cũng hùng mạnh về kinh tế và một nền kinh tế hùng mạnh chỉ có thể được xây dựng chứ không phải xâm chiếm." Ông muốn nói, "Đã đến lúc sử dụng nền kinh tế hùng mạnh để giải quyết một vấn đề rất lớn: người ta sinh sống như thế nào sau khi nghỉ hưu. Nếu chúng ta là một quốc gia biết giải quyết vấn đề, nước Mỹ có thể tiến hóa thành một cường quốc thế giới hùng mạnh hơn nữa."

Nếu không giải quyết vấn đề này, chúng ta đang góp phần tiến lại gần một cơn bão hoàn hảo của cuộc sống tài chính của chính chúng ta.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

CHƯƠNG 9

Cơn bão hoàn hảo

Tôi từng xem một bộ phim rất hay do George Clooney đóng, *Cơn Bão Hoàn Hảo*, dựa trên một câu chuyện có thật kể về một loạt thời tiết rất xấu cùng phối hợp lại và cùng ùa đến một lúc. Nói cách khác, đây là một câu chuyện nói về những điều có thể xảy ra nếu mọi thứ đều tệ hại cùng đến một lúc với thời tiết xấu. Bằng nhiều cách, năm 2000 đã đánh dấu sự khởi đầu của một "cơn bão tài chính hoàn hảo" sắp tới.

Năm 2000 được xem như một thời điểm đầy ý nghĩa trong lịch sử. Hơn 400 năm trước, Nostradamus tiên đoán kẻ chống Giê-xu sẽ xuất hiện vào năm 1998. Nhiều người tin rằng Bin Laden có thể phù hợp với tiên đoán này cả về mô tả lẫn thời gian. Chắc bạn vẫn còn nhớ nỗi sợ hãi xoay quanh việc chỉ một lỗi về máy tính sẽ có thể đưa thế giới đến một điểm dừng. Tôi cũng nghe nhiều người nói rằng năm 2000 sẽ là năm tận thế... và theo một cách nào đó thì ít ra đó cũng là thế giới mà chúng ta từng biết.

Tôi đã viết về tầm quan trọng của việc thay đổi giữa kế hoạch hưu trí DB với kế hoạch hưu trí DC. Kế hoạch hưu trí DB là một kế hoạch trong Thời đại Công nghiệp và kế

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

hoạch hưu trí DC là kế hoạch của Thời đại Thông tin. Nhiều người trong chúng ta bắt đầu nhận ra các quy luật giữa Thời đại Công nghiệp và Thời đại Thông tin đang thay đổi. Ví dụ, trong Thời đại Công nghiệp, người ta có công việc bảo đảm và sự trung thành với công ty. Trong Thời đại Thông tin, những điều này ngày càng giảm đi. Trong Thời đại Công nghiệp, càng lớn tuổi bạn có giá trị hơn. Trong Thời đại Thông tin, điều ngược lại thường đúng hơn... nhất là trong các lĩnh vực công nghệ. Khi xảy ra vào cuối Thời đại Công nghiệp và đầu Thời đại Thông tin, những thay đổi này đã góp phần vào việc hình thành một cơn bão tài chính hoàn hảo.

Các thủy thủ trên khắp thế giới thường lặp đi lặp lại câu nói này, "Trời đỏ ban đêm, thủy thủ vui thêm. Trời đỏ ban sáng, thủy thủ cảnh giác." Giống như Noah nằm mơ và đóng một con thuyền lớn, các sinh viên tại Học viện Hàng hải Mỹ, nơi tôi từng học và tốt nghiệp, một trường huấn luyện các sĩ quan lái tàu thương mại (như tàu chở dầu, tàu chuyến chuyên chở hàng hóa, tàu chuyến chở khách, tàu kéo, phà, xà-lan...), được dạy phải luôn cảnh giác với những dấu hiệu thay đổi của thời tiết... những thay đổi vẫn còn nằm ngoài tầm mắt và ở phía bên kia chân trời. Chính sự huấn luyện này đã giúp tôi rất nhiều trong ngành kinh doanh.

Điều tôi quan tâm là có nhiều người không thấy được những thay đổi đang đến, đơn giản vì họ không thể thấy được sự khác nhau giữa Thời đại Công nghiệp và Thời đại Thông tin. Cũng như những người không biết sự khác nhau

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

giữa kế hoạch hưu trí DB và kế hoạch hưu trí DC, hầu hết đều không chú ý rằng có nhiều thay đổi đang đến... tuy chúng vẫn chưa xuất hiện.

Trước bất kỳ một cơn bão nào, ví dụ như khi có một trận cuồng phong chuẩn bị đánh vào đất liền, thì người sống ở ven biển bắt đầu chú ý đến sự thay đổi của gió, nước, và không khí. Thời đại chúng ta đang sống cũng vậy. Hàng triệu người trong chúng ta đều nhận biết những thay đổi nhưng hầu hết không ai chắc rằng cơn bão sẽ đi chính xác về hướng nào, sẽ mạnh ra sao, và sẽ vào bờ đúng ở chỗ nào. Tuy nhiên, nếu chúng ta ở trên bờ biển thì phần lớn chúng ta đều biết mình cần phải làm gì đó. Dưới đây là một số thay đổi mà tôi quan sát được... những thay đổi sẽ tiếp thêm năng lượng cho một cơn bão hoàn hảo.

Thay đổi #1: Hàng triệu người sống cơ cực lúc tuổi già. Thế hệ của Thế chiến II đã có những công việc bảo đảm, chế độ hưu trí an toàn, và chăm sóc y tế lúc tuổi già. Bắt đầu với những người thuộc thế hệ bùng nổ dân số, tất cả đã thay đổi. Dù chúng ta đang cảm thấy sự chuyển gió hôm nay và chúng ta cảm thấy bầu không khí thay đổi do vụ Enron, nhưng tôi đoán rằng toàn bộ sức mạnh của cơn bão sẽ tập trung đánh vào chúng ta vào khoảng năm 2025, vài chục năm sau khi đạo luật này được thông qua. Trước năm 2025, chúng ta có hàng triệu người thuộc thế hệ bùng nổ dân số sẽ trở thành những cụ già 80 tuổi không có tiền, không còn thời gian, và nhất là cần được chăm sóc y tế mới có thể sống sót. Không có những chương trình chính phủ như An sinh xã hội và Chăm sóc y tế, những thứ có khả

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

năng gây ra một sự phá sản tài chính cho chính phủ, thì số dân cư lớn tuổi và nghèo nàn này sẽ là một thách thức tài chính cho những thế hệ sau của họ.

Thay đổi #2: Chăm sóc y tế sẽ ngày càng đắt hơn. Năm 2000, khi thị thường chứng khoán và các quỹ tương hỗ sụp đổ thì chi phí chăm sóc y tế lại tăng 17%. Trên thực tế, có nhiều nhà chuyên môn trong ngành y đang rời bỏ nghề nghiệp vào đúng lúc mà ngày càng có nhiều người thuộc thế hệ bùng nổ dân số cần đến dịch vụ của họ. Điều này cho bạn biết có một tâm bão khác đang kéo đến.

Thay đổi #3: Khủng bố gia tăng. Vào ngày 11-9-2001, tôi và Kim vừa nhận phòng tại một khách sạn ở Roma, Ý. Người phục vụ đặt túi đồ của chúng tôi xuống sàn, chụp cái điều khiển từ xa bật tivi lên và sững sờ đánh rơi cái điều khiển xuống sàn. Tôi và Kim quay lại vừa kịp thấy những hình ảnh mà tất cả chúng ta đã xem đi xem lại rất nhiều lần... hình ảnh chiếc máy bay lao vào tòa nhà Trung tâm Thương mại Thế giới. Vì chương trình phát tiếng Ý nên chúng tôi không hiểu người tường thuật đang nói gì... nhưng người phục vụ thì hiểu. Anh ta chỉ đứng lặng không nói được gì. Cuối cùng khi chuyển qua một kênh tiếng Anh, chúng tôi mới nhận ra một biến cố được tiên đoán nhiều năm trước giờ đã xảy ra.

Lý do tôi nói rằng biến cố này đã được báo trước là do có một cuốn sách tôi thường khuyên mọi người đọc, có tựa đề *Sự Tính Toán Vĩ Đại (The Great Reckoning)*, tác giả Jame Dale Davidson và Lord William Rees-Mogg. Cuốn sách nói

về một cuộc suy thoái sắp tới của Mỹ, xuất bản lần thứ nhất vào năm 1993, được viết trước cuộc tấn công thứ nhất vào tòa nhà Trung tâm Thương mại Thế giới. Trong cuốn sách này có nhiều lời tiên đoán, trong số đó có nhiều điều đã trở thành hiện thực, dù chúng không được tiên đoán chính xác về thời gian. Tôi cũng đã đọc nhiều cuốn sách trước đây nói về tương lai và nhiều điều tiên đoán trong số đó cũng trở thành sự thật.

Trong cuốn *Sự Tính Toán Vĩ Đại*, Davidson và Rees-Mogg tiên đoán chủ nghĩa khủng bố sẽ gia tăng vì các hoạt động của nó rất ít tốn kém. Bạn không cần đến những lực lượng vũ trang ngốn nhiều ngàn tỷ đôla mới có thể tham gia khủng bố. Trường Columbine, thư chứa vi khuẩn bệnh than, các băng nhóm sống trong thành phố, các ông vua chiến tranh giữa các bộ lạc, các ông trùm ma túy ở Nam Phi, và dĩ nhiên là cả Bin Laden nữa, là những minh chứng cho khái niệm này. Chủ nghĩa khủng bố đang mọc lên khắp nơi trên thế giới, và các phương tiện truyền thông cứ phát đi phát lại về nó, vì vậy nên chủ nghĩa khủng bố sống bằng nỗi sợ hãi của mọi người. Chủ nghĩa khủng bố có tác dụng cả khi không có gì xảy ra. Chỉ riêng nỗi sợ hãi khủng bố cũng có thể có tác dụng như chính hành động khủng bố. Mỗi lần tôi nghe một nhà lãnh đạo chính trị cảnh báo rằng mối đe dọa khủng bố đang tăng cao, tôi biết chủ nghĩa khủng bố đang thắng thế. Họ thắng vì có một nhà chính trị đang quảng cáo cho họ. Theo Davidson và Rees-Mogg, chủ nghĩa khủng bố rất rẻ... thật sự rẻ, và nó sẽ lan truyền thêm mãi. Ngay nếu như chúng ta có tiêu diệt được Bin

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Laden và mạng lưới của hắn chăng nữa, chúng ta vẫn không thể diệt được tận gốc chủ nghĩa khủng bố.

Một tháng sau biến cố ngày 11-9, một phát thanh viên đài truyền hình Mỹ phỏng vấn một chuyên gia nghiên cứu về khủng bố ở Israel. Phát thanh viên đặt vấn đề là chúng ta có an toàn hay không khi chúng ta đang ném bom Afghanistan. Chuyên gia này đáp, "Với Mỹ, đó chỉ mới là bắt đầu."

Phát thanh viên nói, "Nhưng chúng ta không có vụ cướp máy bay nào trong nhiều năm qua. Chúng ta đang thực hiện quy trình nhằm chấm dứt các hành động không tặc."

"Đúng, đúng là chúng ta đã ngăn chặn nạn cướp máy bay nhưng chúng ta không hề ngăn chặn được khủng bố. Ngày nay, có những tên khủng bố đặt bom tại các trung tâm mua sắm, phòng trà, và bất cứ nơi nào khác nữa miễn là nơi đó có đông người tụ tập." Vị chuyên gia tiếp tục nói về các sách lược của những kẻ khủng bố là ăn trộm đồng phục và trang bị quân đội, rồi đến các trung tâm mua sắm đông đúc, giả vờ có mặt để bảo vệ những người mua sắm, lấy được lòng tin của họ rồi bắt đầu quay ra bắn họ. Chuyên gia kết thúc bằng câu nói, "Sách lược đó mang lại hiệu quả là trong tâm thức nhiều người, tất cả những người lính và cảnh sát của chúng ta đều có khả năng là một tên khủng bố. Ngày nay, chúng ta không tin ai được cả. Ngày nay, chúng ta không cảm thấy ở đâu an toàn cả. Điều tương tự sẽ xảy ra ở Mỹ." Khi đi máy bay, tôi thường xuyên bị kéo khỏi ghế để người ta lục soát người. Tôi nhớ ngày xưa chỉ

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

có những kẻ lừa đảo mới bị đối xử như thế. Ngày nay, mỗi lần chúng ta bay, tất cả chúng ta đều bị đối xử như những tên khủng bố đáng tình nghi, thay vì những vị hành khách tuân thủ pháp luật. Nói cách khác, bọn khủng bố đã thắng bởi vì hôm nay tất cả chúng ta đều bị đối xử như những tên khủng bố.

Năm 1920, một chiếc xe tải chứa đầy thuốc nổ đậu ở trước sàn chứng khoán thành phố New York và ngân hàng J. P. Morgan. Khi nó nổ, nhiều người chết và bị thương. Nếu bạn đến thành phố New York, bạn vẫn có thể thấy những vết sẹo trên những tòa nhà đó. Những người chịu trách nhiệm về khối bom nằm trong chiếc xe tải đó không bao giờ bị bắt. Đó không phải là cuộc tấn công đầu tiên và cũng không phải là cuối cùng.

Chủ nghĩa khủng bố gia tăng nghĩa là nhiều lĩnh vực kinh doanh như các trung tâm mua sắm, nhà hàng, các sự kiện thể thao trường học, nhà thờ và cao ốc văn phòng sẽ chịu ảnh hưởng bất lợi giống như mọi ngành kinh doanh đi kèm với hàng không phải chịu. Vì khủng bố rẻ, bất cứ ai cũng có thể là một tên khủng bố. Bạn không cần phải là người nước ngoài thì mới là khủng bố. Vấn đề mà chúng ta phải đương đầu với chủ nghĩa khủng bố, cũng là ảnh hưởng lớn nhất của chủ nghĩa này, chính là ý tưởng đơn giản của nó... và những ý tưởng trong Thời đại Thông tin sẽ lan ra nhanh hơn và xa hơn bất kỳ thời đại nào khác trong lịch sử. Nói cách khác, dù đã từng nổi lên từ xưa đến giờ, nhưng trong Thời đại Thông tin, chủ nghĩa khủng bố sẽ phát huy hiệu quả hơn hết thảy.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Thay đổi #4: Nhật, hiện là quốc gia có nền kinh tế lớn thứ hai của thế giới, đang trên bờ sụp đổ và suy thoái tài chính. Nhiều người trong chúng ta vẫn còn nhớ vài năm trước đây khi nền kinh tế Nhật là ngôi sao sáng của thế giới. Có đến hàng trăm ngàn người Mỹ bắt đầu nghiên cứu cách kinh doanh của người Nhật. Bỗng nhiên, dường như chỉ qua một đêm, mọi sự đã thay đổi.

Có thể có chuyện như vậy xảy ra với nước Mỹ không? Nhiều người Mỹ nhảy dựng lên với ý tưởng này. Một số khác thì không chắc lắm. Bất chấp ai nghĩ gì, tất cả chúng ta có thể rút ra một số bài học từ việc nước Nhật bất ngờ rơi xuống trong khi mới đây vẫn còn là một sức mạnh kinh tế toàn cầu.

1. Những người thuộc thế hệ "bùng nổ dân số" của Nhật, tương tự như thế hệ bùng nổ dân số của chúng ta, về hưu vào cuối những năm 1980-1990. Những người thuộc thế hệ bùng nổ dân số của Mỹ thì sẽ về hưu vào năm 2010. Những người già này sẽ ảnh hưởng như thế nào với nền kinh tế của chúng ta? Liệu có giống với nền kinh tế của Nhật không?

2. Dân số lớn tuổi của Nhật đang duy trì việc kiểm soát đất nước. Câu hỏi đặt ra cho Mỹ là, trong năm 2010, ai sẽ kiểm soát nước Mỹ? Những người thuộc thế hệ bùng nổ dân số lớn tuổi vẫn sẽ điều hành như họ đã làm tại Nhật ư? Nếu những người thuộc thế hệ bùng nổ dân số vẫn điều hành đất nước thì sẽ có những đạo luật được thông qua để tăng thuế hầu chăm sóc những nhu cầu của họ sau khi nghỉ hưu. Nếu thuế đánh vào thế hệ trẻ tăng lên, nền kinh tế Mỹ

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

có thể sẽ xuống dốc nhanh hơn... vì các doanh nghiệp sẽ chuyển đến những quốc gia nơi có luật thuế ưu đãi cho kinh doanh... chứ không phải cho người già.

3. Nhật là một nền văn hóa kinh tế già cỗi luôn chống lại sự thay đổi. Người ta nói rằng một *người bản địa* là một người mà gia đình họ đã ở trên đảo hơn 500 năm. Một trong những vấn đề của Nhật là những người này đã sống trên vùng đất mà ít nhiều đã tách biệt hàng ngàn năm nay. Vì vậy, gốc rễ văn hóa của họ đã khiến sự thay đổi diễn ra chậm hơn.

Ngoại trừ những người Mỹ bản xứ, hầu hết dân Mỹ không có tính chất giống những người bản địa. Điều đó có nghĩa là chúng ta không phải đấu tranh với những truyền thống văn hóa hàng ngàn năm như người Nhật phải làm. Song, dù phần lớn chúng ta không phải là những người bản địa nhưng chúng ta vẫn có thể rút ra những bài học về việc chậm thay đổi và chậm thích nghi với một thế giới đang thay đổi. Nếu để ý bạn có thể thấy những người bị rớt lại phía sau về mặt tài chính thường là những người mắc kẹt trong lối suy nghĩ và cách hành xử cũ kỹ. Vì thế, chúng ta có thể học được nhiều điều từ những người bản địa và các nền văn hóa của họ, cả mặt tốt cũng như mặt xấu.

4. Người Nhật được giáo dục rất tốt, chăm chỉ, là một tập thể có liên kết chặt chẽ, có tín ngưỡng và có tỷ lệ tiết kiệm rất cao. Tất cả những đức tính này người Mỹ chúng ta đều mong ước có được và muốn truyền lại cho con cháu chúng ta. Nhưng, ngay cả khi có những đức tính này, đất nước họ vẫn đang phải đương đầu với sự suy thoái. Tại sao?

Là một người Mỹ gốc Nhật bốn thế hệ, quá quen với cả hai nền văn hóa, tôi có thể đưa ra một sự khác nhau để tất cả chúng ta rút kinh nghiệm. Trong văn hóa Nhật, có một nhu cầu sĩ diện rất cao. Sự hổ thẹn là điều ô nhục. Hổ thẹn mà kết hợp với thất bại là nguyên nhân của hara-kiri, hay còn gọi là tự sát. Nói cách khác, trong văn hóa Nhật, thà chết còn hơn phải chịu *nhục*.

Mỹ thì khác. Sau Đạo luật Cải cách Thuế năm 1986 ở Mỹ, theo đúng nghĩa đen, hàng ngàn tỷ đôla đầu tư vào bất động sản trở thành vô giá trị. Đạo luật 1986 đã thay đổi các nguyên tắc và loại bỏ một số yếu tố tăng thuế từng khiến giá trị bất động sản tăng lên. Thị trường chứng khoán, thị trường bất động sản, tiền tiết kiệm, và tiền cho vay (ngân hàng) cũng sụp đổ theo. Thay vì bám vào những bất động sản bị đánh giá cao hơn giá trị thực, chính phủ liên bang lại xen vào và góp phần làm vỡ nợ một ngành kinh doanh đang trên đà phá sản (ngành tiết kiệm và cho vay).

Một cơ quan liên bang tên là Resolution Trust Corporation - RTC - được thành lập nhằm gom góp hàng ngàn tỷ đôla bất động sản đem bán với hy vọng thu lại từng xu trên từng đôla. Nói cách khác, chính phủ Mỹ đã nhận ra đất nước đang gặp rắc rối vì một số sai lầm và người ta cố gắng dọn dẹp càng nhanh càng tốt. Người Nhật thì không làm như thế. Họ chỉ mới có ý định... nhưng các ngân hàng vẫn bám chặt vào những bất động sản mà họ đã vay quá nhiều tiền để mua chúng, rồi từ chối thừa nhận sai lầm của mình, tiếp tục giữ sĩ diện với hy vọng giá bất động sản sẽ tăng... trong vài năm nữa.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Nói cách khác, họ bám víu thay vì dọn dẹp. Với nỗ lực cố giữ thể diện, các ngân hàng, chính trị gia và người dân Nhật trở thành một nỗi hổ thẹn của thế giới. Nhu cầu giữ thể diện đã phá hủy nền kinh tế, một nền kinh tế của những người được giáo dục tốt, chăm chỉ siêng năng, có tỷ lệ tiết kiệm cao... những đức tính mà mọi người trên thế giới đều muốn phấn đấu để có được. Nếu không rút ra được gì từ bài học này, có thể Mỹ cũng sẽ đi theo vết xe đổ đó của Nhật.

Tôi đã viết về sự khác nhau giữa những người dành dụm và những người đầu tư, cũng như sự khác nhau giữa những người thuộc nhóm L và nhóm Đ. Một trong những điểm khác nhau rõ nhất giữa những người nhóm L và Đ, đó là một nhà đầu tư chuyên nghiệp biết "cắt lỗ" thật nhanh. Các nhà đầu tư chuyên nghiệp không ngại nhanh chóng thừa nhận rằng họ đã phạm sai lầm. Các nhà đầu tư chuyên nghiệp không sĩ diện... mà họ sĩ tiền. Khi đầu tư sai, họ cắt ngay và chạy thoát, thậm chí nếu phải chịu mất một ít tiền. Tôi từng thấy nhiều người không phải dân đầu tư đã đi mua chứng khoán, và nắm giữ nó bằng mọi cách dù nó đã rớt xuống tận đáy. Đó là những gì đã xảy ra cho nhiều nhân viên Enron. Những gì là ưu điểm của một nhân viên - lòng trung thành và tính kiên trì - lại là những khuyết điểm của một người đầu tư. Một nhà đầu tư thực sự có rất ít lòng trung thành trong bất kỳ khoản đầu tư nào. Nếu vụ đầu tư chuyển hướng và bắt đầu xấu đi, họ cắt lỗ và đi tìm một khoản đầu tư khác tốt hơn. Tôi từng thấy nhiều nhà đầu tư trung bình hành động y như những gì người Nhật đã

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

làm... họ từ chối thừa nhận rằng họ đã phạm sai lầm và cứ cố bám víu những đồng tiền đã ra đi.

Qua nhiều năm, tôi thường nghe những câu nói sau từ nhiều nhà đầu tư thất bại, những người từ chối nhận sai lầm. Tôi cũng từng sử dụng những câu này để an ủi chính mình. Khi giá cổ phiếu xuống, tôi nghe họ nói, "Đây chỉ là một điều chỉnh nhỏ. Tôi biết nó sẽ lên trở lại mà. Cuối cùng thì thị trường trung bình sẽ luôn đi lên." Và khi giá cổ phiếu rớt xuống tận đáy, họ nói, "Anh sẽ không lỗ miễn là anh chưa bán đi. Tôi sẽ giữ cho đến khi giá cổ phiếu lên lại rồi mới bán." Hay nói cách khác, "Chừng nào cổ phiếu bắt đầu tăng giá, tôi sẽ bán nó - và chừng nào còn bị lỗ thì tôi sẽ còn giữ nó." Khi những cổ phiếu đó chết gục suốt nhiều tháng liền, họ bảo, "Tôi đang đầu tư dài hạn." Những câu nói đó khi được nghe từ nhiều người thuộc nhiều quốc tịch khác nhau, lại khiến tôi nhớ đến sự kế thừa dòng máu Nhật trong người mình... một sự kế thừa đặt nặng sự khôn ngoan, sự chính thống và sự sĩ diện. Thật buồn cười là có vẻ như một phần người Mỹ trong tôi cũng thế.

Nếu muốn trở thành một nhà đầu tư chuyên nghiệp, bạn cần rút kinh nghiệm từ ví dụ về người Mỹ cắt lỗ rất nhanh hơn là ví dụ về người Nhật thà chết chứ không chịu *nhục*. Mất tiền không phải là nhục, mất tiền và thua lỗ là vấn đề chính của thói kiêu căng và sự thiếu hiểu biết... thói kiêu căng và sự thiếu hiểu biết đầy dẫy trong nhiều người ở khắp mọi nơi.

Tôi luôn nhớ những gì người cha giàu đã dạy về sự khác nhau giữa người thắng và người thua. Ông nói, "Người

thua bỏ qua những khoản mà họ có thể thắng và bám víu vào những khoản gây thua lỗ. Người thắng bỏ qua những khoản thua lỗ và bám víu vào những khoản thắng lợi." Theo người cha giàu, đó là một trong những nguyên tắc vàng của cuộc sống. Giờ đây khi đã trưởng thành, tôi biết những nguyên tắc đó có giá trị như thế nào, nhất là những khi tôi vi phạm. Tôi từng thấy nhiều người vi phạm nguyên tắc vàng khi cố bám víu vào những công việc thua lỗ, những vụ kinh doanh thua lỗ, những cuộc hôn nhân thua lỗ, những người bạn khiến mình thua lỗ, những khoản đầu tư thua lỗ, và những ý tưởng gây ra thua lỗ... chỉ vì họ không muốn thừa nhận rằng mình có thể đúng hoặc có thể sai. Ở Mỹ, chúng ta thường không gọi đó là sĩ diện. Ở Mỹ, chúng ta gọi đó là "trông cũng ổn đấy chứ."

Thay đổi #5: Trung Quốc sẽ trở thành nền kinh tế lớn nhất thế giới. Trong khi Nhật đang trên đà rơi khỏi vị trí thứ hai của nền kinh tế thế giới thì Trung Quốc lại ở một vị trí có thể chiếm hạng nhất. Mỹ đang co cụm lại về mặt tài chính, trong khi Trung Quốc lại bùng nổ. Người ta dự đoán rằng khoảng năm 2020, Trung Quốc được kỳ vọng sẽ vượt qua Mỹ và trở thành một cường quốc kinh tế của thế giới. Theo báo cáo ngày 6-5-2002 của tờ *Business Week*, Trung Quốc chiếm 21% dân số thế giới. Đất nước này có một nguồn cung cấp nhân lực vô hạn và hiện nay đang mở rộng biên giới khi tham gia vào Tổ chức Thương mại Thế giới. Ảnh hưởng kinh tế của Trung Quốc đã bắt đầu xuất hiện.

Tất cả những yếu tố này đều dẫn đến một cơn bão hoàn hảo. Ngay khi những người thuộc thế hệ bùng nổ dân số

của Mỹ bước vào tuổi già thì sự lớn vọt của Trung Quốc sẽ căng tràn sức mạnh. Cơ hội nắm quyền lực của Trung Quốc, cùng với sự mở rộng của mạng Internet toàn cầu (World Wide Web) và tất cả những công nghệ mới sắp ra đời, dứt khoát sẽ tạo ra một tương lai khác hẳn ngày hôm nay. Một điều chắc chắn là khoảng cách giữa người giàu và nghèo sẽ lớn hơn. Những người thích ứng với những thay đổi toàn cầu sẽ trở nên giàu có hơn bao giờ hết. Những người không thay đổi được sẽ bị bỏ lại đằng sau về mặt tài chính và chuyên môn.

Trở lại năm 1271, một người đàn ông tên là Marco Polo đi đến Trung Quốc và tìm thấy ở đây một đất nước lớn mạnh về công nghiệp và thương mại. Châu Âu lúc ấy chỉ vừa mới bước vào thế giới kinh doanh. Chắc chắn khi Marco Polo từ Trung Quốc trở về, châu Âu đã vượt Trung Quốc để trở thành một sức mạnh kinh tế thế giới. Năm 1942, Christopher đi tàu về hướng tây tìm ra con đường ngắn nhất đến châu Á... và thế giới đã thay đổi vĩnh viễn sau chuyến đi ấy. Tây Ban Nha chẳng mấy chốc trở thành một thế lực tài chính thế giới vào những năm 1550 bằng cách cướp vàng từ Nam Phi. Sau đó thế lực tài chính này chuyển sang châu Âu, từ Pháp, Hà Lan, rồi đến Anh. Từ thập niên 1600 đến 1900, Mỹ được xem như một đất nước thuộc về Thế giới thứ ba... một nơi kinh doanh đầy rủi ro... giống như cái nhìn của người ta về Trung Quốc ngày nay. Năm 1920, ngay sau khi kết thúc Chiến tranh Thế giới lần thứ nhất, thế lực tài chính đã chuyển sang Mỹ. Nhưng bây giờ, sau tất cả những năm ấy, kỷ nguyên thống trị của Trung Quốc sắp trở về.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Với một nguồn lao động đồ sộ, giá nhân công thấp và công nghệ mạnh, ai biết chuyện gì sẽ xảy ra?

Tôi cảm thấy thú vị khi vào năm 2001, khi chúng ta ném bom trả đũa Afghanistan, lúc ấy tổng thống Bush không có mặt ở Nhà Trắng mà cũng không có mặt trong nước. Ông ấy ở đâu? Có phải ông đang chúc mừng những đoàn quân của chúng ta tại Afghanistan không? Không. Ông đang ở Trung Quốc cùng những nhà doanh nghiệp hàng đầu như Bill Gates của Microsoft và Carly Fiorina của Hewlett-Packard, họ đang bàn về kinh tế, chứ không phải chiến tranh. Nếu tôi đang ở tuổi 30 và nghĩ đến việc leo lên cái thang hợp tác, hẳn tôi phải lo lắng lắm. Tại sao? Bởi vì người ta có câu, "Những gì có thể làm ở Mỹ sẽ được làm ở Trung Quốc." Như vậy là quá nhiều đối với một việc làm ổn định tử tế trong quản lý cấp trung bình hoặc trên một dây chuyền lắp ráp.

Mỗi lần đến Trung Quốc, tôi đều nhớ đến câu nói của Ross Perot, "Những gì ồn ào nhất từ Biên giới phía Nam sẽ là công việc...." Ông ta đang ám chỉ những công việc bị mất vào tay Mexico sau NAFTA, Hiệp định Thương mại Tự do vùng Bắc Mỹ. Trong vài năm tới, những tiếng nói này nghe sẽ còn lớn hơn nhưng không phải đến từ Mexico mà là từ Trung Quốc và những quốc gia khác... khi công nghệ trải rộng khắp các nước với chi phí nhân công thấp hơn, những nguồn chất xám trẻ trung mẫn tiệp hơn. Những người nghèo ở đó sẽ trở nên giàu có và bắt đầu hưởng thụ một cuộc sống tốt đẹp, cuộc sống mà chúng ta từng được hưởng.

Năm 1805, William Playfair viết, "Kết luận chung là sự giàu có và quyền lực không bao giờ cố định lâu dài ở bất cứ đâu... Chúng đi khắp bề mặt trái đất, giống như chiếc xe lưu động của những người bán hàng. Mỗi khi chúng đến, mọi thứ đều xanh tươi mơn mởn; lúc chúng ở lại thì mọi thứ dồi dào, phong phú; và khi chúng đi, tất cả những gì còn lại là những cảnh giẫm đạp, cằn cỗi và trơ trụi."

Có lẽ tất cả chúng ta đều từng nghe câu nói, "Không ai giàu ba họ", những câu chuyện kể về các thế hệ thứ ba đã làm cho của cải gia đình đội nón ra đi. Của cải gia đình ra đi bởi vì thế hệ thứ ba không hiểu rõ giá trị của sự chăm chỉ khi các thế hệ đi trước tích lũy và gìn giữ sự giàu có... Do đó thay vì đầu tư và xây dựng lại sự giàu có thật sự thì thế hệ thứ ba lại thường hư hỏng và mong đợi một cuộc sống giàu có dễ dãi. Tại sao họ ít khi chăm học chăm làm? Bởi vì sau khi các bậc ông bà cha mẹ phải làm việc chăm chỉ kiếm tiền, họ thường cho con cái họ bất cứ thứ gì chúng muốn. Con cái họ mong muốn một cuộc sống dễ dãi. Chúng mong muốn một cách đơn giản rằng sẽ đi học, kiếm được công việc có lương cao, nhà đẹp, xe đẹp, bỏ tiền vào thị trường chứng khoán, giá cổ phiếu tăng vọt, và chúng trở nên giàu có. Đó có phải là những gì chúng ta từng mong đợi? Nếu một thế hệ dài khoảng hai mươi lăm năm thì nước Mỹ hiện đang đồng thời với thế hệ thứ ba và thứ tư tính từ năm 1920. Có phải thế hệ bùng nổ dân số, thế hệ thứ ba sau năm 1920, đang tiêu xài hoang phí của cải của chúng ta - hay nói đơn giản hơn, có phải sự giàu có và quyền lực đã quyết định đến lúc phải đi sang nơi khác?

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Thay đổi #6: Dân số thế giới sẽ tiếp tục già đi. Nhiều người trong chúng ta từng nghe giả thuyết về một ngôi sao đã va vào trái đất hàng triệu năm trước và quét sạch loài khủng long to lớn. Những cải cách của nền kinh tế Nhật cần có hiệu quả và cần có hiệu quả thật nhanh, nếu không thì có thể Nhật sẽ trở thành một ngôi sao tài chính va vào hệ thống kinh tế thế giới và quét sạch nhiều chú khủng long tài chính. Tôi có những người bạn là những nhà kinh tế ở Nhật cho rằng cơ hội để nước Nhật bị phá sản vào trước năm 2006 là 50/50, nếu không phải sớm hơn. Nếu điều đó xảy ra, tài chính thế giới sẽ rối loạn.

Đó thật sự là những điều rất có thể xảy ra. Như chúng ta đã thấy, người Nhật bản chất là những người căn cơ, tiết kiệm và chăm chỉ. Nếu nền kinh tế của họ đi xuống, người Nhật sẽ cắt giảm chi tiêu, làm việc chăm chỉ hơn, và cố gắng tìm đường thoát khỏi các vấn đề tài chính. Điều đó nghĩa là họ sẽ cắt giảm giá cả một cách quyết liệt đối với tất cả mọi thứ họ làm ra... nghĩa là thế giới cũng phải cắt giảm giá cả để cạnh tranh. Như vậy nghĩa là hầu hết mọi người trên thế giới sẽ phải chịu một mức lương thấp hơn nữa.

Ngay cả nếu Nhật không đi đến phá sản thì nền kinh tế của họ cũng phải đối mặt với cùng một vấn đề mà Mỹ, Pháp, và Đức đang đối mặt, đó là dân số có quá nhiều người già nhưng lại đang được kế thừa bởi rất ít những người thuộc thế hệ trẻ hơn. Việc ba gã khổng lồ kinh tế giải quyết thách thức này như thế nào cũng sẽ gây ảnh hưởng sâu sắc đối với tương lai kinh tế của chúng ta.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Nhìn vào biểu đồ dân số của người lao động và người hưu trí theo cách nhìn của tài sản và tiêu sản, bức tranh sẽ như dưới đây:

Nhật, Pháp, Đức, Mỹ ngày nay

Tài sản	Tiêu sản
Rất nhiều người lao động	Người nghỉ hưu

Nhật, Pháp, Đức, Mỹ ngày mai

Tài sản	Tiêu sản
Ít người lao động	Rất nhiều người nghỉ hưu

Trong Thời đại Công nghiệp, có nhiều người làm việc hơn là người về hưu. Vì chúng ta đang bước vào Thời đại Thông tin, những người về hưu sẽ sống thọ hơn, và có những nguyên tắc cần được công bố rằng với tư cách là một xã hội, chúng ta có nghĩa vụ phải chăm sóc cho những người cao niên.

Trung Quốc đối mặt với một vấn đề gần giống vậy nhưng lại theo kiểu khác. Thách thức của Trung Quốc là luật pháp quy định mỗi gia đình chỉ có một con. Đây sẽ là vấn đề của họ trong tương lai gần.

Trung Quốc trước khi hạn chế sinh đẻ

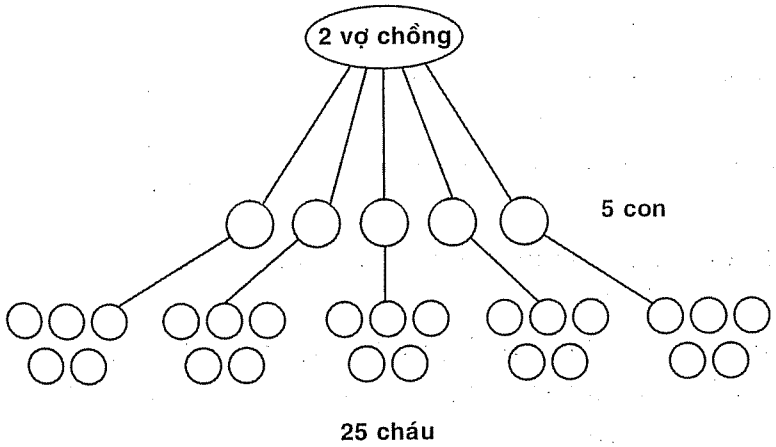

Một cặp vợ chồng có thể trông mong số con cháu đông đúc chăm sóc cho họ khi về già.

Trung Quốc khi hạn chế sinh đẻ

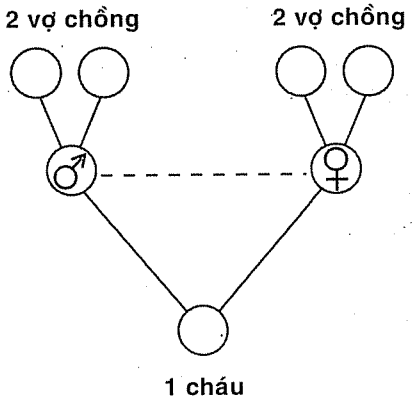

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Trong vài năm tới, một đứa cháu phải chăm sóc cho hai cha mẹ và bốn ông bà. Nếu mở rộng thêm một thế hệ đối với chính sách do chính phủ bắt buộc, bạn sẽ có một người cháu cố chỉ có một mình mà phải có trách nhiệm đối với hai cha mẹ, bốn ông bà, và tám ông bà cố. Quả thật phải nói đến sự căng thẳng về ngân sách.

Một thách thức tương tự đang diễn ra ở Singapore. Tỷ lệ sinh con ở đây quá thấp đến mức chính phủ phải tặng thêm những khoản tiền mặt khuyến khích các cặp vợ chồng có thêm con. Trên hết, chính phủ Singapore đã thông qua một đạo luật yêu cầu một người con phải có trách nhiệm tài chính đối với cha mẹ.

Bạn thấy đó, những thách thức khi một người phải tự lo vấn đề tài chính và chi phí y tế của bản thân khi về hưu là một vấn đề toàn thế giới.

Thay đổi #7: Phố Wall lỗi thời. Sau khi thống trị toàn cảnh kinh tế thế giới, ý tưởng về một sàn giao dịch, như sàn Chứng khoán New York, lại là một ý tưởng lỗi thời. Ngày nay, chúng ta có các thị trường chứng khoán không gian ảo. Khi thế giới lên mạng trực tuyến, hàng triệu người mua bán cổ phiếu bằng máy tính xách tay và lệnh mua bán được tính bằng thời gian thực của thị trường, đó là những dạng sàn giao dịch chứng khoán trong tương lai... thị trường chứng khoán không gian ảo.

Bằng nhiều cách, thị trường không gian ảo khiến các nhà môi giới chứng khoán thực sự trở thành một biểu tượng của Thời đại Công nghiệp. Nó cũng làm cho các quỹ tương

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

hỗ biến thành những quả khí cầu to lớn chậm chạp mà những nhà đầu tư nhanh nhẹn, độc lập có thể quan sát và dự đoán được mọi di chuyển của nó. Điều đó có nghĩa là những nhà đầu tư nào phải nhờ đến các nhà môi giới cổ điển và các quỹ hỗ tương lớn để thực hiện đầu tư thì cũng sẽ là những chú khủng long của Thời đại Công nghiệp. Trong Thời đại Thông tin, những nhà đầu tư cá nhân ít bị điều chỉnh, được huấn luyện tốt hơn, lanh lẹ hơn, nhanh nhẹn hơn, sẽ chiến thắng trong những cuộc chơi toàn cầu 24/7, giàu nhất, và nhanh nhất trên thế giới... mà trên thực tế, họ vẫn từng chiến thắng như vậy rồi.

Ngày 25-2-2002, trang bìa tờ *Business Week* đăng một bài báo có tựa đề, "Nhà đầu tư bị phản bội." Bài báo viết, "Vào thập niên 1990, một tầng lớp các nhà đầu tư mới trở thành một lực lượng kinh tế chính trị đầy quyền lực. Hiện nay, nhiều người cảm thấy mình đã bị dẫn dắt sai lầm bởi Phố Wall, các công ty cổ phần, các kế toán viên, và cả chính phủ nữa." Bài báo viết rằng các nhà đầu tư đã đâm đơn kiện các nhà môi giới và đòi một số tiền bồi thường lên đến 14 tỷ đôla, "thưa kiện họ [các nhà môi giới] mọi thứ, từ việc đưa ra những danh sách sai lạc về các công ty làm ăn phát đạt đến việc nhận những món tiền "lại quả" từ các khoản chia phần IPO. Các cá nhân cũng phàn nàn về những lời tư vấn tồi tệ được đưa ra." Thay vì đặt tựa trang bìa là "Nhà đầu tư bị phản bội", tôi cho rằng nên đổi thành một cụm từ chính xác hơn, "Nhà đầu tư lỗi thời." Toàn bộ hệ thống mua bán cổ phiếu và chứng khoán thông qua các nhà môi giới và các công ty môi giới cổ điển đều là một loài

khủng long, một ông vua khủng long chân ngắn đuôi dài của Thời đại Công nghiệp. Bây giờ nếu bạn có một chiếc máy tính xách tay kết nối vào mạng toàn cầu (World Wide Web), bạn có thể đánh bại Phố Wall và những nhà đầu tư chậm chạp từ khắp nơi trên thế giới. Thị trường chứng khoán ngày nay là thị trường không gian ảo và những nhà đầu tư *thực* cũng vậy.

Thay đổi #8: Các công ty lớn đang mất dần lòng tin của công chúng và đi gần đến thất bại. Ngày 6-5-2002, tờ *Business Week* lại đăng một bài báo trang bìa, "Khủng hoảng quản trị tập đoàn: Lương cao quá đáng. Lãnh đạo yếu kém. Các nhà phân tích tham nhũng. Ban quản trị tự mãn. Kế toán đáng nghi ngờ - Làm thế nào để sửa chữa hệ thống." Trong bài báo là những điều quan sát được như sau:

> Đợt sóng hoài nghi gần đây nhất đã bắt đầu với sự chuyển nhượng đáng sợ của Công ty Enron, nhưng cùng với mỗi tiết lộ của công ty về những việc làm sai trái hay vượt quá quyền hành, sự tín nhiệm được xây dựng qua công cuộc kinh doanh trong suốt thời kỳ bùng nổ của thập niên vừa qua đã dần bị xói mòn, chứng tỏ sự nghi ngờ và bất tín nhiệm đang lan rộng. Hàng loạt bài báo khác nói về các cuộc điều tra của Ủy ban Giao dịch Chứng khoán (SEC), các bản cáo trạng, những lời biện hộ, những cuộc dàn xếp của chính phủ, các báo cáo tài chính làm lại và các khoản tiền phạt... chỉ củng cố thêm niềm tin rằng hệ thống này vốn đã bất công từ trước đến nay...

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Bằng nhiều cách, Enron và những cuộc ngã giá của nó với Arthur Andersen là một sự không bình thường, một *cơn bão hoàn hảo*, nơi lòng tham, sự giám sát lỏng lẻo và sự lừa đảo công khai được kết hợp lại để vẽ nên hai công ty lớn nhất đất nước. Nhưng một sự lỏng lẻo nhất định về đạo đức đã thâm nhập vào tận các cổ phiếu cao giá nhất trong những cổ phiếu cao giá...

Sự toàn vẹn của chủ nghĩa tư bản đang rơi vào tình thế rủi ro.

CUỘC SỐNG BÊN NGOÀI CHUỒNG GÀ

Năm 1974, khi tôi phải quyết định xem nên đi theo con đường của cha ruột tôi hay của người cha giàu, thì người cha giàu đã cho tôi một lời khuyên nhỏ, và chính lời khuyên của ông đã giúp tôi trong quá trình quyết định. Ông nói, "Khi cha con khuyên con trở lại trường để lấy bằng tiến sĩ với hy vọng tìm được một công việc tốt hơn và bảo đảm hơn, đó là ông đang muốn nói đến sự bảo đảm bên trong một cái chuồng gà. Hầu hết mọi người đều nghĩ rằng lời khuyên của cha con rất tốt, vì hầu hết mọi người đều tìm kiếm sự bảo đảm bên trong cái chuồng gà. Hầu hết mọi người đều muốn có một công việc an toàn, một đồng lương ổn định, phúc lợi cao, và một cuộc sống hưu trí được bảo đảm. Đó là cuộc sống bên trong chuồng gà. Lời khuyên của cha thì thiên về một cuộc sống bên ngoài chuồng gà. Vì vậy, con cần lựa chọn một trong hai cách. Khi cha 13 tuổi, cha bị buộc phải đối mặt với một cuộc sống bên ngoài chuồng gà... và cha đã ở ngoài suốt đời cha. Đó là chọn

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

lựa mà con phải đối mặt hôm nay. Con cần phải lựa chọn giữa việc sống bên trong hay bên ngoài chuồng gà... và hãy tin cha, hai cuộc sống đó không hề giống nhau." Năm 1974, tôi đã chọn việc chuẩn bị sống bên ngoài chuồng gà.

Năm 1979, tôi lại phải lựa chọn một lần nữa. Như bạn biết, lúc đó tôi không có gì cả... không tiền, không công việc, không một mái nhà. Khi tôi dự phỏng vấn vào một vị trí quản lý bán hàng có mức lương cao, sự cám dỗ của một cái chuồng rất lôi cuốn. Một trong những điều đã khích lệ tôi đứng dậy và từ bỏ công việc đó chính là câu chuyện đơn giản của người cha giàu về cái chuồng gà.

Mặc dù phải mất thêm mười lăm năm nữa tôi mới thấy rằng cuộc sống bên ngoài chuồng gà thật thoải mái, nhưng có thể nói quá trình này là cả một khoảng thời gian xứng đáng. Ngày nay, khi tôi nghe người ta bị mất việc, mất các khoản tiết kiệm để dành về hưu, mất nhà, mất hy vọng vào tương lai, tuy không thể giúp đỡ nhưng tôi lại nhớ đến câu chuyện đơn giản của người cha giàu về cái chuồng gà. Tôi biết thế giới bên ngoài chuồng gà có lẽ đã gây sợ hãi cho rất nhiều người. Công việc dường như khan hiếm, đồng tiền dường như ít ỏi, và cơ hội thì dường như không có. Nhưng tôi bảo đảm với bạn, cuộc sống bên ngoài chuồng gà rất mạnh mẽ, lạc quan, sôi nổi và đầy ắp cơ hội hơn lúc nào hết. Tôi và các bạn tôi thường giở lại những trang sách quá khứ và cùng đọc những câu chuyện về những lúc sụp đổ và ảm đạm, nhưng trong thế giới của chúng tôi, có sẵn tiền hơn, nhiều cơ hội hơn, và hứng thú hơn bất cứ nơi đâu. Theo tôi, việc nhìn thế giới từ bên trong hay bên ngoài

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

chuồng gà đều rất đơn giản. Dù bạn có nghe lời khuyên của những người đang ở bên trong hay bên ngoài chuồng gà thì người ta đều nói, "Ở đây thật tốt."

Một cách hiển nhiên, vào năm 1974, tôi đã chọn tìm hiểu về cuộc sống bên ngoài chuồng gà. Sau quyết định đó, người cha giàu bảo tôi, "Cuộc sống bên ngoài chuồng gà đầy dẫy những tên dối trá, gian lận, trụy lạc, hèn nhát, lừa đảo, ngu dốt, thất bại, và lừa bịp. Nhưng đó cũng là nơi đầy những vị thánh, những chiến sĩ, những người cao thượng, những người chiến thắng, và những anh hùng." Rồi ông nói, "Nếu con chọn sống một cuộc sống bên ngoài chuồng gà, con phải học cách kinh doanh với tất cả bọn họ... đơn giản vì con sẽ không biết họ thật sự là ai mãi đến khi con đã bắt đầu làm ăn với họ." Nói cách khác, mỗi cuộc thỏa thuận mà tôi tham gia ở bên ngoài chuồng gà, mỗi người đều để lộ ra khuôn mặt của những vị thánh, những chiến sĩ, những người cao thượng, và những anh hùng. Đôi khi tham gia vào những cuộc thỏa thuận, bất chấp mọi việc đi theo chiều hướng tốt hay xấu, bạn vẫn thấy được rằng những người bạn đang làm ăn chung là những tên dối trá, gian lận, trụy lạc, hèn nhát, lừa đảo, ngu dốt và lừa bịp... hoặc họ thật sự là những vị thánh, những chiến sĩ, những người cao thượng, và những anh hùng trọn vẹn như khi bạn gặp họ lần đầu tiên.

Người cha giàu giải thích với tôi rằng nhiều người bỏ học và tìm một công việc bảo đảm nơi các công ty lớn hoặc công ty nhà nước, đó là họ đang tìm kiếm một nơi mà họ sẽ được bảo vệ khỏi thế giới thực. Khi họ đầu tư, họ thường

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

tìm kiếm những khoản đầu tư cùng loại để bảo vệ họ khỏi thế giới thực... đó là lý do tại sao các quỹ hỗ tương trở thành phương tiện chọn lựa đầu tư trong những năm gần đây. Như Rolf Parta bạn tôi, một người đã có bằng MBA, CPA, và từng là một nhà quản lý sản phẩm cho một ngân hàng trước đây, nói rằng, "Người ta thích quỹ hỗ tương vì họ tin rằng chúng trong sạch. Nhiều nhà đầu tư cảm thấy an toàn với quỹ hỗ tương vì họ nghĩ rằng nhà quản lý quỹ có thể quét sạch mầm bệnh khỏi thế giới thực và mang lại cho họ một cuộc đầu tư an toàn và bảo đảm."

Sau vụ tai tiếng Enron và sự sáp nhập của quá nhiều các công ty lớn có cổ phiếu thuộc hàng cao giá, nhiều nhà đầu tư đã thức tỉnh trước một thực tế là cuộc sống *bên trong* chuồng gà đang bắt đầu có nhiều điểm giống với cuộc sống *bên ngoài* chuồng gà. Vấn đề là hầu hết mọi người đều chưa được chuẩn bị cho một cuộc sống bên ngoài và đó là lý do tại sao chúng ta đang đi dần đến một cuộc sụp đổ thị trường chứng khoán nghiêm trọng.

Bài báo "Nhà đầu tư bị phản bội" của tờ *Business Week* nói về các nhà đầu tư vẫn ở trong thị trường và vẫn hy vọng chính phủ có thể thắt chặt mọi thứ để bảo vệ cho họ. Thay vì học cách trở thành những nhà đầu tư chuyên nghiệp, tôi có thể thấy trước hầu hết những nhà đầu tư bị phản bội nhưng đã khôn ngoan hơn này sẽ tiếp tục ở lại thị trường và ngay trước khi về hưu, họ sẽ bán các quỹ hỗ tương của họ để đeo bám vào cái mà họ biết rõ và tin tưởng nhất: tiền mặt. Khi điều đó xảy ra, một cuộc sụp đổ thị trường chứng khoán lớn nhất lịch sử sẽ bắt đầu, và những người sống

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

bên ngoài chuồng gà sẽ thấy cuộc sống của họ hứng khởi hơn bao giờ hết. Thật không may, những người sống bên trong chuồng gà lại thấy cuộc sống sao mà đáng sợ, rất rất đáng sợ.

Nhiều người chọn năm 2000 như một năm thế giới chuyển mình từ Thời đại Công nghiệp sang Thời đại Thông tin. Chính sự chuyển đổi này là nguyên nhân của rất nhiều điều không ổn định trong thị trường cũng như trong cuộc sống chúng ta. Vì những trận gió của cơn bão hoàn hảo đang tăng tốc nên có những người *bên trong* chuồng gà đang dọn dẹp nhà cửa để đi tìm một cái chuồng mới "an toàn" hơn, hoặc ngồi im không dám cục cựa, thậm chí sợ phải mở xem các bản kê tài khoản hưu trí. Nhiều người khác có thể nhận ra mình đang bị rơi ra ngoài chuồng gà một cách không hề tự nguyện, khi họ bị tinh giảm biên chế và thất nghiệp, họ sợ hãi và họ không được giáo dục về tài chính để có thể sinh tồn. Trong khi âm thanh của tiếng gió gầm rít gây ra sợ hãi cho nhiều người thì những người khác sống *bên ngoài* chuồng gà lại đang hăm hở với những bữa tiệc cuồng nhiệt. Trong phần tới của cuốn sách này, tôi sẽ đi sâu vào việc làm thế nào để chuẩn bị cho những năm sắp tới, bất chấp bạn dự định sẽ sống bên trong hay bên ngoài chuồng gà.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Phần 2

Xây dựng con thuyền tài chính

Người cha giàu nói, "Mọi người đều có khả năng xây dựng một con thuyền tài chính để tồn tại và phát triển trong tương lai. Nhưng họ phải đầu tư thời gian vào việc giáo dục tài chính cho mình để có thể xây dựng một con thuyền với nền tảng vững chắc."

Phần 2 này dành cho những người muốn tự xây dựng con thuyền của mình thay vì mong đợi chính phủ hay một người khác sẽ cung cấp con thuyền cho họ.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

CHƯƠNG 10

Làm thế nào để xây dựng con thuyền tài chính?

Rất nhiều người hiểu rõ cần phải xây dựng, xây dựng một cách nhanh chóng con thuyền tài chính cho mình. Nhưng câu hỏi đặt ra là, "Xây dựng như thế nào?" Câu trả lời là, "Tùy người mà bạn hỏi." Ví dụ, nếu bạn hỏi:

1. Chính trị gia. Hiện nay rất nhiều chính trị gia cho rằng giải pháp cho an sinh xã hội là cho phép những người lao động trẻ tuổi nộp 2% đến 4% an sinh xã hội của mình vào quỹ đầu tư cá nhân rồi sau đó Sở An sinh xã hội sẽ giảm bớt phúc lợi đã hứa sẽ mang lại cho họ.

Tôi không biết bạn thấy thế nào, riêng bản thân tôi nhận thấy giải pháp này có vẻ hơi quen thuộc và không hiệu quả lắm. Với tôi, nó cũng giống như các kế hoạch hưu trí DC. Một lần nữa, người lao động lại bị ép trở thành các nhà đầu tư trong khi họ chưa hề nhận được sự đào tạo tài chính cần thiết. Phương án này không chỉ quen thuộc mà nếu nó được thông qua thì đến trước năm 2016, an sinh xã hội sẽ bắt đầu trở nên tồi tệ do số tiền dành cho người nghỉ hưu sẽ ngày càng ít. Các chính trị gia đề xuất ý tưởng này

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

biết rằng đến khi dự luật này được thông qua thì họ cũng đã về hưu từ rất lâu rồi. Một lần nữa, vấn đề lại được đẩy cho thế hệ tương lai.

2. Lãnh đạo công đoàn. Một chủ tịch công đoàn có thể sẽ khuyên bạn tìm việc ở một công ty có tổ chức công đoàn lớn mạnh với phúc lợi đầy đủ và quản lý tốt.

Cha ruột tôi, người đứng đầu Hiệp hội Giáo viên Hawaii, luôn tích cực ủng hộ ý kiến trên. Nếu bạn cũng đồng ý thì bạn nên tìm việc trong một công ty nhà nước.

3. Giáo viên. Giáo viên có thể sẽ khuyên bạn ở lại trường làm việc và lấy càng nhiều học vị càng tốt. Trên thực tế, họ sẽ khuyên bạn lấy một số học vị rồi ra ngoài kiếm một công việc ổn định với thu nhập cao.

Cơ cấu giáo dục đại học của chúng ta hiện đã có đầy những người buộc phải ở lại trường làm việc do thị trường quá khan hiếm việc làm. Chỉ vài năm trước, trong cơn sốt mạng Internet, rất nhiều sinh viên đã rời trường sớm để tìm kiếm công việc tại các công ty mới mang đến cho họ những quyền chọn cổ phần. Rất nhiều người trong số này sau đó đã trở lại trường hoặc tiếp tục tìm việc khác.

4. Các nhà chuyên môn. Nhiều người sẽ khuyên bạn nên đi học để có trong tay một nghề nghiệp ổn định như luật sư, bác sĩ, kế toán, thợ điện hay đầu bếp. Những người theo khuynh hướng này thường nói, "Hãy học lấy một nghề mà bạn có thể dựa vào để sống cả đời."

Nói cách khác, trong một xã hội không có sự ổn định công việc thì bạn cũng phải đảm bảo được công việc của

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

chính mình. Những người theo khuynh hướng này thường là những chủ doanh nghiệp nhỏ hay các cửa hàng gia đình.

5. Tư vấn tài chính. Chúng ta biết họ sẽ nói gì. Họ thường khuyên bạn hãy bắt đầu sớm, đầu tư dài hạn, có kế hoạch và đa dạng hóa.

Dù lời khuyên mà họ đưa ra thực sự có hiệu quả đối với các nhà đầu tư trung bình nhưng điều khiến tôi lo lắng chính là những gì mà họ không nói ra. Đó là: Nếu bạn thuộc thế hệ bùng nổ dân số thì khi bạn hơn 45 tuổi, lời khuyên này sẽ chẳng có chút giá trị nào.

6. Người sùng tín. Họ sẽ khuyên bạn nên cúng tế thường xuyên và cầu nguyện hai lần một ngày. Họ tin rằng Thượng đế sẽ phù hộ và bảo vệ họ.

Tôi không phê phán sức mạnh của tín ngưỡng nhưng tôi tin rằng tín ngưỡng chỉ mang lại sức mạnh tinh thần. Tôi tin rằng Thượng đế cũng mong mọi người có thể tự lo cho cuộc sống của mình, tự cung cấp những thứ thiết yếu cho bản thân và gia đình mình.

7. Người môi giới. Họ sẽ khuyên bạn nên lựa chọn một vài loại cổ phiếu và họ cũng sẽ vui vẻ bán cho bạn vài loại.

8. Đại lý bất động sản. Hầu hết các đại lý bất động sản đều cho rằng ngôi nhà là tài sản lớn nhất và đáng để đầu tư nhất, dù trong nhiều trường hợp, ngôi nhà chỉ là nhà vay nợ.

9. Người nghèo. Nhiều người trong nhóm này tin rằng chính phủ và những người giàu có nên chăm lo cho những người bất hạnh.

10. Những người làm việc chăm chỉ. Họ tin rằng người ta cần phải làm việc suốt đời và họ thường nói, "Tôi không hề có kế hoạch nghỉ hưu."

11. Người yêu quý động vật. Do yêu quý động vật nên họ có thể sẽ khuyên bạn nên mua một con khỉ rồi huấn luyện nó, sau đó đa dạng hóa đầu tư và để nó chọn lấy một quỹ đầu tư.

12. Con bạc. Họ sẽ khuyên bạn đợi đến vận may rồi đến Las Vegas. Nhưng thậm chí nếu vận may chưa đến thì bạn cũng nên dừng lại mua vé số trên đường về nhà.

13. Kẻ đào mỏ. Hãy tìm một người đàn ông hay một phụ nữ giàu có và tìm mọi cách để kết hôn với họ.

14. Người lạc quan. Họ cho rằng chẳng phải lo lắng gì cả. Theo quan niệm của họ thì thị trường cổ phiếu sẽ luôn đi lên.

15. Người bi quan. Họ cho rằng phải xây dựng ngay một tầng hầm để tích trữ lương thực, nước uống, súng và tiền bạc.

16. Người mơ mộng. Họ tin vào sức mạnh của những điều kỳ diệu và khả năng tiên đoán. Họ tin rằng họ có quả cầu thủy tinh hay phong linh để bảo vệ họ khỏi ma quỷ.

17. Nhà ngân hàng. Ngân hàng luôn khuyên bạn tiết kiệm, tích cóp. Đợi sau khi bạn tiết kiệm được một số tiền thì họ sẽ gọi cho bạn và giới thiệu các sản phẩm như cổ phiếu, bảo hiểm, tiền dưỡng lão hay các kế hoạch tài chính khác.

Ngày nay, thậm chí cả các kế toán hay luật sư đều đang hoạt động trong những lĩnh vực tài chính khác nhau. Thật khó nói rõ ai đó đang làm gì trong thế giới tài chính và tất cả họ đều luôn có những lời khuyên làm thế nào để xây dựng con thuyền tài chính cá nhân.

18. Người cha giàu. Hãy nắm quyền kiểm soát con thuyền tài chính của mình và mua hoặc xây dựng các tài sản mang lại dòng lưu kim. Các tài sản này bao gồm bất động sản, doanh nghiệp và những chứng từ có giá trị. Khi nào thu nhập từ các tài sản của bạn vượt qua chi phí ban đầu, hay nói cách khác, khi đồng tiền làm việc cho bạn, tức là bạn đã có sự tự do tài chính.

Trong 18 lời khuyên trên, có thể có một số lời khuyên hữu ích hơn những lời khuyên khác nhưng vấn đề đặt ra là lời khuyên nào tốt nhất cho bạn. Tôi thiết nghĩ chúng ta không cần phải đi sâu phân tích để tìm ra lời khuyên tốt nhất mà một điều quan trọng có thể khẳng định được là có rất nhiều cách để bạn xây dựng con thuyền tài chính cho mình. Như Warren Buffett đã nói, "Thật may mắn là chúng ta có rất nhiều con đường để làm giàu!"

Mấu chốt quan trọng là tìm kiếm con đường thích hợp nhất cho bản thân mình. Chúng ta có những điều kiện, hoàn cảnh hoàn toàn khác nhau. Chúng ta cũng có những điểm mạnh và điểm yếu khác nhau. Cũng như tôi vậy, phương thức mà tôi xây dựng con thuyền tài chính của mình hoàn toàn khác với người cha giàu mặc dù cả ông và tôi đều dùng những tài sản giống nhau để xây dựng. Người

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

cha giàu sử dụng doanh nghiệp và bất động sản để xây dựng con thuyền tài chính của ông, tôi cũng vậy. Điểm khác biệt là chúng tôi xây dựng các doanh nghiệp và đầu tư các danh mục bất động sản hoàn toàn khác nhau. Dó đó, điểm quan trọng nhất là cần phải tìm ra con đường thích hợp nhất cho chính mình để xây dựng con thuyền tài chính mạnh nhất.

Nhiều năm trước, người cha giàu nói với tôi, "Nếu con muốn có được độ an toàn tài chính thực sự, thậm chí là hơn cả giàu có, thì con phải chơi trò chơi của riêng con. Đừng bao giờ chơi trò chơi của kẻ khác để sau đó trở thành người phụ thuộc." Sau khi luật ERISA được thông qua, người cha giàu cho rằng hàng triệu người sẽ bị ép phải chơi trò chơi của Phố Wall. Ông nói, "Vấn đề khi chơi trò chơi của Phố Wall là Phố Wall hoàn toàn kiểm soát trò chơi này còn người chơi thì không. Hãy tìm ra trò chơi của riêng con, chơi thành thạo và sau đó kiểm soát cuộc sống của chính mình."

XÂY DỰNG CON THUYỀN TÀI CHÍNH CÁ NHÂN

Việc đầu tiên mà tôi khuyên mọi người nên làm là hãy quyết định xem bạn định xây dựng con thuyền của mình lớn đến đâu. Một điều hiển nhiên là con thuyền của người nghèo thì bao giờ cũng vừa nhỏ vừa bị rò rỉ. Nếu bạn dự định xây dựng con thuyền đó thì bạn sẽ chẳng phải làm gì nhiều cả, an sinh xã hội vẫn là một chương trình phổ biến của chính phủ trong lịch sử Mỹ. Nhưng cá nhân tôi thì không muốn phụ thuộc vào gia đình, chính phủ hay các tổ chức từ thiện để duy trì cuộc sống của mình.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Con thuyền của giai cấp trung lưu là con thuyền rất tốt cho những người thuộc thế hệ Thế chiến thứ II. Trước năm 1950, tất cả những gì mà người ta phải làm là đến trường, học một nghề, làm việc chăm chỉ, mua một căn nhà, tích lũy tiền và nghỉ hưu. Kế hoạch này vẫn có thể hữu ích nếu bạn làm việc cho một công ty nhà nước hoặc một công ty có tổ chức công đoàn lớn mạnh. Nhưng từ khi kế hoạch hưu trí DB chuyển sang kế hoạch hưu trí DC thì con thuyền của giai cấp trung lưu này không đủ mạnh để vượt qua sóng gió của biển cả thương trường nữa. Nếu bạn chọn kế hoạch hưu trí DC để xây dựng con thuyền tài chính của mình thì điều bạn cần làm là tuân thủ theo lời khuyên truyền thống, tức là khi xây dựng kế hoạch, cần bắt đầu sớm, làm việc chăm chỉ và đầu tư đa dạng hóa. Con thuyền của giai cấp trung lưu hiện nay có thể vẫn đang vững vàng, nhưng chỉ một vài năm nữa thôi thì nó sẽ rất khó lèo lái.

Nếu bạn muốn có một con thuyền tài chính vững mạnh, giàu có thì hiển nhiên bạn sẽ phải đầu tư nhiều vào giáo dục tài chính cho bản thân. Đối với những người lựa chọn xây dựng con thuyền tài chính giàu có thì một trong những điều quan trọng họ cần hiểu rõ là trong quá trình xây dựng con thuyền giàu có đó, những tư tưởng và giá trị truyền thống của giai cấp trung lưu cần được thay đổi và mở rộng. Ví dụ, rất nhiều người thuộc giai cấp trung lưu cho rằng tích lũy tiền vào kế hoạch hưu trí DC và sở hữu một ngôi nhà là kế hoạch tài chính thông minh nhất. Có thể những điều này là những yếu tố quan trọng cho tài chính cá nhân của một người nhưng nó lại không phải là nền tảng để xây

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

dựng một con thuyền tài chính giàu có. Người giàu có luôn hiểu rằng mua hoặc xây dựng những tài sản có thể mang lại thu nhập thụ động mới là nền tảng thực sự mang đến sự giàu có.

TẠI SAO NHỮNG NGƯỜI DÀNH DỤM LẠI LÀ NHỮNG NGƯỜI THUA CUỘC

Một trong những khuyến cáo của tôi với các bạn là cần cẩn thận với từ "dành dụm." Thế chiến thứ II là giai đoạn sống chung với lạm phát nên những người sống trong thời gian này thường có xu hướng dành dụm. Sự thật là kể từ năm 1990 rất ít khi có lạm phát, và vì thế mà không có thuế. Bởi lý do đó nên việc dành dụm thậm chí còn hiệu quả hơn trong giai đoạn Thế chiến thứ II. Nhưng kể từ năm 1954 thì những người dành dụm lại là những người thua cuộc vì tiền tích lũy bị đánh thuế rất cao và lạm phát cũng cuốn phăng hầu hết lãi suất tiết kiệm. Vào đầu năm 2002, lãi suất tiết kiệm chỉ có 2%. Những người dành dụm rơi vào hoàn cảnh khó khăn do đợt giảm lãi suất tiết kiệm này. Một vài năm trước, nếu một người có 1 triệu đôla và ngân hàng trả lãi suất tiết kiệm là 5% thì hàng năm người đó sẽ thu về 50.000 đôla trước thuế. Nhưng khi lãi suất chỉ còn 2% thì người đó chỉ thu về 20.000 đôla một năm. Điều đó có nghĩa là chỉ trong một vài năm, người dành dụm đã mất trắng 40% thu nhập từ tiền gửi tiết kiệm. Khuyến khích mọi người gửi tiết kiệm trước đây từng là một lời khuyên rất tốt cho mọi người, và hiện tại vẫn là một lời khuyên không tồi cho người nghèo và tầng lớp trung lưu. Nhưng đối với

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

những ai muốn trở nên giàu có thì hình thức gửi tiết kiệm quá cũ đó không phải là một ý kiến hay.

LÃI SUẤT 7,75% VÀ LÃI SUẤT 1,85%

Mặc dù lãi suất tiền gửi giờ chỉ còn xấp xỉ 2% và bị đánh thuế nhưng nếu chịu khó tìm hiểu và mò mẫm thì bạn vẫn có thể tìm thấy những lãi suất cao hơn, thậm chí còn miễn thuế. Ví dụ, ngày 22-2-2002, nhờ một người môi giới cổ phiếu mà tôi và Kim biết được một nguồn trái phiếu chính phủ miễn thuế và lãi suất lên đến 7,75%. Do được miễn thuế nên lãi suất thực sự sẽ là 12% so với nhiều người đang cất tiền trong ngân hàng với lãi suất trước thuế là 2%, sau thuế là 1,85%.

Lẽ dĩ nhiên để có được lãi suất 7,75% miễn thuế thì cũng phải mạo hiểm hơn một chút, nhưng chỉ hơn một chút xíu thôi. Như tôi đã nói ở trên, một người có được nền tảng giáo dục tài chính vững vàng thì có thể sẽ kiếm được nhiều tiền hơn với ít vốn và ít rủi ro hơn. Và việc tìm được lãi suất miễn thuế 7,75% tôi vừa nêu chỉ là một ví dụ. Với một người không được giáo dục nhiều về tài chính thì kế hoạch gửi tiết kiệm với lãi suất 1,85% sẽ hữu ích hơn. Có thể kết luận rằng nếu bạn đầu tư vào việc giáo dục tài chính cho chính mình trước khi đầu tư các khoản khác thì bạn sẽ thu lại nhiều lợi nhuận hơn, thậm chí chỉ đơn giản với việc gửi tiết kiệm cũng vậy.

Nếu bạn cảm thấy mình đã tiếp thu một nền tảng giáo dục tài chính khá tốt và bạn có hứng thú với một vài danh mục đầu tư, hãy gọi điện cho người môi giới cổ phiếu của

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

bạn và dò hỏi về các cơ cấu nhà ở mới có thu nhập thấp của các công ty phát triển nhà đất hay tận dụng các loại công trái miễn thuế của chính phủ để có lãi suất cao hơn. Một cách khác đơn giản hơn là Quỹ Ủy thác Đầu tư Tín chấp Bất động sản (REITS). Về cơ bản, đó là một loại quỹ bất động sản có thể cung cấp thu nhập lãi suất miễn thuế và thu nhập vốn tiềm ẩn. Tuy nhiên, nó cũng có những rủi ro của đầu tư.

Tôi cũng có một khuyến cáo thực sự cần nói với các bạn. Nếu bạn không thích đầu tư bất động sản, không hiểu rõ về nhà đất thu nhập thấp, không hiểu thị trường cổ phiếu hoạt động như thế nào, hoặc bạn bị hạn chế vốn đầu tư thì tôi khuyên bạn không nên đầu tư vào các danh mục này. Tôi và Kim đầu tư vào các danh mục này là vì chúng tôi hiểu rõ và đã có kinh nghiệm khá phong phú trong lĩnh vực này. Nói cách khác, danh mục này chỉ tốt hơn một tài khoản tiết kiệm nếu bạn có giáo dục tài chính tốt. Như Warren Buffett đã nói, "Đầu tư cần có lý trí, nếu bạn không hiểu thì đừng làm."

Tôi bàn tới lãi suất 7,75% và tiền lãi gửi tiết kiệm ngân hàng 1,85% ở đây không phải để khoe khoang, đánh bóng mình mà tôi chỉ muốn làm rõ một quan điểm.

Không được giáo dục tài chính tốt sẽ khiến bạn tốn nhiều tiền hơn, rủi ro cao hơn khi cố gắng làm giàu. Chỉ số IQ tài chính cao sẽ giúp bạn cần ít tiền hơn để trở nên giàu có hơn. Chỉ số IQ tài chính càng thấp, tiền vốn cần càng nhiều.

Dolf de Roos, một người bạn của tôi, tác giả cuốn *Triệu*

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

phú Bất động sản, bình luận, "Nếu bạn nghĩ giáo dục là quá đắt, nghĩa là bạn đang hướng tới sự thiếu hiểu biết."

Nói cách khác, đừng đầu tư khi bạn chưa hiểu rõ về lĩnh vực đó, kể cả là với lãi suất 7,75% miễn thuế. Người cha giàu đã nói, "Trước khi đầu tư vào bất kỳ lĩnh vực nào, hãy đầu tư thời gian để hiểu nó đã." Kim đã đầu tư cá nhân trong lĩnh vực bất động sản gần 15 năm, còn tôi cũng có vài năm kinh nghiệm trong lĩnh vực kinh doanh. Đó chính là khởi nguồn của sự khôn ngoan, trí tuệ tài chính của chúng tôi. Kinh nghiệm và sự khôn ngoan đến từ những khoản đầu tư trong thế giới thực. Trí tuệ tài chính không đến từ việc đưa tiền cho các nhà quản lý quỹ rồi ngồi cầu nguyện hy vọng ông ta là một nhà đầu tư giỏi. Bạn không thể cải thiện sự khôn ngoan tài chính của mình bằng cách đó. Như tôi đã nói, rất nhiều người đã đầu tư nhưng không thể trở thành nhà đầu tư thực thụ. Đầu tư vào giáo dục tài chính cho bản thân có thể sẽ không mang lại lợi nhuận trước mắt nhưng sau này chắc chắn nó sẽ hữu ích. Vì vậy tôi cần nhấn mạnh lại rằng, tôi không khuyên các bạn gọi điện cho người môi giới cổ phiếu, đầu tư vào các quỹ ủy thác bất động sản tín chấp, bởi vì cũng như các danh mục đầu tư khác, có những quỹ tín chấp bất động sản tốt và có những quỹ tín chấp bất động sản tồi. Điều tôi muốn khuyên các bạn là hãy đầu tư vào giáo dục tài chính cho bản thân, đặc biệt là nếu bạn muốn xây dựng một con thuyền tài chính giàu mạnh. Trên thực tế, tôi luôn cho rằng giáo dục tài chính là nền tảng để xây dựng một con thuyền tài chính giàu có và giữ cho nó cân bằng trước mọi sóng gió.

TẠI SAO GIAI CẤP TRUNG LƯU LUÔN CHÚ TRỌNG ĐẦU TƯ AN TOÀN NHƯNG LẠI THƯỜNG GẶP RỦI RO?

Người cha giàu từng bảo tôi, "Lý do khiến giai cấp trung lưu gặp nhiều rủi ro với kế hoạch hưu trí DC là vì họ đầu tư quá nhiều tiền vào đó nhưng lại đầu tư quá ít thời gian để học về đầu tư. Nếu con muốn trở nên giàu có, hãy bắt đầu học về đầu tư trước khi tiến hành đầu tư."

Hiển nhiên lãi suất 7,75% không phải là một lãi suất cao nhưng tôi đề cập tới ở đây chỉ như một ví dụ về sự khác biệt giữa một nhà đầu tư được giáo dục tài chính với một nhà đầu tư trung bình. Tôi muốn lấy ví dụ này để chỉ ra cái giá phải trả cho sự thiếu giáo dục tài chính. Trên thực tế, với tư cách một nhà đầu tư chuyên nghiệp, tôi hầu như chỉ hứng thú với các danh mục đầu tư có lãi suất trên 40% và đó là lý do tại sao tôi không bao giờ đem tiền đi gửi tiết kiệm.

Trong nhiều khoản đầu tư, tôi và Kim có thể thu được những lãi suất rất cao, có nghĩa là chúng tôi không cần dùng tiền của mình nhưng vẫn có thể thu được rất nhiều tiền. Lãi suất gần đây nhất từ các khoản đầu tư bất động sản của chúng tôi lên đến 45% mà hầu hết được miễn thuế và đều là tiền mặt. Lãi suất 45% này thực tế bao gồm hai phần: Chúng tôi có lãi 15% tiền mặt, nghĩa là thu nhập ròng từ việc cho thuê nhà đã vượt qua số tiền đầu tư ban đầu hàng năm là 15%. Với chiết khấu tiền nhà, chúng tôi được lợi thêm 30% về tiền mặt (tiền giữ lại không phải trả thuế cho chính phủ). Với chúng tôi, lãi suất 45% chỉ là lãi suất trung bình từ các khoản đầu tư. Thế nhưng khi chúng

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

tôi nói với bạn bè về lãi suất này thì họ đều cho rằng tôi đang khoa trương và nói dối. Điều này cũng nói lên điểm khác biệt về giáo dục tài chính của mỗi người.

Vì thế, lãi suất 7,75% cũng là một lãi suất tốt rồi nhưng nó vẫn chưa hấp dẫn được nhiều người. Chúng tôi sử dụng khoản lãi suất này để lấy tiền dư ra từ khoảng sáu tháng hoặc hơn để chuẩn bị cho các danh mục đầu tư tiếp theo. Khi cần tiền, chúng tôi chỉ cần thanh khoản các khoản đầu tư, thường là tiền lời từ vốn, rồi đầu tư tiền mặt. Đôi khi chúng tôi cũng sử dụng các cổ phiếu loại C để kiếm tiền, lãi suất hàng năm của cổ phiếu loại C hiện giờ là 3,5% trong khi lãi suất tiền gửi tiết kiệm chỉ là 1,85%. Ưu thế của cổ phiếu loại C là nó cũng giống như quỹ đầu tư bất động sản tín chấp, độ an toàn khá cao, và đương nhiên, độ an toàn cao thì mang lại lợi tức thấp. Do tôi và Kim không cần nhiều vốn nên thỉnh thoảng chúng tôi cũng chơi cổ phiếu hoặc đầu tư bất động sản tín chấp. Chúng tôi khá hứng thú với quỹ đầu tư bất động sản tín chấp vì lãi suất của nó cũng cao. Cho đến giờ, chúng tôi kiếm tiền nhờ các khoản miễn thuế và tiền lời từ việc bán các bất động sản tín chấp. Như tôi đã nói, giáo dục tài chính luôn luôn mang lại nhiều lợi nhuận nhất cho nhà đầu tư.

Gửi tiền tiết kiệm ở ngân hàng là lựa chọn khá thông minh đối với nhiều người, nhưng với tôi việc đó vừa tốn tiền lại vừa tốn thời gian. Lý do tôi bắt đầu thảo luận về chủ đề tiết kiệm là vì có rất nhiều người thuộc giai cấp trung lưu cho rằng gửi tiết kiệm là một lựa chọn tài chính

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

thông minh và đó là phương thức dành cho họ. Nhưng đối với người giàu thì đó lại là phương thức thụt lùi trong tài chính. Do vậy trước khi đi vào xây dựng con thuyền tài chính giàu có tôi muốn làm rõ một số điểm quan trọng như sau:

Điểm 1: Nếu bạn có kế hoạch xây dựng một con thuyền tài chính của người giàu thì gửi tiết kiệm sẽ chẳng có ý nghĩa gì cả. Tại sao ư? Câu trả lời là vì lợi nhuận từ việc gửi tiết kiệm bị đánh thuế như một loại thuế thu nhập gốc, thuế sẽ rất cao. Ví dụ nếu bạn gửi tiết kiệm 1 triệu đôla, thu về 20.000$ từ lãi suất trước thuế 2% và nếu thu nhập cá nhân của bạn là 65.000$ một năm, hoặc thu nhập của hai vợ chồng là 110.000$ thì 20.000$ đó sẽ phải chịu thuế gần 30%. Bỏ qua yếu tố lạm phát, bạn sẽ thu về 14.000$ từ 1 triệu đôla, tức là lãi suất thực tế chỉ còn 1,4%. Nếu bạn có thu nhập cao hơn nữa thì sẽ phải chịu lãi suất là 40% cho khoản 20.000$ kia, có nghĩa là thu nhập lãi suất từ 1 triệu đôla sẽ chỉ còn 1,2%. Giả sử lạm phát cao hơn 1,2% thì người gửi tiết kiệm sẽ trở thành người thua cuộc. Điểm mấu chốt là nếu bạn nghèo thì phần tiền lời gửi tiết kiệm sẽ chịu thuế thấp, nhưng nếu bạn giàu, tức là thu nhập cao, thì phần tiền lời sẽ phải chịu thuế cao theo thuế thu nhập của bạn. Vì vậy nếu bạn giàu có, càng gửi nhiều tiền tiết kiệm thì bạn sẽ càng lỗ nhiều.

Điểm 2: Nếu bạn có kế hoạch xây dựng con thuyền tài chính của người giàu và bạn có một kế hoạch hưu trí DC truyền thống, giả sử như một kế hoạch (401)k, thì khi bạn rút tiền khỏi kế hoạch hưu trí, bạn cũng phải nộp thuế rất

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

cao. Tôi xin nhắc lại, thuế thu nhập cá nhân cho người có thu nhập trên 65.000$ một năm là 30%. Vì vậy cứ mỗi khi bạn rút 1 ngàn đôla từ quỹ tiền hưu thì bạn sẽ chỉ nhận được 700$ do phải chịu thuế. Nếu bạn muốn giàu có sau khi nghỉ hưu thì kế hoạch hưu trí truyền thống sẽ chẳng có ý nghĩa gì cả.

Một trong những lý do tôi và Kim thường dùng bất động sản để kiếm tiền là vì chúng tôi có thể giảm thuế thu nhập bất động sản xuống bằng 0. Đó chính là lý do vì sao Dofl de Roos, nhà tư vấn bất động sản của tôi, nói rõ rằng người giàu có thể hoặc kiếm tiền từ bất động sản hoặc giữ tiền bằng bất động sản. Nói cách khác, nếu bạn xây dựng một con thuyền giàu mạnh thì thu nhập từ bất động sản có ý nghĩa hơn nhiều so với kế hoạch hưu trí DC.

Điểm 3: Hầu hết những người mong có thu nhập cao đều không để ý tới việc họ sẽ mất nhiều lợi nhuận từ những khoản khấu trừ khi thu nhập tăng, bao gồm cả lãi suất thế chấp nhà. Một ngôi nhà to - mơ ước của những người thuộc giai cấp trung lưu - không thể được xem là một khoản khấu trừ đối với người giàu. Ở Mỹ, nếu thu nhập của bạn thấp hơn 137.300$ vào năm 2002 thì luật pháp cho phép bạn được khấu trừ một khoản lãi suất thế chấp vào thuế. Nhưng nếu bạn giàu thì bạn sẽ mất khoản khấu trừ đó. Trên thực tế, thu nhập của bạn càng cao thì mức khấu trừ càng giảm, giảm đến mức không thể khấu trừ được nữa.

Thu nhập cao - Mất quyền khấu trừ

Diane Kennedy, CPA,
Chuyên viên tư vấn của Rich Dad,
Tác giả cuốn "Loopholes of the Rich"

Nếu thu nhập của bạn vượt quá 137.300$ trong năm 2002 thì bạn sẽ rất ngạc nhiên khi nhận được hóa đơn thuế. Bạn nhận ra bạn đã mất quyền khấu trừ thuế. Và dĩ nhiên, điều đó đồng nghĩa với việc bạn phải trả thuế cao hơn.

Cùng với một thu nhập tăng cao là việc mất dần các danh mục khấu trừ thuế bao gồm nhiều khoản mục như lãi suất thế chấp, thuế quốc gia, thuế đất. Trong năm 2002, tiêu chuẩn của việc miễn giảm là 137.300$ cho một cặp vợ chồng (đã đăng ký kết hôn). Mỗi đôla thu nhập vượt quá mức này sẽ khiến bạn mất 3% quyền khấu trừ (không bao gồm chi phí chữa bệnh, lãi suất đầu tư, thương vong, trộm cắp hoặc tổn thất do cờ bạc).

Điều này khiến nhiều người vô cùng ngạc nhiên và lo lắng. Nghe lời khuyên của ngân hàng hay kế toán, họ đi mua một ngôi nhà to với hy vọng được khấu trừ thuế. Nhưng thực tế là họ vẫn không được giảm lãi suất thế chấp nhà.

Và đáng buồn hơn nữa, nhiều người chịu thuế thu nhập cao thường đóng góp từ thiện sẽ thấy họ bị mất luôn phần khấu trừ khi đóng góp từ thiện. Chính phủ hiện đang cắt giảm rất nhiều chi phí từ thiện. Điều này khiến các quỹ từ thiện càng

phải dựa nhiều hơn vào các nhà hảo tâm. Nhưng các tổ chức từ thiện lại mất người quyên góp vì người nộp thuế thu nhập cao giờ cũng không được lợi từ khoản khấu trừ thuế khi đóng góp từ thiện. Loại khấu trừ này cũng đang dần biến mất.

Các khoản khấu trừ tương tự như khấu trừ thuế trong chi phí khám chữa bệnh, bị giảm dần tùy theo thu nhập của bạn. Ví dụ, chi phí khám chữa bệnh chỉ được khấu trừ khi tổng chi phí vượt quá 7,5% tổng thu nhập của bạn. Khi thu nhập tăng, tổng chí phí vượt quá 7,5% để được khấu trừ cũng tăng, như vậy là bạn đã mất đi một phần khấu trừ trong chi phí khám chữa bệnh.

Nhưng đừng vội, đó chưa phải là tất cả. Cùng với thu nhập tăng cao thì bạn cũng mất đi các khoản khấu trừ thuế khác. Trong năm 2002, nếu thu nhập của bạn vượt quá 206.000$, bạn sẽ mất các quyền khấu trừ miễn thuế cho bản thân, cho vợ hoặc chồng bạn và những người phụ thuộc.

Người giàu cũng bị mất quyền miễn thuế, miễn thế chấp từ bất động sản và từ các đầu tư khác (mất khoảng 15.000$ trên tổng thu nhập), và không được tham giá các chương trình chiến lược như Roth IRA cho phép bạn được miễn thuế tiền hưu.

Đôi khi, bạn phải trả một cái giá cao hơn khi bạn trở nên giàu có.

ĐIỂM THEN CHỐT

Nếu muốn xây dựng con thuyền giàu có để nghỉ hưu, có thể bạn sẽ phải bỏ qua nhiều giá trị truyền thống của giai cấp trung lưu, những danh mục đầu tư mà giai cấp trung lưu

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

luôn cho là quan trọng với mình. Nói cách khác, có những danh mục đầu tư mà giai cấp trung lưu cho là quan trọng và thích hợp với mình như kế hoạch DC, miễn giảm thuế nhà ở... Nhưng nếu bạn muốn trở nên giàu có và có kế hoạch xây dựng một con thuyền tài chính giàu mạnh thì bạn phải bỏ đi những quan điểm về giá trị như vậy.

Vì thế, bước đầu tiên là quyết định xem mình muốn xây dựng con thuyền như thế nào. Nếu bạn muốn có một con thuyền của người nghèo hoặc của giai cấp trung lưu thì bạn nên dừng lại ở đây, phần tiếp theo của cuốn sách không dành cho bạn. Có nhiều cuốn sách khác chỉ cho bạn cách để xây dựng con thuyền với những kích cỡ đó.

Chương này bắt đầu với 18 lời khuyên khác nhau về cách thức xây dựng con thuyền tài chính cho chính mình. Giờ đây, ai cũng có một lời khuyên xây dựng con thuyền tài chính khi biết có một cơn bão sắp đến. Do đó, sau khi bạn quyết định xây dựng một con thuyền tài chính, hãy quyết định xem bạn muốn một con thuyền của người nghèo, của người trung lưu hay của người giàu để vượt qua cơn bão. Như người cha giàu đã nói, "Nếu con biết cơn bão sắp tới, thuyền to hay nhỏ không có gì khác biệt. Bước đầu tiên là phải xác định rõ mình cần xây dựng một con thuyền. Sau đó con hãy quyết định loại thuyền và bắt tay vào xây dựng nó theo một cách nhanh nhất có thể và đừng bao giờ ngừng lại."

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Xây dựng con thuyền tài chính của bạn

1. Bạn có muốn xây dựng một con thuyền tài chính cho bản thân và gia đình mình không?

   Có_____ Không_____

2. Bạn còn bao nhiêu thời gian để xây dựng con thuyền cho mình?

   Số năm còn lại trước khi bạn 65 tuổi_____

   Số năm còn lại trước năm 2016_____

3. Bạn có tin rằng bạn cần thay đổi thói quen đầu tư để xây dựng con thuyền của mình không?

   Có_____ Không_____

4. Thu nhập của bạn thuộc nhóm nào trong Kim tứ đồ?

5. Hãy xem lại các phương tiện đầu tư của người nghèo, người trung lưu và người giàu trong Chương 7. Bạn muốn bắt đầu với loại đầu tư nào?

6. Nếu bạn muốn trở nên giàu có, bạn có sẵn sàng đầu tư thời gian để học tập trước khi đầu tư một món tiền lớn không?

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

CHƯƠNG 11

Kiểm soát con thuyền của bạn

"Nếu có ý định xây dựng một con thuyền giàu có, bạn cần phải kiểm soát được tất cả các bộ phận, loại hàng hóa nào được chuyển lên thuyền, và ai là người cầm lái," người cha giàu từng nói. "Sau cuộc khủng hoảng thị trường vào tháng 3-2000, hàng triệu người bắt đầu cảm thấy tương lai tài chính của mình trở nên bất an. Tại sao như vậy? Bởi vì họ không kiểm soát được con thuyền hay hàng hóa trên thuyền của mình và rất nhiều người còn không biết thuyền trưởng chiếc thuyền của họ là ai.

Người cha giàu cho rằng an toàn và tự do không đồng nghĩa với nhau, thực tế hai từ này hầu như trái ngược nhau. Người cha giàu nói, "Con càng được an toàn bao nhiêu thì càng mất tự do bấy nhiêu." Ông cũng nói, "Một người tìm kiếm sự an toàn thường không thể kiểm soát hết tất cả các lĩnh vực khác của cuộc sống. Càng bị mất kiểm soát, con càng ít được tự do." Nhiều người cảm thấy cuộc sống tài chính không an toàn vào thời điểm hiện tại và sau khi nghỉ hưu bởi vì họ đã từ bỏ hầu hết tất cả những kiểm soát tương lai tài chính của họ.

Trong cuốn *Dạy con làm giàu - Tập 1*, người cha giàu đã

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

nói từ quan trọng nhất trong kinh doanh là "dòng lưu kim." Trong cuốn *Dạy con làm giàu - Tập 5*, từ quan trọng thứ hai là "sức bẩy", hay khả năng đạt được nhiều hơn với ít tốn kém hơn. Dù người cha giàu chưa bao giờ trực tiếp nói về điều này nhưng nếu có một từ quan trọng thứ ba trong từ điển của ông, tôi tin chắc rằng đó là "kiểm soát." Dưới đây là một số quan sát của tôi về sự kiểm soát liên quan đến dòng lưu kim.

1. Một trong những kỹ năng cuộc sống quan trọng nhất để phát triển là học cách kiểm soát dòng lưu kim.
2. Khi nhìn hình người nhân viên Enron 58 tuổi trên trang bìa tạp chí *USA Today*, người đã mất một số tiền hưu đáng kể do sự sụp đổ của tập đoàn Enron, tôi nhìn thấy bức chân dung của một người gần cuối cuộc đời mới khám phá ra một cách muộn màng rằng ông có rất ít khả năng kiểm soát vấn đề tài chính của mình.
3. Hầu hết những vấn đề tài chính đều xảy ra do sự thiếu quan tâm của cá nhân với việc kiểm soát dòng lưu kim.
4. Tôi và Kim đã có thể nghỉ ngơi sớm bởi vì chúng tôi kiểm soát được những dòng lưu kim của mình.

Một trong những lý do khiến hàng triệu người cảm thấy bất an về tương lai tài chính của họ là vì họ thiếu kiểm soát nhiều khía cạnh trong cuộc sống. Đơn giản đối với kế hoạch 401(k) - lựa chọn chính của giai cấp trung lưu Mỹ - hầu hết mọi người đều không để ý nhiều đến việc kiểm soát nó. Riêng người cha giàu đã kiểm soát được con thuyền của mình. Ông nắm được thiết kế của nó, hàng hóa trên đó và

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

biết rõ ai là người cầm lái chính cho con thuyền của mình. Ông có nhiều thuyền trưởng vì ông có nhiều con thuyền. Dĩ nhiên, nếu bạn quyết định xây dựng một con thuyền giàu có, một trong những điều quan trọng nhất là liệu bạn có sẵn sàng luôn luôn kiểm soát con thuyền hoặc đội thuyền của bạn hay không. Nếu không thì bạn nên giữ nguyên kế hoạch đóng góp, đầu tư dài hạn, đa dạng hóa, cầu nguyện thường xuyên và hy vọng thuyền trưởng sẽ biết cần phải làm gì.

Khi kiểm soát thường xuyên hơn con thuyền của mình, bạn có thể dần dần kiểm soát được cuộc sống và sau đó là sự tự do của bạn. Warren Buffett nói, "Tôi là người may mắn nhất thế giới này xét về những gì tôi đã làm được cho cuộc sống của mình. Không ai có thể sai khiến tôi làm gì, tôi không phải dựa vào ai và cũng không phải làm theo những gì tôi nghĩ là vớ vẩn." Nói cách khác, ông nắm được con thuyền của mình và ông đã xây dựng được cả một đội thuyền.

Trước khi tiến hành các bước kiểm soát con thuyền của mình, bạn hãy nghe Warren Buffett nói về cách ông kiểm soát con thuyền của mình. Buffett kiểm soát nhưng không khống chế tất cả. Ông thuê các nhà quản lý xuất sắc và đối xử với họ như thể họ đang làm chủ doanh nghiệp... Thực tế có rất nhiều người được bổ nhiệm các vị trí của một chủ sở hữu doanh nghiệp. Về điểm này, ông nói, "Chúng tôi muốn các nhà quản lý doanh nghiệp trở nên giàu có thông qua quyền sở hữu doanh nghiệp, chứ không phải tự do muốn làm gì thì làm với quyền sở hữu doanh nghiệp của người

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

khác. Trên thực tế, tôi cho rằng quyền sở hữu doanh nghiệp có thể đem lại cho các nhà quản lý giỏi nhất của chúng ta một sự giàu có đáng kể, thậm chí vượt xa những gì mà họ nghĩ là có thể."

Ý kiến *"không phải tự do muốn làm gì thì làm với quyền sở hữu doanh nghiệp của người khác"* là nói về một công ty đầu tư giấu tên được nhiều người biết đến. Ông cho rằng công ty đầu tư lớn này không hề quan tâm đến các cổ đông và vốn đầu tư của họ. Phần sau lời bình luận này nói về cách ông đối xử với các nhà quản lý của ông... ông cho phép họ cùng chia sẻ lợi nhuận của công ty.

Ông cũng tìm thuê những người giỏi nhất có thể trở thành thuyền trưởng cho con thuyền của mình. Ông làm như vậy vì ông muốn họ là người điều khiển doanh nghiệp chứ không phải ông. Ông nói, "Nếu họ cần tôi giúp đỡ trong việc quản lý doanh nghiệp thì có thể tất cả chúng tôi đều sẽ gặp rắc rối."

Người cha giàu có cùng một cách suy luận và quản lý. Đó là lý do tại sao cả hai người đều có thể quản lý nhiều con thuyền một lúc. Đây là cách quản lý theo quan điểm của nhóm C và Đ, chứ không phải là phương pháp của nhóm L và T như mọi người thường nghĩ. Nhiều người thường bảo, "Tôi không có đủ thời gian để làm những gì mình thích bởi vì tôi quá bận rộn." Nhiều người thuộc nhóm L và T nghĩ rằng họ phải tự tay làm mọi việc, thay vì nghiên cứu tìm kiếm những người thông minh hơn giúp họ xây dựng và lèo lái con thuyền của họ.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Mỗi người thuộc những nhóm khác nhau sẽ kiểm soát con thuyền của họ theo những cách khác nhau. Nếu bạn điều khiển theo nhóm C và Đ, bạn có thể điều khiển nhiều con thuyền cùng một lúc. Nếu bạn theo nhóm L và T, có khả năng bạn chỉ điều khiển được một con thuyền, và vì chỉ điều khiển được một con thuyền nên bạn sẽ là người thiết kế, người xây dựng, người khuân vác hàng hóa, thủy thủ và kiêm luôn thuyền trưởng. Như tôi đã từng đề cập trong các cuốn sách khác, những người nhóm L và T thường có hai câu nói "cửa miệng." Một là, "Không ai có thể làm tốt hơn mình được", và hai là, "Tôi muốn làm theo cách của tôi." Rõ ràng, đó là câu nói của những người muốn *kiểm soát tất cả.*

KIỂM SOÁT CON THUYỀN CỦA BẠN

Nhắc lại một lần nữa câu hỏi đặt ra từ đầu chương này là, "Bạn có sẵn sàng điều khiển con thuyền của mình không?" Nếu câu trả lời là không thì phần còn lại của cuốn sách này sẽ rất vô nghĩa... Đối với nhiều người, có lẽ dễ dàng hơn nhiều khi chỉ cần làm việc chăm chỉ rồi giao tiền cho một người mà họ hy vọng sẽ quản lý con thuyền tốt hơn họ.

Nhưng nếu câu trả lời là có thì bạn hãy đọc tiếp cuốn sách này. Hãy nhớ rằng, quản lý con thuyền của mình không có nghĩa là bạn phải làm thật nhiều việc. Tất cả những gì bạn cần làm là sẵn sàng kiểm soát. Warren Buffett đang kiểm soát và để việc điều hành đội thuyền cho các thuyền trưởng của ông. Bạn có thể làm tương tự như vậy... nếu bạn muốn.

PDF-XChange Viewer Click to buy NOW! www.docu-track.com

HỌC VỀ THƯƠNG MẠI HÀNG HẢI

Từ năm 1965 đến 1969, tôi học tại Học viện Thương mại Hàng hải Mỹ ở New York. Trong bốn năm, ngôi trường liên bang này đã đào tạo chúng tôi thành các sĩ quan hàng hải. Khóa học của chúng tôi bắt đầu bằng bốn tuần với những bài huấn luyện về thể chất và quân sự như các học viện quân sự khác. Chúng tôi phải dậy sớm và học tập cho đến tận khuya. Sau khi được "tẩy não", chúng tôi được học mọi thứ kỷ luật nhà binh, cách mặc đồng phục, cách bắn súng, diễn tập quân sự và ngay cả cách thức ngồi ở bàn ăn.

Sau một tháng "giáo lý", lớp học bắt đầu. Chúng tôi phải đáp ứng các yêu cầu học tập của một đại học truyền thống, nghĩa là chúng tôi phải học các môn như tiếng Anh, Toán, Hình học, Lượng giác, Đại số, Vật lý, Văn học, Điện tử, và các môn xã hội khác. Ngoài các môn học truyền thống này, chúng tôi còn phải học về cuộc sống trên biển... như học đánh mã Morse, học xem hải lý, thắt dây thừng, cờ semaphore, chèo thuyền cứu hộ trên biển, định hướng bằng sao trời, dự báo thời tiết, cách chèo thuyền nhỏ, lái thuyền lớn, hoạt động buồng máy, đưa thuyền cập bến và ra khơi, luật thương mại, luật hàng hải, vận chuyển hàng hóa, cấu trúc hải quân, hải dương học và các bộ môn thuyền biển khác.

Trên hết, chúng tôi có một năm thực tập trên một con tàu chở hàng trên biển, để áp dụng những điều đã học trong lớp vào thực tế. Tôi và các bạn học được đến nhiều cảng biển nổi tiếng trên thế giới. Với tôi, đây là phần tuyệt vời nhất của chương trình học. Để có một năm thực hành

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

trên biển, chúng tôi phải hoàn thành ba năm với toàn bộ chương trình đại học bốn năm. Đó quả là một nền giáo dục bao quát tuyệt vời. Chúng tôi tốt nghiệp vào năm 1969, với trên 50% số sinh viên trong lớp không thể vượt qua kỳ thi tốt nghiệp, nhưng số còn lại thì đã sẵn sàng trở thành các sĩ quan hàng hải, sẵn sàng chịu sự giám sát của các thuyền trưởng cũng như các sĩ quan cao cấp khác trên thuyền. Ngày ra trường, một trong các giảng viên của chúng tôi đã nói, "Chương trình đào tạo của trường rất nghiêm ngặt vì chúng tôi không chỉ đào tạo các bạn thành những thuyền trưởng của một con tàu, chúng tôi đào tạo các bạn trở thành những thuyền trưởng của một ngành công nghiệp." Rất nhiều người trong các bạn học cùng lớp với tôi đã trở thành những nhà lãnh đạo trong ngành hàng hải.

Người cha giàu đã đặt tôi và con trai ông vào một chương trình tương tự, bắt đầu khi chúng tôi chín tuổi. Đó là lý do tại sao ông muốn chúng tôi phải làm đủ thứ ở mọi lĩnh vực. Chúng tôi phải dọn phòng, xếp bàn, quét nhà, đổ rác, dán tường, làm thợ phụ xây nhà, làm kế toán, kinh doanh, quản lý, ngân hàng, quan hệ nhân sự và đầu tư.

Tôi từng gặp nhiều bạn trẻ tốt nghiệp đại học với bằng cử nhân, họ được đào tạo một chương trình chính quy lớn nhưng lại có rất ít kiến thức về cuộc sống thực tế của thế giới bên ngoài. Đối với nhiều người, công việc duy nhất mà họ kiếm được là làm phục vụ cho các quán ăn nhanh hay làm nhân viên cho những cửa hàng bán lẻ. Còn với cấp đại học, nhiều người trong số các bạn trẻ này được làm ở các vị trí quản lý nhưng lại thiếu những kỹ năng con người của thế giới thực.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Vì họ thông minh nên một số được thăng chức nhanh chóng trước khi có được các kỹ năng con người của cuộc sống thực. Họ không quan tâm đến cảm giác của những nhân viên quèn, của những người phục vụ, những người tiếp tân... Họ chỉ để ý đến những người bạn đang cùng tiến lên trên nấc thang danh vọng. Rất nhiều người trong số này là những sinh viên giỏi đang trở thành thuyền trưởng lại nhưng mất liên lạc với những người công nhân, bộ máy thực sự của công việc. Khi một nhà lãnh đạo để mất liên hệ với người lao động thì tai họa sẽ xảy ra giống như trường hợp của công ty Enron. Liệu những người được gọi là các nhà lãnh đạo cấp cao có nhận ra các công nhân đang cố gắng mua cổ phần của công ty trong khi chính họ lại đang tìm cách bán ra không? Có thể điều này không bất hợp pháp nhưng với tôi, nó hoàn toàn trái nguyên tắc. Vấn đề là: việc khuyến khích người khác *mua* trong khi bạn đang *bán* là điều bình thường, không chỉ với Enron mà là một điều bình thường trong kinh doanh, nhất là trong thị trường chứng khoán.

Một điều mà cả hai người cha yêu cầu tôi là tôi không bao giờ được để mất liên lạc với mọi người ở các cấp độ khác nhau trong xã hội. Người cha giàu nói, "Đừng bao giờ đánh mất mối quan hệ với mọi người. Hãy luôn luôn nhớ rằng mỗi người trong công ty con là một thành viên trong gia đình, và vai trò lãnh đạo của con là phải làm thật tốt để bảo vệ phúc lợi và sức khỏe của họ." Người cha giàu thường xuyên nhắc nhở tôi và Mike về điều đó. Đó là lý do tại sao ông muốn chúng tôi phải làm việc ở tất cả các khía

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

cạnh công việc của một doanh nghiệp chứ không chỉ học công việc quản lý.

Vài năm trước khi qua đời, người cha giàu đã bảo tôi, "Cha không nghi ngờ một ngày nào đó con sẽ trở nên giàu có. Nhưng con đừng bao giờ quên mái nhà nơi con đã sinh ra và các tài sản mà con từng có. Hãy luôn luôn nhớ đến những người từng có mặt trên con đường con đi trong suốt cuộc đời. Con có thể không bao giờ gặp lại họ nữa nhưng hãy luôn nhớ đến họ và biết ơn những món quà họ đã tặng cho con. Và khi con dự định đi đến đâu, hãy đi với một tấm lòng nhân đạo và hãy nhớ rằng dù giàu hay nghèo, dù bạn hay thù thì tất cả chúng ta đều là con người. Tiền không giúp chúng ta trở thành cấp trên của bất cứ ai. Hãy nhớ rằng con cũng là một con người." Theo tôi, có quá nhiều thuyền trưởng trên các con tàu quên rằng họ đang chịu trách nhiệm trước những người khác cũng như chịu trách nhiệm trước con tàu và hàng hóa trên tàu của họ.

BÀI HỌC CỦA NGƯỜI CHA GIÀU

Đầu cuốn sách này, tôi đã kể về người cha giàu bắt đầu một cuộc họp với một bản báo cáo tài chính của tôi. Đó là cách chúng tôi thường làm để mở đầu hầu hết các cuộc họp. Khi tôi còn là một đứa trẻ, ông cho tôi làm các bản báo cáo đơn giản. Khi tôi lớn lên, các nguồn tài chính của tôi cũng lớn hơn. Khi tôi trở nên giàu có, các nguồn tài chính của tôi ngày càng phức tạp. Khi tôi được tự do về mặt tài chính thì tình hình tài chính của tôi lại càng phức tạp hơn nữa. Khi tôi càng lớn, tôi mong rằng các nguồn tài

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

chính của tôi sẽ càng phát triển... và chính tôi cũng cần phải phát triển. Xây dựng thói quen liên tục cập nhật các thông tin tài chính cá nhân là một quy trình phải học, một thói quen mà người cha giàu luôn nhấn mạnh rằng tôi cần phải phát huy.

Không cần phải nói, cha ruột tôi không bao giờ có một bản báo cáo tài chính nào. Ông biết cách phát triển nguồn tín dụng cho những khoản như vay mua nhà hay mua xe hơi. Song ông chưa bao giờ tạo thói quen sắm một cuốn sổ để theo dõi các thống kê tài chính cá nhân hàng tháng.

Trong cuốn sách này, tôi có nhắc đến một số nhà tài chính vĩ đại như Warren Buffett, nhà đầu tư giàu nhất nước Mỹ, Alan Greenspan, Chủ tịch Cục Dự trữ Liên bang, và Paul O'Neill, Bộ trưởng Tài chính. Tất cả những nhà tài chính vĩ đại này đều nhấn mạnh tầm quan trọng của sự hiểu biết tài chính và sự hiểu biết tài chính cần phải bắt đầu bằng một bản báo cáo tài chính. Không ai bảo hãy bắt đầu bằng tài sản cố định, tiền tiết kiệm, kinh doanh, thế chấp, cổ phần, buôn bán, quỹ hỗ tương..., những thứ mà người ta thường sử dụng khi bắt đầu xây dựng con thuyền của họ... và đó là lý do tại sao có rất nhiều con thuyền không thể đứng vững trên mặt biển dậy sóng.

Nhắc lại câu hỏi ở đầu chương này, "Bạn đã sẵn sàng điều khiển con thuyền của mình chưa?" Nếu câu trả lời vẫn là "rồi" thì câu hỏi tiếp theo sẽ là, "Bạn có sẵn sàng làm các báo cáo tài chính cho chính mình và không ngừng cập nhật cho chúng hay không?" Nếu câu trả lời là "không" thì

bạn nên lập một kế hoạch hưu trí, tiết kiệm cá nhân, hay kế hoạch 401(k)...

Nếu có ý định sẽ xây dựng một con thuyền giàu có và kiểm soát nó thì bạn cần tạo thói quen có các báo cáo thu chi hàng tháng và các bảng cân đối tài chính... Đó là hai tài liệu tài chính cơ bản. Nếu bạn muốn ngày càng trở nên giàu có, bất kể những cơn bão phía trước, thì bạn cần phải làm việc liên tục để nâng cao sự hiểu biết tài chính của mình, và nơi tốt nhất để khởi đầu sự đào tạo thực tế này là các báo cáo tài chính cá nhân được cập nhật của chính bạn, ngay cả khi chưa có gì trong đó. Tôi nhấn mạnh điểm này vì tôi đã gặp rất nhiều người có khả năng đọc các báo cáo tài chính ở cấp công ty nhưng lại không có báo cáo tài chính của riêng bản thân họ. Nếu bạn có ý định kiểm soát con thuyền của mình, bảng báo cáo tài chính quan trọng nhất chính là báo cáo tài chính cá nhân của bạn.

Ở đầu các cuộc họp với người cha giàu, ông luôn cho tôi xem báo cáo tài chính cá nhân của ông cũng như của doanh nghiệp. Không có các báo cáo tài chính đó, chắc hẳn ông đã không giúp gì được cho tôi. Năm 1977, nguồn tài chính của tôi khá tốt vì công việc kinh doanh cũng chỉ vừa bắt đầu và chúng tôi được một số nhà đầu tư cho tiền. Người cha giàu giúp tôi bằng cách đưa ra một số gợi ý cơ bản về những việc tôi cần làm trong báo cáo tài chính cá nhân cũng như báo cáo tài chính của công ty. Nhưng vào khoảng năm 1978, báo cáo tài chính của công ty tôi gặp một số trục trặc, có một chút gì không rõ ràng. Và vào khoảng năm 1979, người cha giàu nói, "Công ty của con bị một khối u tài chính." Ông cũng chứng minh rằng khối u này sắp đi vào

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

giai đoạn cuối... và cuối cùng thì nó cũng xảy ra. Không lâu sau, công ty tôi đóng cửa. Tuy nhiên, với sự giúp đỡ của ông cùng các báo cáo liên tục của tôi, nguồn tài chính cá nhân của tôi dần hồi phục và các tài sản của tôi dần được phát triển trở lại... dù sau đó tôi lại mất tất cả thêm một lần nữa. Một lần nữa, bằng cách liên tục kiểm tra và xem các báo cáo tài chính của tôi, người cha giàu đã có thể giúp tôi phục hồi và phát triển trở lại. Ngày nay, quy trình từ lúc sai phạm, nghiên cứu, sửa sai, cho đến báo cáo với người cha giàu các vấn đề tài chính, đã trở thành một quy trình giúp tôi phát triển thành một sĩ quan ngày càng giỏi hơn. Giờ đây, thay vì cảm thấy sợ hãi cơn bão phía trước, tôi lại mong đợi nó, vì tôi biết rằng đó là cách đối đầu với thử thách của cuộc đời, chính những thử thách đó giúp chúng ta trở nên mạnh hơn, mặc dù thỉnh thoảng tôi cảm thấy sợ thay cho một người nào đó.

Trước khi kết thúc chương này, tôi muốn nhấn mạnh là sức khỏe và tiền bạc cũng tương tự như nhau. Khi chúng ta đến khám bác sĩ, việc đầu tiên bác sĩ làm là xét nghiệm máu và chụp X quang. Đó là cách bác sĩ xác định được chính xác chỗ nào không khỏe, chỗ nào cần điều trị. Một ngày kia, tôi đi khám bác sĩ, và dựa trên kết quả xét nghiệm máu, bác sĩ cho tôi biết những tin không tốt. Càng không thích nhận những tin xấu như vậy, tôi càng mừng khi được biết sớm, bởi vì nhận được tin xấu sớm sẽ giúp tôi điều trị sớm... trước khi những điều tồi tệ hơn xảy ra.

Một báo cáo tài chính với những con số sạch sẽ, rõ ràng, cũng có cùng mục đích với việc xét nghiệm máu và chụp X quang. Các báo cáo tài chính được cập nhật đều đặn sẽ

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

giúp bạn có cơ hội phát hiện những tin xấu sớm hơn và có kế hoạch điều chỉnh sớm. Không may là do hệ thống trường học của chúng ta không đào tạo tài chính cho mọi người nên hàng triệu người khi phát hiện ra mình bị một khối u tài chính thì đã quá trễ. Đó là điều đã xảy với người nhân viên 58 tuổi của công ty Enron trên bìa báo *USA Today*. Người ta phát hiện ra con thuyền bị mục, hàng hóa cũng vậy, thế là các thuyền trưởng lặng lẽ rời bỏ con thuyền mà không cho đoàn thủy thủ biết. Vấn đề là ở chỗ người nhân viên này phát hiện ra điều đó khá trễ... nhưng không quá trễ. Nếu sẵn sàng điều khiển con thuyền của chính mình thì người đàn ông làm thuê 58 tuổi này sẽ bước vào một thế giới mới. Tất cả những gì ông phải làm là tìm kiếm một chuyên viên kế toán, phỏng vấn nhiều người, thuê một người và bắt đầu nhận báo cáo tài chính hằng tháng của mình từ người đó. Một tháng một lần, hãy cùng xem xét các báo cáo tài chính của mình với một chuyên gia tài chính như một giám đốc ngân hàng hay một kế toán, và bắt đầu tiến hành chỉnh sửa. Bằng cách đối chiếu tài chính thực tế với các chứng từ kế toán, ông có thể bước vào một thế giới khả năng tài chính mới.

Trong các chương sau, tôi sẽ phân tích những công việc kiểm soát mà một người cần làm để bắt đầu kiểm soát được con thuyền hay tương lai tài chính của mình. Tất cả những việc kiểm soát này đều là những điều cơ bản để trở thành một người thuyền trưởng tốt hơn cho chính con thuyền của mình.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Xây dựng con thuyền

1. Bạn có sẵn sàng kiểm soát con thuyền của mình chưa?
2. Hãy phát triển một bản báo cáo tài chính cá nhân.
3. Hãy tìm một chuyên viên kế toán hay một chuyên viên tài chính - hãy hỏi ý kiến những người thành công mà bạn biết - phỏng vấn nhiều người, chọn một người.
4. Họp hàng tháng với chuyên viên kế toán của mình để xem xét các báo cáo tài chính đó nhằm đảm bảo mình đang đi đúng hướng.
5. Ngay bây giờ, hãy sẵn sàng phân tích xem hiện tại bạn đang ở đâu và bạn cần thay đổi những gì để tạo thói quen đầu tư.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

CHƯƠNG 12

Kiểm soát #1: Kiểm soát bản thân

Trong tất cả những việc kiểm soát thì quan trọng nhất là tự kiểm soát bản thân và quản lý tiền bạc của chính mình. Nếu làm được điều đó, bạn có thể xây dựng một con thuyền lớn và là một thuyền trưởng khôn ngoan.

Năm 1996, khi đang ở Peru, tôi muốn tìm mua một mỏ vàng. Do nền kinh tế đang bị khủng hoảng nên nhiều mỏ vàng bị quên lãng hoặc bị quản lý rất tồi. Ở độ cao 4572m của dãy núi Andes, một chủ ngân hàng cho tôi xem một mỏ vàng mà ông nghĩ tôi có thể mua được. Đứng ở trên cao, điều duy nhất tôi có thể làm tốt là bước ba bước, ngừng lại, điều khiển sự choáng váng và hơi thở của mình.

Cuối cùng, với một tia sáng nhẹ lấp loáng trên đá, người chủ ngân hàng, người sở hữu mỏ vàng khi nó bị tịch thu thế nợ, chỉ vào mạch khoáng chất đang chảy ngang qua đá. "Đây," ông nói. "Nhìn xem mạch khoáng chất dồi dào đến thế nào!"

Tôi liếc nhìn nơi ánh mắt sáng ngời của ông đang dõi theo.

"Ồ," tôi nói. "Vàng đây này!" Tôi không thể tin vào mắt

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

mình khi nhìn những vệt vàng lấp lánh phản chiếu trong nắng.

"Tôi đã bảo với anh đây là một mỏ vàng tốt mà," người chủ ngân hàng mỉm cười.

Một lúc sau, tôi sờ lên mạch khoáng chất trắng xanh như sữa và chạm vào những hạt vàng lấp lánh. Tôi nói, "Tôi không tin được là nó đẹp đến thế này."

"Này ông," người chủ ngân hàng nói. "Những gì ông thấy không phải là vàng đâu. Đó là quặng sunphít sắt, hay còn gọi là vàng giả. Vàng mà tôi nói nằm trong mạch khoáng chất bên dưới vàng giả. Vàng thật ở trong phần tối của mạch khoáng. Vàng là phần mạch không chiếu sáng."

NHÀ GIẢ KIM THỜI HIỆN ĐẠI

Khi tôi còn là một cậu bé, người cha giàu thường nói về thuật giả kim. Khi tôi hỏi giả kim là gì, ông đáp, "Cách đây lâu rồi, người ta cố gắng chuyển nhiều thứ kim loại như sắt hoặc than thành vàng."

"Vậy có ai làm được điều đó chưa?" tôi hỏi.

"Chưa," người cha giàu nói. "Không ai có thể chuyển thứ khác thành vàng. Vàng luôn là vàng. Nhưng người ta học để xây dựng một cái gì đó tốt hơn vàng."

"Cái gì có thể tốt hơn vàng?" tôi hỏi.

"Tài sản," người cha giàu nói. "Những nhà giả kim thời hiện đại chuyển tiền, tài nguyên hoặc ý tưởng thành tài sản."

"Ý cha là những tài sản mà họ mua hoặc xây dựng được?" tôi hỏi.

Người cha giàu trả lời, "Đúng vậy. Những nhà giả kim thời hiện đại có thể tạo nên tài sản. Họ biến ý tưởng thành tài sản và chúng mang lại sự giàu có cho họ. Một bằng sáng chế hoặc tên thương mại là những ví dụ của sự biến ý tưởng thành tài sản. Họ có thể biến những thứ rác rưởi thành tài sản, hoặc cũng có thể biến bất động sản thành tài sản. Đó là thuật giả kim thời hiện đại."

Khi tôi phi ngựa trên con đường gập ghềnh cùng người chủ ngân hàng, nhìn cảnh đẹp hùng vĩ từ độ cao của dãy Andes ở nước Peru, tôi biết người chủ ngân hàng đang tự mắng mình ngốc. Nếu không được nghe sự khác nhau giữa vàng giả và vàng thật thì tôi có cơ hội biến mỏ vàng bị bỏ rơi này thành một tài sản không? Không cần phải nói, tôi không mua nó. Ngày hôm nay, tôi chỉ cảm thấy dễ chịu vì có nhiều cách để trở thành một nhà giả kim hơn là khai thác mỏ vàng.

LÀM THẾ NÀO MỘT CHỦ NGÂN HÀNG BIẾT ĐƯỢC SỰ KHÁC BIỆT GIỮA MỘT KẺ NGỐC VÀ MỘT NHÀ GIẢ KIM?

Tôi bắt đầu quyển sách này bằng câu chuyện về người cha giàu khi ông đọc các báo cáo tài chính của tôi năm 1979. Một trong những lời bình luận của ông vẫn còn thích hợp mãi đến hôm nay. Khi người cha giàu xem xét báo cáo tài chính của tôi, ông nói, "Thế giới đầy những kẻ ngốc và các nhà giả kim. Những kẻ ngốc có khuynh hướng trả tiền cho những thứ rác rưởi và các nhà giả kim có khuynh hướng

biến những thứ rác rưởi thành tiền. Con và các cộng sự của con đều là những kẻ ngốc, chứ không phải những nhà giả kim. Các con có một doanh nghiệp tốt và các con đã biến tiền thành những thứ rác rưởi."

"Nhưng ngân hàng nói sẽ cho chúng con vay tiền," tôi trả lời. "Sẽ không có gì tồi tệ lắm."

Người cha giàu mỉm cười, "Trước hết, ngân hàng cho cả những kẻ ngốc lẫn những nhà giả kim vay tiền. Họ không thật sự quan tâm miễn là con có tiền trả lại cho họ. Thứ hai, nếu con là một kẻ ngốc, con sẽ trả lãi cao hơn. Con càng ngốc thì tiền lãi trả càng cao. Do đó họ thích những người như con. Công việc kinh doanh của con cần nhiều tiền và các con đang biến tiền thành những thứ rác rưởi. Các báo cáo này cho thấy một mặt, các con là những nhà giả kim và mặt khác, các con là những kẻ ngốc. Tại sao ngân hàng không cho con vay tiền?

"Vấn đề là các con sắp sửa phá sản. Thay vì đầu tư lại cho kinh doanh, cha có thể thấy cột nợ trong báo cáo tài chính là các con đang đầu tư cho một chiếc Porsche, hai chiếc Mercedes và một chiếc Jaguar. Hãy xem lãi suất con phải trả cho những chiếc xe đó. Không có gì ngạc nhiên khi ngân hàng thích con mà con thì sắp phá sản. Những người như con phải lái những chiếc xe hào nhoáng. Cha dám chắc có nhiều cô gái cũng đang theo đuổi con. Nhưng khi nhìn vào báo cáo tài chính của con, nó cho thấy tình hình tài chính của con đang rất tồi tệ. Báo cáo tài chính của con nói lên rằng con là một kẻ ngốc, chứ không phải một nhà giả kim. Dường như con đã quên mất mọi thứ cha dạy con rồi."

ĐỪNG THẤY SÁNG MÀ NGỠ LÀ VÀNG

Những năm gần đây tôi thường nhớ lại những gì người cha giàu đã nói, khi tôi phi ngựa từ trên dãy núi Andes xuống con đường dẫn vào mỏ vàng. Ngồi trên lưng ngựa gập ghềnh, tôi có thể nhớ những lời người cha giàu đã nói, "Đừng thấy sáng mà ngỡ là vàng. Những kẻ ngốc sẽ bị đánh lừa bởi ánh sáng lấp lánh. Đó là lý do vì sao người ta gọi là vàng giả. Nhà giả kim có thể nhìn thấy vàng trong bóng tối."

ÁNH SÁNG LẤP LÁNH CỦA NHỮNG KẾ HOẠCH HƯU TRÍ

Một trong những công việc thường ngày của tôi là theo dõi diễn biến thị trường vào buổi sáng đầu ngày và buổi tối cuối ngày. Tôi quan tâm đến những quảng cáo của các quỹ hỗ tương, chứng khoán hoặc các dịch vụ tư vấn tài chính. Nói cách khác, tôi quan tâm đến những gì đang tỏa sáng.

Nhiều người, bất kể thu nhập thấp hay thu nhập cao, đều gặp nhiều vấn đề tài chính bởi vì họ bỏ ra quá nhiều tiền để mua những thứ lấp lánh. Chúng ta có thể nghe nói về một đứa trẻ nghèo trả 150$ cho một đôi giày "hàng hiệu." Trong quá trình tìm mua những căn hộ cho thuê, tôi luôn nhìn thấy những chiếc ti-vi màn hình rộng và những chiếc máy trò chơi điện tử của các hãng nổi tiếng. Tôi có nhiều người bạn sống trong những khu phố hạng sang, lái xe châu Âu, cho con học ở trường tư. Nói cách khác, bạn sẽ nhận ra đó là những người bị cuốn theo làn sóng lấp lánh khi bạn nhìn vào cột nợ trong báo cáo tài chính của họ.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

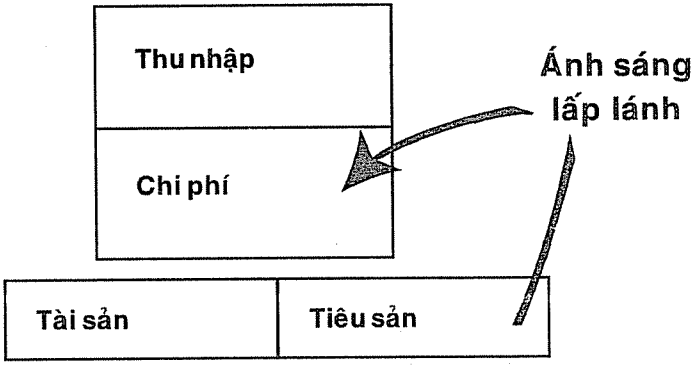

Không có gì sai với ánh sáng lấp lánh của các thương hiệu nổi tiếng cả. Tôi rất thích những thương hiệu nổi tiếng như Porsche, Armani và Rolex. Có gì tốt cho cuộc sống mà thiếu vắng một chút ánh sáng lấp lánh không?

Vấn đề là, quá nhiều người có cột tài sản chiếm tỷ trọng lớn được đầu tư vào những ánh sáng lấp lánh đó.

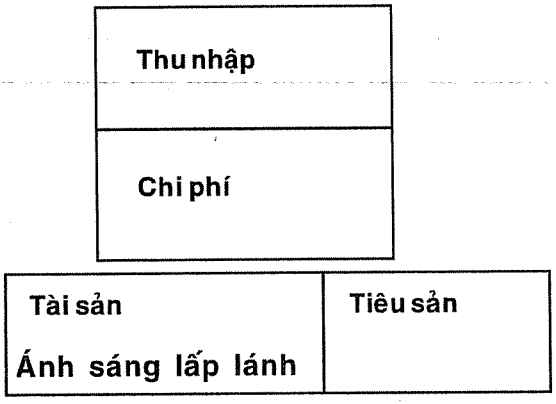

Khi nghe một người nói, "Tôi chỉ mua những cổ phiếu blue-chip", tôi biết người đó chỉ mua cổ phiếu của những

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

công ty đang tỏa sáng. Hoặc nếu tôi nghe nói, "Nhà môi giới của tôi rất... rất..." thì nghĩa là người đó đang đề cập đến thương hiệu của công ty môi giới. Tôi thường hơi nghi ngờ các quỹ hỗ tương hoặc công ty môi giới chứng khoán được quảng cáo quá nhiều. Các quảng cáo tiêu tốn hàng triệu đôla. Ai đó đã trả tiền cho chúng và người đó rõ ràng là nhà đầu tư. Như đã đề cập ở các chương trước, Berkshire Hathaway là quỹ hỗ tương của Warren Buffett, ông không hề quảng cáo cho nó mà ngược lại, tìm cách làm nản lòng những người muốn đầu tư vào đó. Điểm chính là, tôi không hề *thấy* một quảng cáo nào của Berkshire Hathaway nhưng tôi lại *nghe* mọi người nói nhiều về nó. Có lẽ tôi nghe nói về Berkshire Hathaway bởi vì nó đang hoạt động như một nhà đầu tư hơn là một tập đoàn lớn.

Nhiều nhà đầu tư chuyên nghiệp chỉ nhìn vào khoảng tối. Họ không theo Microsoft. Thay vào đó, họ đang trông đợi những gì kế tiếp Microsoft. Họ đang trông đợi một công ty nhỏ mới bắt đầu hoạt động sẽ lớn mạnh thành một công ty khổng lồ quốc tế. Họ không trông đợi một vị tổng giám đốc đầu bạc, không mong sự chuẩn y của Hiệp hội các trường đại học, không mong nụ cười quảng cáo của một ngôi sao điện ảnh. Nhiều người trông đợi một nhà doanh nghiệp, làm việc ở một tầng hầm hay một gara, tiếp tục tạo ra những sản phẩm kế tiếp để giải quyết những vấn đề lớn mà nhân loại đang đối mặt.

Khi chơi cờ tỷ phú, người cha giàu nhắc tôi rằng nhiều người cũng đang trông đợi ánh sáng lấp lánh trong kinh doanh bất động sản, muốn có Boardwalk và Park Place, nhưng của cải thật sự của họ đến từ các tài sản sở hữu

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

khác với những căn nhà và khách sạn tích lũy. Đó không phải là những ánh sáng lấp lánh mà chính là dòng lưu kim. Thật ra, trong một bài viết gần đây của Phil Orbanes trên tờ *Harvard Business Review* với tựa đề *"Cờ tỷ phú: Hướng dẫn người chơi"* vào tháng 3-2002, ông viết, "Những người chơi bình thường không biết điều này, nhưng 28 ô tài sản xung quanh trò chơi cờ tỷ phú không có giá trị bằng nhau xét về tỷ lệ lợi nhuận trên vốn đầu tư. Hai ô Boardwalk và Park Place được quan tâm nhiều nhưng thật ra chúng không có giá trị cao nhất. Chính những ô màu cam và đỏ mới là những ô có giá trị cao nhất và là những tài sản tốt nhất nên sở hữu."

Khi tìm kiếm bất động sản để đầu tư, tôi thường không tìm đến những khu nhà mới với những lá cờ rực rỡ, những trái bóng bay, những căn nhà hiện đại hào nhoáng được chào mời với những kế hoạch tài chính dễ dàng. Tôi biết các thủ đoạn tiếp thị đó nhằm hấp dẫn những chủ hộ tiềm năng đang tìm kiếm sự thoải mái. Khi tìm mua nhà, tôi thường xem những ngôi nhà ít hấp dẫn, có nhiều vấn đề nghiêm trọng ở những khu dân cư cũ kỹ. Những nơi đó thường có sự đầu tư khá mềm nhưng không phải lúc nào cũng vậy. Tôi từng mua một ngôi nhà trong một khu vực nổi tiếng và đã phải dọn ra vì không kham nổi tiền nhà. Nhưng tôi biết đôi khi có những thứ lấp lánh lại chính là vàng thật. Một lần nữa, chính những kỹ năng tài chính, khả năng đọc báo cáo tài chính, khả năng thỏa thuận, những xu hướng, những nhu cầu của người mua và người bán... có thể biến vàng giả thành vàng thật. Đó là thuật giả kim tài chính.

Điểm chính là, hàng triệu người giàu và nghèo đều gặp

những vấn đề tài chính bởi vì họ là những kẻ ngốc thích các thứ lấp lánh. Nhưng chỉ trong vài năm, hàng triệu người già trên khắp thế giới sẽ nhận ra tình hình tài chính của họ đang có vấn đề bởi vì kế hoạch hưu trí DC của họ được mang đầu tư vào những thứ lấp lánh nhưng không phải là vàng.

Dưới đây là báo cáo thu nhập và bảng cân đối tài chính từ trò chơi CASHFLOW 101 của tôi:

Thu nhập từ tài sản

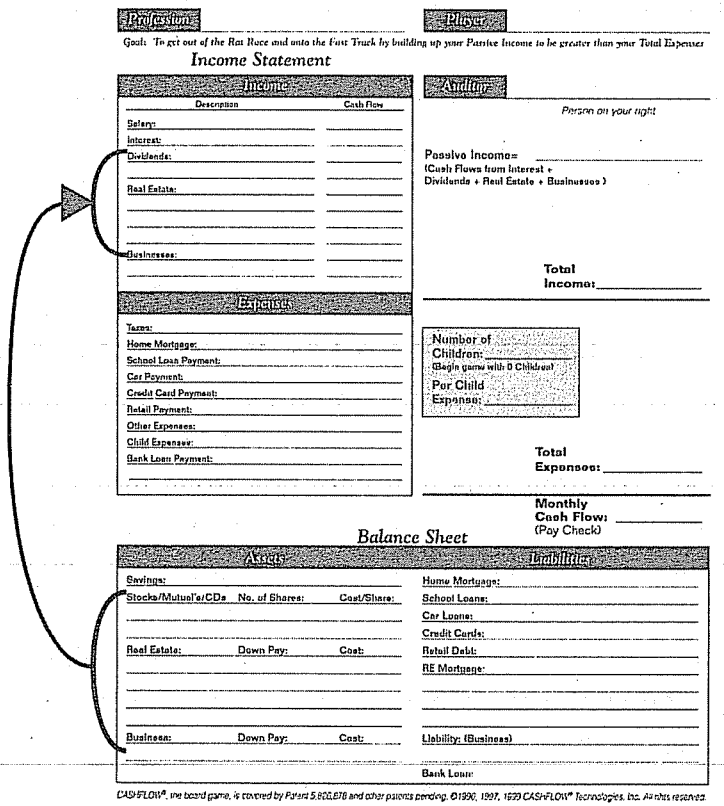

Khi một ngân hàng hay một thuyền trưởng nhìn vào những dòng chữ mà mũi tên đang chỉ vào như hình trên, và có một khoản thu nhập ở đó, thì họ biết rằng con thuyền đang chở hàng hóa là tài sản.

Nếu không có những con số nằm dưới mục tiền lương, ngân hàng hay người thuyền trưởng sẽ biết rằng người này không có hàng và tàu đang chạy không, hoặc nếu có hàng trên tàu thì tức là người này đang chở vàng giả.

Để biết có phải con thuyền đang chạy không hay đang chở vàng giả, ngân hàng hay người thuyền trưởng chỉ cần nhìn vào phía dưới bảng cân đối kế toán như trong hình dưới đây (Hình 1).

Nếu bảng cân đối kế toán để trống cột tài sản thì nghĩa là con thuyền đang chạy không. Đó có thể là báo cáo tài chính của một người nghèo hoặc một người trẻ tuổi vừa mới khởi hành.

Nếu bảng cân đối kế toán đưa ra bảng kê khai hàng hóa trên tàu bao gồm những kế hoạch hưu trí, chứng khoán, trái phiếu, quỹ hỗ tương hoặc bất động sản nhưng không có dấu chỉ của dòng lưu kim trong báo cáo thu nhập, ngân hàng hoặc thuyền trưởng sẽ nghi ngờ những hàng hóa trên tàu có thể chỉ là vàng giả. Và nếu đó là những tài sản có thương hiệu thì bạn biết người đó đang chở vàng giả với những ánh sáng lấp lánh (Hình 2).

Là một sinh viên của Học viện Thương mại Hàng hải Mỹ, tôi được học phải xem xét cẩn thận hàng hóa trên tàu, chúng thuộc loại gì, chở như thế nào, đặt ở đâu, liệu chúng

Profession **Player**

Goal: To get out of the Rat Race and onto the Fast Track by building up your Passive Income to be greater than your Total Expenses

Income Statement

Income

Description	Cash Flow
Salary:	
Interest:	
Dividends:	
Real Estate:	
Businesses:	

Expenses

Taxes:
Home Mortgage:
School Loan Payment:
Car Payment:
Credit Card Payment:
Retail Payment:
Other Expenses:
Child Expenses:
Bank Loan Payment:

Auditor

Person on your right

Passive Income= _____
(Cash Flows from Interest + Dividends + Real Estate + Businesses)

Total Income: _____

Number of Children: _____
(Begin game with 0 Children)
Per Child Expense: _____

Total Expenses: _____

Monthly Cash Flow: _____
(Pay Check)

Balance Sheet

Assets

Savings:

Stocks/Mutual's/CDs	No. of Shares:	Cost/Share:
Real Estate:	Down Pay:	Cost:
Business:	Down Pay:	Cost:

Liabilities

Home Mortgage:
School Loans:
Car Loans:
Credit Cards:
Retail Debt:
RE Mortgage:

Liability: (Business)

Bank Loan:

Hình 1

có được đặt ở nơi an toàn không, cũng như khi nào, ở đâu thì không được chở chúng. Chủ đề hàng hóa và hoạt động kinh doanh hàng hóa là một chủ đề lớn ở học viện. Đó là vấn đề chúng tôi học chuyên sâu trong suốt bốn năm.

Một trong các giảng viên môn hoạt động kinh doanh

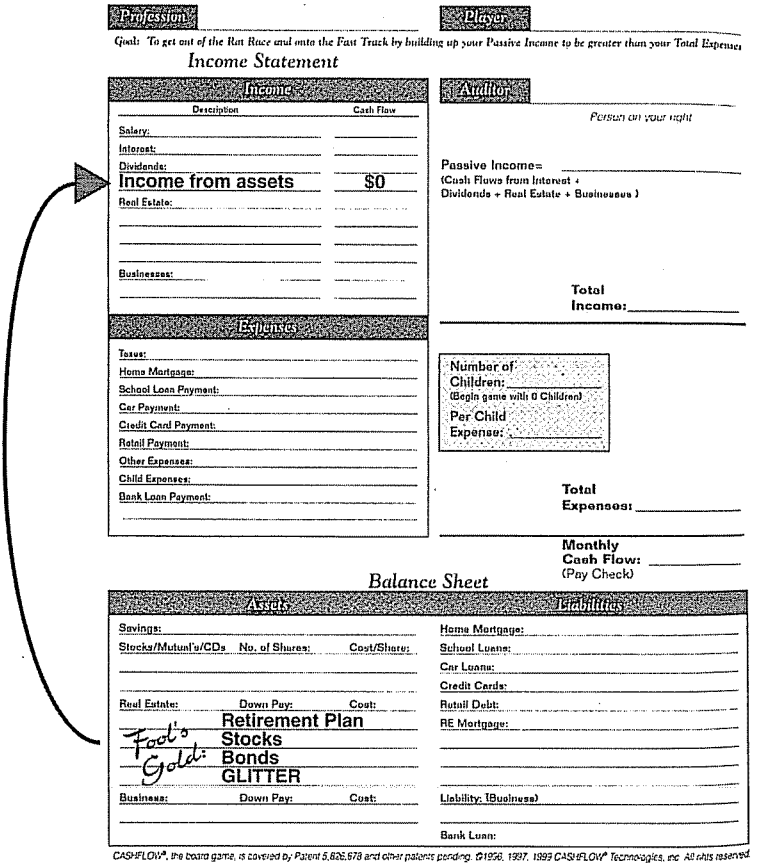

Hình 2

hàng hóa của chúng tôi là một thuyền trưởng về hưu với nhiều năm kinh nghiệm. Lớp học của ông rất thú vị vì ông thường kể cho chúng tôi nghe những câu chuyện hấp dẫn ngoài những bài học chán ngắt. Một trong những câu chuyện đó, ông kể về một lần chiếc tàu chở hàng bị vỡ bên hông tàu (bên trái) của khoang hàng hóa số 2 (khoang rộng thứ

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

hai tính từ mũi tàu) trong một cơn bão. Ông kể, "Đột nhiên có một tiếng gãy lớn và con tàu bắt đầu muốn nghiêng sang phải. Ngay lập tức nó lao theo dòng nước và người lái tàu rất khó khăn khi quay bánh lái sang trái. Vừa lúc đó, một con sóng lớn ập qua từ phía cửa tàu, và đập mạnh vào mũi tàu. Nhưng người lái tàu vẫn cố gắng đưa mũi tàu tiến lên trước để tránh con sóng. Có một tiếng vỡ lớn khác. Hàng hóa trong khoang số 4 (khoang lớn nhất ở phía trước cầu tàu) tuột ra và trượt qua mạn phải. Thêm một con sóng khổng lồ đánh mạnh vào mạn tàu."

Chúng tôi nín thở theo dõi câu chuyện của ông. Vì đã qua một năm thực tập nên chúng tôi phần nào hiểu được những gì đang xảy ra ngoài đại dương bao la, trên những con tàu chở hàng lớn. Nhiều người trong chúng tôi, kể cả chính tôi, từng gặp những cơn cuồng phong, chứng kiến nhiều tai nạn, thương vong và những hiểm nguy khác trong ngành. Theo lời kể của người thuyền trưởng già, tôi có thể cảm nhận con tàu đang chuyển sang phải một cách khó khăn dưới sự chiến đấu của người lái tàu mong kiểm soát được hàng hóa, con tàu, kiểm soát được thời tiết và đại dương. Tất cả chúng tôi đều biết nếu hàng hóa bị tuột khỏi dây ràng trong một cơn bão chính là cơn ác mộng mà nhiều người phải vượt qua nếu muốn sống còn.

Người thuyền trưởng về hưu kể rằng cuối cùng thì người lái cũng mất kiểm soát con tàu. Hàng hóa trên tàu tiếp tục tuột ra và đột nhiên con tàu cuốn nhanh sang phải rồi lật úp khi bị một con sóng to đập mạnh. May thay, hai ngày sau toàn bộ thủy thủ trên tàu được cứu sống nhờ một tàu

chở hàng khác đi ngang. Lời nói cuối cùng của người thầy giáo là, "Trước khi rời cảng, hãy chắc chắn rằng mọi hàng hóa của các bạn phải được cột chặt. Tất cả hàng hóa trong khoang tàu những tưởng sẽ mang lại sự giàu có cho các bạn nhưng sẽ giết chết các bạn nếu các bạn không kiểm soát chúng đúng cách." Phần còn lại của lớp học, tất cả sinh viên chúng tôi đều đặc biệt chú ý đến bài học vốn thường rất nhàm chán, bài học kiểm tra hàng hóa được cột như thế nào cho chắc chắn để chúng được an toàn.

Đến lần sụp đổ kế tiếp của thị trường chứng khoán, nhiều người sẽ phát hiện ra hàng hóa trong khoang thuyền của họ không được cột an toàn. Nhiều tài sản đột nhiên trở thành của nợ như vào tháng 3-2000. Nhiều thứ có thể bị mất kiểm soát trong cơn bão tài chính bởi vì dù hàng triệu người bỏ tiền ra đầu tư nhưng họ không thể trở thành một nhà đầu tư thực thụ. Khi vụ sụp đổ này xảy ra, những nhà đầu tư thật sự sẽ trở thành người cầm lái cố gắng chuyển dòng lưu kim từ cột tài sản thành cột thu nhập. Nhiều người khác sẽ thấy con thuyền của mình bị lật úp và mình đang trôi lênh đênh trên biển, hy vọng vào sự cứu giúp của chính phủ hoặc một tổ chức từ thiện nào đó.

KIỂM SOÁT BÁO CÁO TÀI CHÍNH CỦA BẠN

Báo cáo tài chính được xem là một công cụ tài chính quan trọng bởi vì nó cho phép một ngân hàng hay một thuyền trưởng có thể nhanh chóng phân biệt hàng hóa của họ là vàng thật hay vàng giả. Trong quyển *Dạy con làm giàu - Tập 4*, lời giới thiệu quyển sách được đặt tiêu đề là *"Tại sao*

ngân hàng không yêu cầu xem bảng điểm của bạn?" Ngân hàng không yêu cầu bạn phải nộp bảng báo cáo thành tích, bảng điểm hay bằng tốt nghiệp của bạn bởi vì sự thành công trong học vấn và chuyên ngành không góp phần nhiều vào những thành công trong lĩnh vực tài chính. Như các thủy thủ của con tàu nổi tiếng SS Enron đã phát hiện ra, những thủy thủ có bằng cử nhân, thạc sĩ, tiến sĩ... chỉ biết "lặn ngụp" theo những thủy thủ chưa tốt nghiệp trung học. Thật không may, chỉ trong vài năm tới, hàng triệu người học cao cũng sẽ phải "bơi" để được sinh tồn và cầu mong một sự cứu giúp nào đó.

Nếu bạn là thuyền trưởng con tàu của mình thì nguyên tắc số một là phải kiểm soát chính bạn, tài chính, hàng hóa của bạn, chúng được đặt như thế nào và ai đảm bảo sự an toàn cho chúng. Bảng cân đối kế toán của bạn là khoang chứa hàng của con tàu. Trong một cơn bão tài chính lớn, trên cơ sở chuẩn mực, người ta khám phá ra rằng Porsch, Ferrari, Rolex, nhà cửa, quỹ hỗ tương, cổ phần, bất động sản, đột nhiên thay đổi giá trị từ phía cảng (tài sản) đến mạn tàu (nợ) chỉ trong tích tắc. Khi điều đó xảy ra, người ta sẽ nhận ra rằng giá trị thực của chúng ít hơn giá trị giấy tờ đến mức nào. Do đó, thông điệp tôi muốn gởi đến bạn là, nếu bạn thích ánh sáng lấp lánh, bạn đừng nên trở thành thuyền trưởng. Nếu là thuyền trưởng, bạn phải kiểm soát kẻ ngốc trong mình với ham muốn phục vụ ánh sáng lấp lánh hơn là vàng thật. Để là một thuyền trưởng cho con thuyền của mình, hãy kiểm soát chính bản thân, nghĩa là hãy kiểm soát báo cáo tài chính và bảng cân đối kế toán

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

của chính bạn. Hãy luôn nhớ rằng bảng cân đối tài chính là khoang chứa hàng trên con thuyền, bất chấp bạn có chở hàng hay không.

KẾ HOẠCH HƯU TRÍ CỦA BẠN ĐANG CHỨA TÀI SẢN HAY TIÊU SẢN?

"Nếu muốn giàu có, con phải phân biệt được tài sản và tiêu sản," người cha giàu không ngừng nhắc đi nhắc lại với tôi và con trai ông. Một lý do khiến ông dành nhiều thời gian để đào tạo những kỹ năng tài chính cho chúng tôi là vì nếu không có những kỹ năng tài chính tốt, một người không thể phân biệt sự khác nhau giữa tài sản và tiêu sản, đó là một trong những nguyên tắc cơ bản để có thể đóng một chiếc thuyền giàu mạnh.

MỘT QUYỂN SÁCH VỀ KẾ TOÁN

Vào tháng 1-2002, tôi được mời nói chuyện với một nhóm các nhà kinh doanh nổi tiếng ở Phoenix, Arizona. Sau cuộc nói chuyện, vị phó chủ tịch cao cấp của ngân hàng địa phương hỏi tôi, "Tôi nghe nói quyển sách *Dạy con làm giàu - Tập 1* của anh đã bán được hơn 11 triệu bản với hơn 35 thứ tiếng trên khắp thế giới, có phải thế không?"

Tôi gật đầu, "Đúng vậy, và số sách bán được đang tăng lên. *Dạy con làm giàu - Tập 1* là quyển sách bán chạy nhất trong năm. Anh đã đọc quyển sách đó chưa?"

"Chưa," ông vui vẻ trả lời. "Quyển sách đó nói về gì vậy?"

"Đó là một quyển sách về kế toán," tôi mỉm cười nói.

"Cái gì?" ông ta hỏi lại. "Một quyển sách về kế toán lại là một quyển sách bán chạy nhất thế giới? Thật không tin nổi. Tôi cũng có một quyển sách về kế toán và kế toán không bao giờ là chủ đề của một quyển sách bán chạy nhất thế giới."

Tôi nói thêm vài phút với ông về câu chuyện của người cha ruột tôi và người cha giàu. Tôi giải thích cha tôi là một nhà giáo ưu tú còn người cha giàu là một nhà tài chính ưu tú. Sau khi giải thích về câu chuyện đằng sau quyển sách, tôi nói với người chủ ngân hàng, "Có bao nhiêu khách hàng của ông giỏi về tài chính?"

Người chủ ngân hàng lắc đầu, mỉm cười và nói, "Một số khách hàng của tôi giỏi về tài chính. Nhưng hầu hết khách hàng của tôi không có ý tưởng về báo cáo tài chính là gì, hay ít nhất là về kế toán. Nhiều người trong số họ có tiền nhưng không có ý tưởng nên làm gì với tiền của mình. Điều đó tốt cho tôi bởi vì hầu hết họ đưa tiền cho tôi giữ. Vì vậy nên anh nói đúng, hầu hết những người tôi gặp đều không giỏi tài chính."

Những ai đã đọc quyển sách *Dạy con làm giàu - Tập 1* hẳn đều biết rõ tầm quan trọng của kế toán... các báo cáo thu nhập và bảng cân đối kế toán... đối với người cha giàu. Ông thường nói, "Nếu không có báo cáo thu nhập và bảng cân đối kế toán, con thực sự không thể biết được sự khác nhau giữa tài sản và tiêu sản." Quyển *Dạy con làm giàu -*

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Tập 1 bị nhiều người phản đối ý tưởng cho rằng ngôi nhà không phải là một tài sản. Trong hầu hết trường hợp, ngôi nhà của một cá nhân chính là một tiêu sản. Một số người đặt sách xuống ngay khi đọc đến phần đó và không chịu đọc thêm nữa. Người cha giàu chưa bao giờ bảo ai đừng nên mua nhà... thật ra ông ủng hộ việc tự mình làm chủ ngôi nhà của mình. Quan điểm chính của ông là chúng ta cần biết sự khác nhau giữa tài sản và tiêu sản. Người cha giàu cho rằng nhiều người thường gặp những vấn đề tài chính bởi vì họ mua tiêu sản nhưng lại nghĩ đó là tài sản.

"Vậy làm thế nào một quyển sách kế toán có thể trở nên phổ biến đến thế?" người chủ ngân hàng hỏi.

Tôi mỉm cười và nói, "À, nó quan trọng hơn một quyển sách kế toán thông thường. Nó còn là một quyển sách về trách nhiệm cá nhân."

"Trách nhiệm cá nhân?" người chủ ngân hàng hỏi lại. "Vì sao lại là trách nhiệm cá nhân?"

"Trước tiên, hiểu kế toán giúp tôi kiểm soát tài chính và tương lai của mình. Tôi có thể tự điều chỉnh kinh doanh và tôi không cần người khác đầu tư giùm mình," tôi nói. "Thứ hai, trách nhiệm cá nhân nghĩa là tôi không để người ta nói dối mình."

"Nói dối mình?" người chủ ngân hàng hỏi. "Ý anh là như thế nào?"

"À ông hãy xem trường hợp của Enron."

"Ồ," người chủ ngân hàng mỉm cười. "Tôi hiểu rồi."

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

LÀM THẾ NÀO BẠN CÓ THỂ NHÌN THẤY VÀNG TỪ VÀNG GIẢ?

Warren Buffett, nhà đầu tư giàu nhất nước Mỹ, tin rằng những hiểu biết về kế toán là một dạng bảo vệ tài sản. Ông nói:

> "Khi một nhà quản lý muốn bẫn về những sự thật trong việc kinh doanh, điều đó có thể thực hiện theo các nguyên tắc kế toán. Nhưng không may, khi họ muốn chơi một trò chơi, ít nhất là trong kinh doanh, họ có thể làm điều đó cũng theo các nguyên tắc kế toán. Nếu không thể nhận ra sự khác biệt, bạn sẽ không có sự lựa chọn kinh doanh công bằng."

Khi Enron bị phá sản, một trong những câu hỏi đặt ra là, "*Kế toán tạm* (proforma accounting) là gì?" Đó là một trong những phương thức kế toán mà Enron sử dụng khi bị sụp đổ. Người cha giàu nói, "Kế toán tạm là một báo cáo kế toán có thể bắt đầu bằng những từ như "Ngày xửa ngày xưa..." hay "Trong thế giới hoàn hảo..." hay là "Nếu mọi thứ theo đúng kế hoạch..."

Năm 1999, khi thị trường chứng khoán lên đến đỉnh điểm, tôi được mời đến một trường học để nói về tầm quan trọng của việc giảng dạy kỹ năng tài chính cho thế hệ trẻ. Một giáo viên ở đây đã tự hào phát biểu, "Chúng tôi đưa kỹ năng tài chính vào dạy trong trường học. Chúng tôi dạy các em làm thế nào để lựa chọn cổ phiếu."

"Vậy anh có dạy chúng trước tiên phải đọc báo cáo thường niên và báo cáo tài chính không?" tôi hỏi.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

"Không, tôi dạy các em đọc báo cáo từ những nhà phân tích thị trường. Nếu họ gợi ý *mua* cổ phần, chúng tôi sẽ mua, và khi họ gợi ý *bán*, chúng tôi sẽ bán."

Không muốn gây oán ghét, tôi chỉ mỉm cười gật đầu, "Vậy họ làm như thế nào?"

Ông cười rạng rỡ và nói, "Danh mục đầu tư trung bình thường trên 20%."

Tôi cười và cám ơn vì ông đã dạy cho các em mà không nói thêm gì khác. Tôi không muốn nói tôi lo sợ các em sẽ trở nên thế nào sau những điều người giáo viên đó đã dạy.

Ngay trước khi xảy ra vụ Enron sụp đổ, 16 trên 17 nhà phân tích thị trường đã khuyên nên mua cổ phiếu của Enron.

Khi Warren Buffett nói, "Nếu không thể nhận ra sự khác biệt, bạn sẽ không có sự lựa chọn kinh doanh công bằng", ý ông là nếu bạn không giỏi tài chính, bạn sẽ không thể lựa chọn cổ phần tốt. Người cha giàu nói, "Lựa chọn cổ phần mà không biết cách đọc báo cáo tài chính của một công ty là một hành động mạo hiểm chứ không phải là lựa chọn cổ phần thật sự." Trong suy nghĩ của người cha giàu, ảnh hưởng của luật ERISA đã khiến hàng triệu người trở thành những con bạc... chứ không phải những nhà đầu tư... Họ mạo hiểm với tương lai tài chính của họ. Thay vì chất vàng thật lên con thuyền hưu trí của mình, họ lại bị lừa phỉnh và chất vàng giả lên nó. Do đó, vấn đề thiếu kỹ năng tài chính trên toàn thế giới là một vấn đề trên cả vụ bê bối Enron và Arthur Andersen.

Dạy con làm giàu - Tập 1 là một quyển sách nói về kế

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

toán, nhưng không phải về kỹ năng tính toán. Với những câu hỏi kế toán tiếp tục được đặt ra ở khắp các công ty như Enron, WorldCom và Xerox, rõ ràng là vấn đề nền tảng kỹ năng tài chính, không chỉ kỹ năng tính toán đơn thuần, đang bị phớt lờ.

Enron đã sử dụng một "bảng cân đối kế toán ảo" để giải trình các khoản nợ của họ. Nói cách khác, báo cáo tài chính của họ không hoàn toàn chính xác khi thể hiện các khoản nợ. Điều đó cũng giống như một người không muốn kê khai tất cả những khoản nợ tín dụng trong báo cáo tài chính của mình. Đó không chỉ là kỹ năng kế toán kém mà còn là sự thiếu trách nhiệm.

Với sự sụp đổ tài chính của WorldCom, chúng ta phải xem lại định nghĩa về "tài sản" của người cha giàu so với định nghĩa chung của ngân hàng. Người cha giàu nói rằng tài sản là những thứ đem tiền đến cho bạn. Khi một chi phí được "tư bản hóa" (chuyển thành tài sản) và rồi được khấu hao hay giảm giá theo thời gian (được sử dụng từ từ), nó sẽ tăng tài sản và giảm chi phí. Nhưng, hãy nhớ định nghĩa của người cha giàu là một tài sản phải đem tiền đến cho bạn. Một chi phí biến thành tài sản không mang lại tiền cho bạn.

Liệu các nhà phân tích thông thái có tìm ra những thiếu sót trong kế toán của WorldCom không? Đó là vụ lường gạt lớn nhất lịch sử - gần 4 tỷ đôla, cùng những lý lẽ mới về những bất hợp lý đang phát sinh từng ngày. Có vẻ như nếu được nghiên cứu cẩn thận, một báo cáo dòng lưu kim có thể phát hiện được thói quen đáng báo động này khi phân loại chi phí thành tài sản. Ảnh hưởng thực sự của nó là làm gia

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

tăng lợi tức (bằng cách giảm chi phí) và gia tăng tài sản - trong khi tiền bị thất thoát khỏi công ty!

Nhiều nhà phân tích và kế toán tin tưởng quá nhiều vào các bảng biểu phản ánh trong báo cáo thu nhập và bảng cân đối kế toán, trong khi WorldCom khoác lác quá mức về thu nhập và tài sản của mình. Theo báo cáo thường niên năm 2001 của Warren Buffett với Berkshire Hathaway, "khi các công ty hoặc tổ chức đầu tư chuyên nghiệp dùng đến những thuật ngữ như "EBITDA" và "proforma" nghĩa là họ đang muốn bạn chấp nhận mà không suy nghĩ kỹ về những khái niệm có thể có những lỗ hổng nghiêm trọng." Trong các báo cáo tương tự sau đó, ông tiếp tục, "Những người tin rằng EBITDA cũng tương đương như một cách kiếm tiền thì luôn được hân hạnh trả tiền hóa đơn."

Trên thực tế, báo cáo dòng lưu kim thường là một trong những báo cáo cuối cùng để tổng hợp các báo cáo tài chính khác. Dường như người kế toán bắt đầu với hai số liệu được biết là số tiền đầu kỳ và số tiền cuối kỳ, còn khoảng giữa là một trò chơi lắp hình cho đến khi có những giải thích khác nhau. Liệu thời gian phân tích báo cáo dòng lưu kim nhiều hơn có thể ngăn chặn được những bất thường trong kế toán ở các tập đoàn Mỹ ngày nay hay không?

Liệu một công ty có phải là một khoản đầu tư tốt không? Câu trả lời được đưa ra bằng cách xem lại tất cả các báo cáo tài chính như bảng cân đối kế toán, báo cáo thu nhập và đặc biệt là báo cáo dòng lưu kim. Hãy xem dòng lưu kim của một khoản đầu tư. Nó theo hay không theo các quy luật? Muốn tìm manh mối, bạn có thể căn cứ vào những

quy định của Bộ tài chính. Dòng lưu kim là một điểm bắt đầu tốt, nhưng không một con số duy nhất nào có thể đưa ra câu trả lời về khả năng tồn tại của một công ty cả.

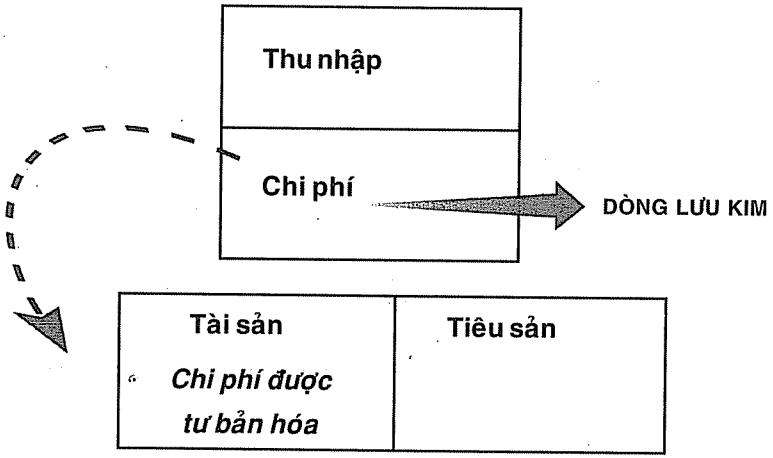

Hãy nhớ những gì Alan Greenspan đã nói:

1. "Nhiều nghiên cứu cho thấy việc phát triển kỹ năng tài chính là rất cần thiết, sự thiếu kỹ năng này khiến hàng triệu người Mỹ có thể bị tổn thương nghiêm trọng trước những thói quen kinh doanh cẩu thả."
2. "Những người vay tiền hiểu biết thường ít bị tổn thương hơn trước những lường gạt và sai trái."
3. "Trường học nên dạy kỹ hơn về những khái niệm tài chính cơ bản, nhất là ở cấp tiểu học và trung học."
4. "Việc phát triển kỹ năng tài chính sẽ giúp thế hệ trẻ thoát khỏi những quyết định tài chính sai lầm có thể phải mất hàng năm để khắc phục hậu quả."

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Khi xem phát biểu của Greenspan trên truyền hình, tôi cảm thấy ấn tượng nhất khi ông nhấn mạnh về nhu cầu tiến hóa của nền văn minh Mỹ... và mặc dù ngày nay chúng ta đang phải đối mặt với nhiều rắc rối tài chính nhưng sự hiểu biết về tài chính vẫn rất quan trọng đối với sự tiến hóa đó.

Trong cuộc họp Thượng viện Ủy ban Ngân hàng, Bộ trưởng Tài chính Paul O'Neill đã nói, "Con người cần biết đọc, viết, và nói những khái niệm cơ bản cốt để đưa ra những quyết định đầu tư thông minh." Ông nói tiếp, "Vào thời điểm này, sự hiểu biết tài chính là rất quan trọng, nhất là khi các công ty đang giảm bớt những kế hoạch hưu trí DB và tăng thêm những kế hoạch hưu trí mà người lao động phải tự có quyết định đầu tư của mình." Vào năm 2002, những người đàn ông lỗi lạc đó nói nghe rất giống người cha giàu của tôi cách đây vài thập niên. Ít nhất họ cũng cùng chia sẻ những mối lo chung.

TÀI SẢN KHÁC TIÊU SẢN

Trong quyển *Dạy con làm giàu - Tập 1*, tôi đã viết về những gì người cha giàu dạy tôi ở tuổi lên chín về các kỹ năng tài chính. Tôi tin rằng một trong những lý do thành công của quyển sách này là vì nó không viết những gì vượt quá sự hiểu biết của một đứa trẻ chín tuổi.

Với những người chưa đọc, tôi sẽ lướt qua những điểm chính của quyển sách. Còn với những người đã đọc quyển sách này, tôi muốn nói thêm một số thông tin quan trọng mà người cha giàu đã dạy tôi cách đây nhiều năm.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Cách đây nhiều năm, người cha giàu đã vẽ cho tôi biểu đồ đơn giản dưới đây:

Thu nhập
Chi phí

Người cha giàu dạy tôi rằng một bản kê thu nhập và chi phí cũng được gọi là một bản kê lời và lỗ.

Ông cũng vẽ thêm biểu đồ sau:

Tài sản	**Tiêu sản**

Ông dạy tôi rằng bảng tính này được gọi là bảng cân đối kế toán, đơn giản vì người ta thường giả sử hai bên cân đối với nhau. Nói cách khác, tài sản phải cân đối với tiêu sản. Về điểm này, ông nói, "Đây là nơi bắt đầu nhầm lẫn với hầu hết mọi người."

Cha ruột tôi thật sự tin rằng ngôi nhà của chúng tôi là một tài sản. Người cha giàu thì lại bảo tôi, "Nếu cha con có hiểu biết tài chính tốt, ông ấy sẽ biết ngôi nhà không phải là tài sản, nó là một tiêu sản."

Người cha giàu giải thích với tôi lý do khiến nhiều người xem ngôi nhà của họ là một tài sản bởi vì đơn giản ngôi nhà được liệt kê trong cột tài sản. Điều đó có nghĩa là thậm chí cả một kế toán và một nhà ngân hàng cũng xem ngôi nhà của bạn là một tài sản bởi vì nó được liệt kê trong cột tài sản. Ví dụ, khi nói ngôi nhà của bạn trị giá 100.000$, bạn có thể đặt cọc 20.000$ và được vay thế chấp 80.000$. Bảng cân đối kế toán lúc đó sẽ như sau:

Tài sản 100.000$	**Tiêu sản** 80.000$ **Giá trị thực** 20.000$

Sự khác biệt giữa tài sản và tiêu sản chính là giá trị thực, trong trường hợp này, đó là số tiền đặt cọc 20.000$ của bạn. Bảng cân đối kế toán cân bằng và cả người kế toán lẫn chủ ngôi nhà đều cảm thấy vui vẻ.

Đối với hầu hết mọi người, đó là tất cả những gì họ muốn biết về kế toán... và tất cả đều tin rằng họ cần biết về kế toán. Nhiều người cảm thấy hài lòng, hãnh diện và cảm thấy họ đang làm đúng khi mua một ngôi nhà, đơn giản cũng vì trong suy nghĩ của họ, ngôi nhà là một tài sản. Từ *"tài sản"* nghe tốt hơn từ *"tiêu sản."*

Trong quá trình dạy tôi và con trai ông trở thành các chủ doanh nghiệp và nhà đầu tư, người cha giàu thường nói, "Nếu các con muốn giàu có, các con cần biết nhiều hơn

một người trung bình biết tính toán." Khi chúng tôi mới chín tuổi, người cha giàu kiên quyết bắt đầu dạy kỹ năng tài chính cho chúng tôi nhiều hơn kỹ năng tài chính của một người lớn... và ông đã làm điều đó với những từ ngữ rất đơn giản.

Người cha giàu nói, "Rất khó biết được sự khác biệt giữa tài sản và tiêu sản chỉ bằng cách nhìn bảng cân đối kế toán. Để biết sự khác biệt đó, các con còn phải cần thêm một báo cáo thu nhập."

Để làm rõ điều này, người cha giàu vẽ biểu đồ dưới đây cho tôi và con trai ông:

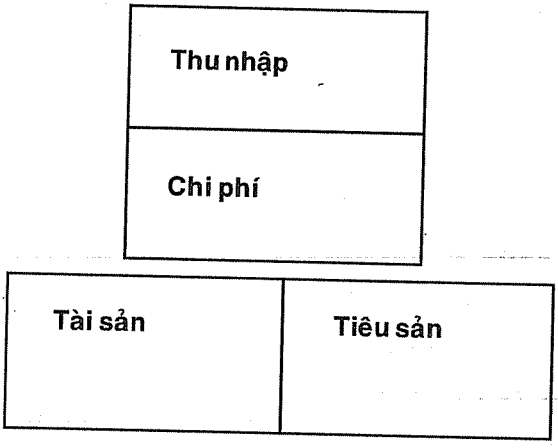

Quyển sách *Dạy con làm giàu - Tập 1* thật sự là một quyển sách nói về mối quan hệ giữa báo cáo thu nhập và bảng cân đối kế toán thông qua câu chuyện về hai người cha và hai đứa con trai. Nếu không hiểu được những mối quan hệ đó, bạn sẽ cảm thấy thật rối rắm.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

BÀI HỌC QUAN TRỌNG NHẤT

Sau đó người cha giàu nói, "Từ quan trọng nhất trong kinh doanh chính là từ *dòng lưu kim*." Ông tiếp tục giải thích rằng người giàu thường *giàu* bởi họ có thể kiểm soát dòng lưu kim và người nghèo thường *nghèo* bởi họ không kiểm soát được nó. "Một trong những *kỹ năng sống* quan trọng nhất cần phát triển chính là học cách kiểm soát dòng lưu kim. Hầu hết các vấn đề tài chính xảy ra khi một người mất kiểm soát dòng lưu kim của chính họ." Đó là một trong những bài học quan trọng nhất mà tôi được học vào năm chín tuổi.

Nhắc lại câu nói của Alan Greenspan, "Việc phát triển kỹ năng tài chính sẽ giúp thế hệ trẻ thoát khỏi những quyết định tài chính sai lầm có thể phải mất nhiều năm để khắc phục hậu quả."

Bài học của người cha giàu, "Một trong những *kỹ năng sống* quan trọng nhất cần phát triển chính là học cách kiểm soát dòng lưu kim", cũng tương tự như phát biểu của Alan Greenspan. Khi nhìn hình người nhân viên 58 tuổi của Enron ở trang đầu của tờ *USA Today*, tôi nhìn thấy hình ảnh một con người phát hiện ra mình không có khả năng kiểm soát dòng lưu kim của chính mình khi đã gần đến cuối đời. Theo Alan Greenspan, "những quyết định tài chính sai lầm có thể phải mất nhiều năm để khắc phục" chính là một lời tiên đoán đặc biệt trong trường hợp này.

Vào tháng 3-2000, hàng triệu người lao động tại Mỹ nhận ra rằng họ không kiểm soát được dòng lưu kim của

mình trong kế hoạch hưu trí... khi tiền của họ từ từ bốc hơi khỏi những gì họ "bị dụ" để tin là những tài sản. Với tôi và người cha giàu, đó là một trong những lỗ hổng lớn nhất của kế hoạch hưu trí DC. Người lao động bỏ tiền ra và hy vọng chúng sẽ phát triển lên. Nhưng thay vì thế, họ nhận ra họ không còn kiểm soát được chúng nữa khi họ đã mua các cổ phần, trái phiếu hoặc quỹ hỗ tương. Một lần nữa tôi muốn nhắc lại:

"Một trong những *kỹ năng sống* quan trọng nhất cần phát triển chính là học cách kiểm soát dòng lưu kim. Hầu hết các vấn đề tài chính xảy ra khi một người mất kiểm soát dòng lưu kim của chính họ." Đó là một trong những bài học quan trọng nhất mà tôi được học khi còn là một cậu bé chín tuổi. Khi lớn lên, tôi phải kiểm soát được dòng tiền của mình nhiều hơn... chứ không phải ít hơn.

Tôi và Kim có thể nghỉ hưu sớm hơn dự tính bởi vì chúng tôi giữ được khả năng kiểm soát trực tiếp dòng lưu kim của mình. Khi thị trường chứng khoán tăng trưởng, chúng tôi có tiền vì có khả năng kiểm soát dòng lưu kim. Khi thị trường suy giảm, thậm chí chúng tôi còn có nhiều tiền hơn cũng vì chúng tôi kiểm soát được dòng lưu kim. Chúng tôi không ngồi nhìn đồng tiền của mình bốc hơi đến mức kiệt quệ mà không làm gì được như nhiều người khác sau cuộc sụp đổ tháng 3-2000.

Khi tôi nói với người chủ ngân hàng rằng quyển *Dạy con làm giàu - Tập 1* là một quyển sách nói về kế toán và *trách nhiệm cá nhân*, tôi tin rằng chữ *"trách nhiệm cá nhân"* là rất quan trọng. Câu hỏi từ vụ Enron là: Làm thế nào người lao

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

động có thể tính toán cho cuộc sống của chính họ khi họ chưa bao giờ được học cách tính toán đồng tiền của mình và họ không thể kiểm soát được khoản tiền nghỉ hưu của mình sẽ trôi về đâu? Hàng triệu, và tôi thật sự muốn nói là hàng triệu người trên thế giới thường bỏ mặc tương lai tài chính của mình cho rủi ro vì họ chưa bao giờ được học về kế toán và trách nhiệm, không thể kiểm soát dòng lưu kim trong kế hoạch hưu trí... và vì lý do đó, họ không thể kiểm soát được cuộc sống tương lai của mình.

DÒNG LƯU KIM QUYẾT ĐỊNH ĐÂU LÀ TÀI SẢN HAY TIÊU SẢN

Tiếp tục với những bài học đơn giản nhưng quan trọng của người cha giàu, ông nói, "Hướng chảy của dòng lưu kim sẽ quyết định đâu là tài sản hay tiêu sản."

Ông nói, "Tài sản có dòng lưu kim đi vào ở cột thu nhập", như biểu đồ minh họa dưới đây.

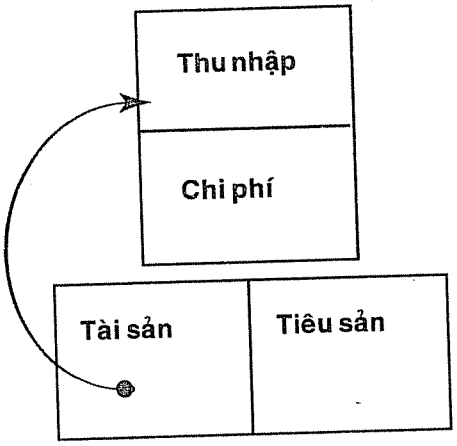

Ông cũng nói, "Tiêu sản có dòng lưu kim đi ra ở cột chi phí", như biểu đồ minh họa sau.

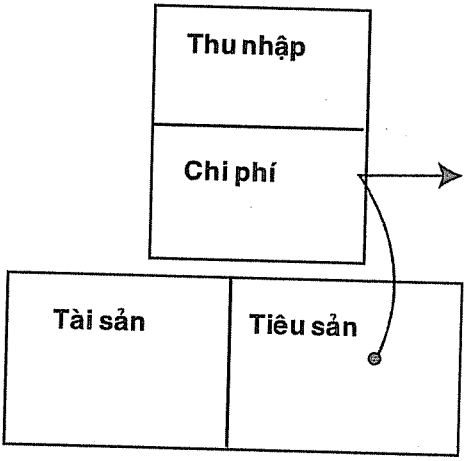

Một lần nữa bài học này cho thấy chính mối quan hệ của dòng lưu kim giữa báo cáo thu nhập và bảng cân đối kế toán có thể nói lên cái nào là tài sản và cái nào là tiêu sản. Người cha giàu thường nói, "Nếu con ngưng làm việc, tài sản sẽ đem tiền đến cho con, còn tiêu sản sẽ khiến con tốn tiền." Hình tượng hơn, ông nói, "Nếu con ngưng làm việc, tài sản sẽ cho con ăn còn tiêu sản sẽ ăn lại con." Sau tháng 3-2000, hàng triệu người, không chỉ các nhân viên Enron, nhận ra rằng con thuyền của họ, những kế hoạch hưu trí của họ, đang nuốt dần sự sống của họ, bởi vì họ không kiểm soát được dòng tiền của họ đang chảy theo hướng nào.

Một tiêu sản là một cái gì đó khiến bạn mất tiền. Điều đó có nghĩa là ngôi nhà của một người, giấc mơ của tầng

lớp trung lưu, thường là tiêu sản nhiều hơn là tài sản. Nếu một người cho thuê nhà và thu nhập cho thuê nhiều hơn mọi chi phí khác liên quan đến ngôi nhà đó, thì nghĩa là ngôi nhà từ cột tiêu sản sẽ trở thành tài sản.

NGÔI NHÀ TRỞ THÀNH TÀI SẢN CHO THUÊ

Khi còn là một đứa trẻ, tôi được học rằng *một ngôi nhà có thể hoặc là tài sản hoặc là tiêu sản*. Bài học nhỏ này đã thay đổi hướng đi của cuộc đời tôi bởi vì tôi ít bị dụ hơn... ít mù quáng tin rằng ngôi nhà của mình là một tài sản. Nếu không sớm được học bài học đơn giản này, chắc hẳn tôi cũng đã giống như cha mẹ tôi, bỏ tiền ra mua nhà, xe hơi, đồ nội thất, ti-vi, nữ trang... và vẫn nghĩ mình đang mua tài sản. Trong thâm tâm, cha mẹ tôi thật sự tin rằng mình đang mua tài sản... chứ không hề nghĩ mình đang bị đánh lừa bởi những ngụy biện phổ biến, những ngụy biện tài chính của những người trung lưu và người nghèo.

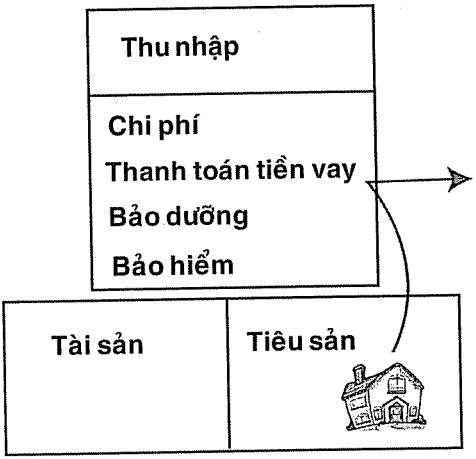

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Tôi có thể nghe nhiều người phản đối, "Thế nếu tôi không phải thế chấp gì cho ngôi nhà của tôi thì sao? Nếu nó được miễn phí hết thì sao?", hoặc "Thế khi ngôi nhà của tôi tăng giá thì sao?", hay "Còn xe hơi? Nó có phải là tài sản không?"

Những câu hỏi đó được trả lời trong quyển *Dạy con làm giàu - Tập 1* và trong những cuốn băng, cuốn sách khác nữa. Nhưng tóm lại, câu trả lời là như nhau - chính dòng lưu kim sẽ xác định cái nào là tài sản, cái nào là tiêu sản. Nói cách khác, một ngôi nhà không mua bằng tiền vay vẫn có thể là tiêu sản... bởi vì không phải việc vay tiền sẽ xác định đó là tài sản hay tiêu sản mà chính hướng chảy của dòng lưu kim giữa báo cáo thu nhập và bảng cân đối kế toán mới là yếu tố quyết định.

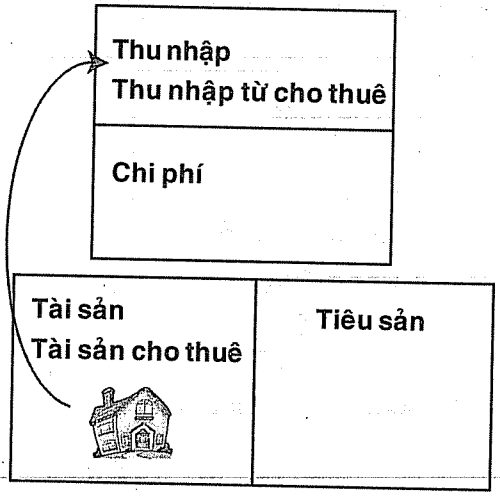

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Điểm chính của quyển sách này không phải là thảo luận ý kiến ngôi nhà của bạn là tài sản hay tiêu sản, mà là về hàng triệu người có kế hoạch hưu trí đang gặp rủi ro bởi vì họ đã không mua tài sản... họ mua tiêu sản cho con thuyền hưu trí của mình. Hàng triệu triệu người lao động đang mở các báo cáo tiền hưu và tự hỏi dòng tiền của mình đã chảy đi đâu. Trong hàng triệu trường hợp, đồng tiền của họ đã chảy ra ngoài, nghĩa là họ đang đầu tư vào tiêu sản mà tưởng rằng mình đang đầu tư vào tài sản.

SỐ LIỆU VÀ Ý KIẾN

Nhiều người nghĩ rằng kế toán là làm việc với những số liệu... và trong một chừng mực nào đó, điều đó đúng. Nhưng trong hầu hết mọi trường hợp, kế toán lại dựa trên những ý kiến. Tôi đã hứa với những bạn từng đọc các quyển sách khác hoặc nghe băng của tôi là tôi sẽ giải thích sâu hơn về những gì người cha giàu dạy tôi. Đây là phần mà chúng ta sẽ đi sâu vào. Kế toán dựa trên ý kiến chứ không phải số liệu... đó là một điểm rất, rất quan trọng mà bạn cần nắm được.

Người cha giàu kể cho tôi nghe câu chuyện này khi ông cần thuê một người kế toán giỏi. Ông nói, "Khi phỏng vấn ứng viên đầu tiên, hãy hỏi anh ta, '1 cộng 1 bằng mấy?' Nếu anh ta trả lời là 2, không nên thuê anh ta vì anh ta không thông minh lắm. Nếu anh ta trả lời là 3, cũng đừng thuê anh ta vì anh ta quá ngốc. Nếu anh ta hỏi lại, 'Vậy ông muốn 1 cộng 1 bằng mấy?', hãy thuê anh ta. Đó chính là một kế toán giỏi."

TÀI KHOẢN HƯU TRÍ CỦA BẠN LÀ TÀI SẢN HAY TIÊU SẢN?

Khi tôi hỏi mọi người, "Kế hoạch hưu trí của anh có phải là một tài sản không?", hầu hết đều trả lời là có. Nói cho cùng, họ có thể có đến hàng trăm ngàn hoặc hàng triệu đôla trong đó. Sau khi chính sách lương hưu được cải cách, người cha giàu cho rằng những kế hoạch 401(k) của người lao động là những tiêu sản... chứ không phải tài sản, ngay cả khi họ có thật nhiều tiền, cổ phiếu, trái phiếu hoặc quỹ hỗ tương trong các tài khoản đó. Câu hỏi đặt ra là: ai đúng?

Vào tháng 2-2002, General Motors vui mừng thông báo với thế giới rằng họ sẽ công bố lợi nhuận của mình. Trước tình hình kinh tế khó khăn trong năm 2001, đó là một tin vui. Nhưng những người chỉ trích bắt đầu nói về các khoản nợ mất khả năng chi trả của GM, kế hoạch hưu trí của họ. Trong một buổi thảo luận trên ti-vi, một nhà bình luận đã gọi hàng tỷ đôla trong kế hoạch hưu trí của General Motors là tài sản. Người bình luận thứ hai gọi đó là một tiêu sản. Tôi muốn nhắc lại, họ đang nói về hàng tỷ đôla nhưng một chuyên gia thì gọi là tài sản và một chuyên gia khác lại gọi là tiêu sản. Điểm chính ở đây là: Kế toán thường dựa trên ý kiến thay vì số liệu.

Khi tôi còn rất nhỏ, người cha giàu đã dạy chúng tôi trở thành một người biết suy nghĩ khi nghe nhận xét của người khác, đó là một kỹ năng tài chính quan trọng. Tôi dùng từ "nhận xét" bởi vì tôi thấy nhiều người cho rằng đó là sự chỉ trích chứ không phải nhận xét. Một số người có thể nói, "Dù có nhìn cách nào thì một tỷ đôla vẫn là một tài sản."

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Nói cách khác, rõ ràng người đó đang chỉ trích chứ không phải nhận xét, và đó là một sự khác biệt lớn.

Nhắc lại lời nói của Warren Buffett, "Khi một nhà quản lý muốn bàn về những số liệu trong kinh doanh, điều đó có thể thực hiện theo các nguyên tắc kế toán. Nhưng không may, khi họ muốn chơi một trò chơi, ít nhất là trong kinh doanh, họ có thể làm điều đó cũng theo các nguyên tắc kế toán. Nếu không thể nhận ra sự khác biệt, bạn sẽ không có sự lựa chọn kinh doanh công bằng."

Warren Buffett đang khuyên mọi người nên nhận xét chứ không phải chỉ trích. Ông nói rằng nếu suy nghĩ của bạn không thể phân biệt được sự khác biệt tinh tế này, bạn sẽ dễ dàng bị lừa gạt.

Hàng triệu người tin rằng kế hoạch hưu trí DC của họ là tài sản. Những người khác có thể thấy những kế hoạch hưu trí tương tự là tiêu sản. Quan điểm của người cha giàu đó là một sự đầu tư giả tạo, bạn cần nhìn nhận nó bằng nhiều cách. Nếu không thì như Buffett nói, "bạn sẽ không có sự lựa chọn kinh doanh công bằng."

TÀI SẢN LÀ TIÊU SẢN

Một bài học vô cùng quan trọng khác người cha giàu từng dạy tôi và con trai ông là tất cả tài sản đều có thể trở thành tiêu sản. Ông nói, "Mọi tài sản đều có khả năng trở thành tiêu sản chỉ trong nháy mắt. Đó là lý do tại sao con phải cẩn thận khi mua một tài sản và càng phải cẩn thận hơn sau khi đã mua nó."

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Hàng triệu người có thể đã mua được những tài sản đúng nghĩa trước tháng 3-2000 nhưng những thứ được gọi là tài sản đó đã nhanh chóng trở thành tiêu sản từ sau tháng 3-2000. Chính sự thay đổi đó, sự thay đổi đột ngột từ nhận thức rằng họ đang có một tài sản trong kế hoạch hưu trí sang một thực tế là họ đã mua một tiêu sản, là lý do khiến hàng triệu người ngày nay cảm thấy rất bất an khi nghĩ đến lúc về hưu.

Ngày nay, hàng triệu người muốn biết một tài sản và tiêu sản thật sự là cái gì. Câu trả lời là tài sản cũng chính là tiêu sản. Điều đó lý giải tại sao, nếu muốn đóng một con thuyền giàu có, bạn phải làm theo lời khuyên của Alan Greenspan, Warren Buffett, Bộ trưởng Tài chính Paul O'Neill, và lời khuyên của người cha giàu, là hãy học để nâng cao kiến thức và kỹ năng tài chính. Kỹ năng tài chính là những kỹ năng thiết yếu để đóng một con thuyền giàu có, bởi vì nếu không có kỹ năng tài chính, bạn có thể mất nhiều năm để tải lên con thuyền của mình đầy những vàng giả chứ không phải vàng thật.

ĐÃ ĐẾN LÚC CHUẨN BỊ CHO CƠN BÃO

Quyển sách này được viết vào mùa xuân năm 2002. Với những nhu cầu của thế hệ bùng nổ dân số, thế hệ những người sinh ra ở Mỹ vào khoảng năm 1946 đến 1964, số lượng gần 75 triệu người, tính luôn số dân di cư là khoảng 83 triệu người, hẳn sẽ có một đợt tăng trưởng thị trường chứng khoán lớn... khi họ chuẩn bị bắt đầu nghỉ hưu.

Nhiều người thuộc thế hệ bùng nổ dân số sẽ bị ép gia nhập thị trường chứng khoán một lần nữa thông qua kế hoạch hưu trí DC. Cơ hội cuối cùng của những người mơ ước một tương lai tài chính vững chắc sẽ gây nên một thị trường cực thịnh trước khi trái bong bóng nổ tung. Điều đó có nghĩa là cho tới khoảng năm 2012, tất cả chúng ta sẽ vẫn có những con thuyền với các tài sản tốt chứ không phải tài sản xấu... những tài sản sẽ bị tuột dây trong một cơn bão và biến thành tiêu sản. Từ đây đến năm 2012 chỉ còn mười năm! Dĩ nhiên, vụ sụp đổ đó có thể xảy ra ngay tối nay hoặc tối mai, nếu không thì có thể đến năm 2016... nhưng chắc chắn nó sẽ xảy ra. Nó xảy ra đơn giản vì có hơn hàng triệu người thuộc thế hệ bùng nổ dân số mà cha mẹ họ không kiểm soát được con thuyền của mình hoặc không có kỹ năng tài chính để kiểm soát con thuyền giữa biển cả khốc liệt.

Quyển sách này không nhằm dự đoán ngày tháng chính xác mà nhằm mục đích chuẩn bị... và một điều tốt là chúng ta vẫn còn thời gian để chuẩn bị. Tôi muốn đưa ra các bước hành động giúp bạn chuẩn bị đối phó với một *cơn bão hoàn hảo* sắp đến, một cơn bão gần như chắc chắn sẽ gây ra một cực điểm tăng trưởng và một cực điểm sụp đổ. Hãy nhớ lời của người cha giàu, "Nếu muốn trở nên giàu có, hãy đầu tư thời gian để học cách đầu tư trước khi thật sự bắt đầu đầu tư."

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Xây dựng con thuyền của bạn

1. Hãy xem lại các báo cáo tài chính của bạn. Hãy phân tích từng mục xem đó có phải là một tài sản không. Với mỗi mục, hãy trả lời câu hỏi dưới đây:

   Nó có đem tiền đến cho bạn không?

   Có_____ Không_____

2. Nếu tài sản đó không đem tiền đến cho bạn, hãy xếp nó vào loại vàng giả.
3. Thu nhập từ các tài sản của bạn là bao nhiêu? Nói cách khác, tiền/tài sản của bạn có đang làm việc cho bạn không?
4. Bạn có tài sản nào hiện nay không làm việc cho bạn nhưng bạn có thể chuyển nó thành một tài sản có thể tạo ra tiền không?

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

CHƯƠNG 13

Kiểm soát #2: Kiểm soát cảm xúc

"Cảm xúc là nền tảng của kinh tế."

- NGƯỜI CHA GIÀU

Warren Buffett thường nói, "Nếu không kiểm soát được cảm xúc của mình, bạn sẽ không thể kiểm soát được túi tiền của bạn."

Vào cuối những năm 1990, vợ một người bạn nói với tôi, "Là bạn thân, em mới nói với anh điều này. Anh biết không, chúng em vừa mới kiếm được rất nhiều tiền. Chúng em chưa bao giờ có nhiều tiền đến như vậy. Nhưng hiện tại, em cảm thấy sợ khi có vẻ như chúng em sắp mất hết số tiền đó." Cuối năm 2001, thực sự họ gần như mất hết tất cả. Những gì họ lo sợ sẽ xảy ra cuối cùng cũng xảy ra. Nỗi sợ sẽ mất đã làm nảy sinh một tiên đoán cho những gì họ lo lắng.

Người cha giàu nói, "Tiền là một chủ đề nhạy cảm. Nếu bạn không thể kiểm soát cảm xúc của bạn thì cảm xúc sẽ kiểm soát tiền của bạn." Ông cũng nói thêm, "Khi nói đến tiền bạc, nhiều người bỗng mắc chứng hay nghi ngờ."

Lúc còn học lớp 5, tôi đã bắt đầu đọc các loại sách nói về những nhà thám hiểm biển nổi tiếng như Columbus, Magellan, Cortéz, Cook và những người khác. Những câu chuyện của họ làm tôi tin rằng mình đã bị hớp hồn vào Học viện Hàng hải Thương mại Mỹ ở Kings Point, New York. Dù tôi đã gia nhập thủy quân khi tốt nghiệp Kings Point nhưng tình yêu biển cả chưa bao giờ rời bỏ tôi.

Gần đây, tôi đọc được một trong những cuốn sách hay nhất về cuộc sống trên tàu, cuốn *In the Heart of the Sea: The Tragedy of the Whaleship Essex*, tác giả Nathaniel Philbrick. Cuốn sách được viết dựa trên câu chuyện có thật về con tàu săn cá voi *Essex*. Vào đầu những năm 1800, tàu *Essex* nhổ neo từ Nantucket, 25 dặm tính từ bờ biển Cape Cod, Massachusetts, vòng quanh Nam Phi và tiến vào trung tâm Thái Bình Dương gần đường xích đạo. Mọi người đều cho rằng chuyến hành trình này kéo dài từ hai đến ba năm. Thật không may, chuyến hành trình đột ngột bị chựng lại khi một con cá nhà táng khổng lồ đâm vào và làm chìm tàu.

Nếu câu chuyện này nghe có vẻ quen quen thì đó là vì cuốn *Moby-Dick* của Herman Melville cũng được viết dựa trên câu chuyện có thật của tàu *Essex*. Nếu đã đọc cả hai cuốn sách, bạn sẽ thấy câu chuyện *Moby-Dick* mờ nhạt hơn so với thực tế những gì đã xảy ra với đoàn thủy thủ sau khi chiếc tàu *Essex* bị đắm. Thực ra, truyện *Moby-Dick* kết thúc sau khi chiếc tàu bị đắm; còn truyện về bi kịch *Essex bắt đầu* khi con tàu bị mới bị đắm.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

Vì chiếc tàu *Essex* từ từ chìm dần nên thủy thủ đoàn, gồm khoảng 20 người, trèo lên ba chiếc thuyền nhỏ hơn. Ngay khi vận chuyển một số đồ từ tàu *Essex* sang tàu cứu sinh nhỏ, thuyền trưởng và thủy thủ đoàn cần phải quyết định họ làm gì sau đó. Ý định mà họ bàn với nhau đơn giản là căng buồm lên và để gió thổi đưa họ đến Tahiti, đây là một chuyến hành trình đơn giản với thời gian ước tính đến nơi là khoảng một tuần.

Đột nhiên, một trong các thủy thủ nói, "Nhưng dân Tahiti là thổ dân ăn thịt người!" Và đó là tất cả những gì sẽ xảy ra. Sợ hãi, thủy thủ đoàn trên ba chiếc tàu cứu sinh nhỏ thay đổi quyết định, và họ quyết định tốt nhất là chèo quay trở về Chile, mặc dù đoạn đường xa hơn rất nhiều và điều này cũng có nghĩa là phải đi ngược chiều gió. Họ chọn Chile bởi vì họ biết Chile và họ cảm thấy họ sẽ an toàn hơn là với "thổ dân ăn thịt người ở Tahiti." Vì thế họ quyết định chèo đi ngược chiều gió.

Hơn 90 ngày sau, một trong những chiếc tàu cứu sinh nhỏ được một con tàu săn cá voi khác từ Anh phát hiện. Khi thuyền trưởng của con tàu lớn này kéo tàu nhỏ vào gần mạn tàu, ông thấy một người đàn ông gầy ốm tong teo như một bộ xương khô đang ngồi ở mái chèo, và một người khác, một bộ xương không hơn không kém ngồi ở sau đuôi thuyền. Giữa thuyền là một đống xương, những ống xương trắng nhách của các thành viên khác trên tàu. Người trên tàu *Essex* đã gặp đúng những gì họ lo sợ. Nỗi sợ hãi của họ đã biến lời tiên đoán thành sự thật.

Câu chuyện về *Essex* còn kinh khủng hơn nhiều so các câu chuyện về thổ dân ăn thịt người, câu chuyện về một người thuyền trưởng yếu kém và một nhóm người đã để cảm xúc chi phối khả năng tư duy của họ. Câu chuyện về một nhóm người đã để khả năng tư duy cầu an quyết định tương lai của họ. Thay vì cho thuyền hướng về Tahiti, họ đã chọn đi ngược trở lại nơi họ cảm thấy là họ biết rõ, mặc dù với kinh nghiệm nghề nghiệp, họ biết rằng chèo ngược trở về Chile là hoàn toàn không thể.

Đây cũng là một giả thiết. Bạn có nhớ giả thiết đặt ra ở đầu câu chuyện này không? Một điều nữa, không ai đặt câu hỏi là thủy thủ nào đã đưa ra ý kiến về thổ dân Tahiti là dân ăn thịt người. Tất cả những người này đến từ nước Anh. Chưa ai từng đến Tahiti. Không ai đặt một câu hỏi đơn giản là, "Vậy anh đã đến Tahiti bao giờ chưa?"

Không lâu sau thảm kịch *Essex*, cả Hawaii và Tahiti đều trở thành thiên đường của những chiếc tàu săn cá voi trên toàn thế giới. Lúc còn nhỏ, sau khi đọc về những khoảng thời gian tuyệt vời của các tàu săn cá voi khi dừng lại ở Tahiti, tôi đã từng mơ một ngày được du thuyền đến Tahiti, và giấc mơ này đã trở thành sự thật vào năm 1967. Thực ra, giấc mơ được đi trên tàu đến Tahiti đã tạo nguồn cảm hứng để tôi đi học ở New York. Vào năm 1967, tôi đã lái tàu từ Hawaii đến Tahiti khi còn là một sinh viên thực tập trên một chiếc tàu chở dầu. Thay vì gặp thổ dân ăn thịt người, tôi gặp một thiên đàng tuyệt vời hơn nhiều so với những gì tôi đã từng mơ. Tôi vẫn mơ về Tahiti và những con người tuyệt đẹp mà tôi gặp ở đó.

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

ĐẦU TƯ LÀ THIÊN ĐÀNG

Đối với tôi và Kim, đầu tư là một thiên đàng. Đầu tư có nghĩa là tự do, thịnh vượng và an toàn. Dù cũng có rủi ro trong đầu tư, giống như rủi ro trong việc hướng thuyền đi về phía Tahiti... rủi ro nhưng được đền bù thích đáng. Buồn thay khi rất nhiều người nghe theo lời khuyên của những người tự nhận là chuyên gia đầu tư, những người mà chính bản thân họ chưa từng đến thiên đàng lần nào, mặc dù rất nhiều người nghĩ rằng các nhà tư vấn cho họ hẳn phải biết rõ mình đang nói về cái gì.

Vấn đề then chốt là khi đụng đến tiền bạc, quá nhiều người để cho cảm xúc lấn át lý trí của mình. Cảm xúc con người là một nguồn sức mạnh dồi dào... và những suy nghĩ phát sinh từ cảm xúc có một quyền năng biến dự đoán thành hiện thực nếu chúng không được kiểm soát. Nếu bạn muốn trở thành thuyền trưởng con thuyền của chính bạn thì một trong những kiểm soát quan trọng nhất cần đạt được là phải kiểm soát được cảm xúc của mình. Khi tôi nghe người vợ của bạn tôi nói, "Em sợ có một ngày chúng em sẽ mất hết tất cả", thì tôi đã nghĩ rằng cảm xúc của cô ấy đang chế ngự cuộc sống của cô ấy. Mặc dù họ có đủ tiền để có một cuộc sống thiên đàng, nhưng họ chưa bao giờ tạo ra được. Nỗi lo sợ đã quyết định vận mệnh của họ và thực tế là họ gần như mất tất cả.

BA CẤP KIỂM SOÁT TƯ DUY

Khi giải thích hiện tượng này với tôi và con trai ông, người cha giàu nói rằng có *ba cấp kiểm soát tư duy*. Đó là tư duy ở

PDF-XChange Viewer
Click to buy NOW!
www.docu-track.com

cấp thấp, trung bình, và cao. Ông nói, "Khi một người nói bằng khả năng tư duy cấp thấp, họ thường nói những điều đại loại như 'đầu tư là rủi ro' hay 'lỡ tôi mất hết thì sao.' Họ đang nói bằng những cảm xúc cấp thấp." Người cha giàu giải thích thêm, "Khi nói về tiền bạc, hầu hết mọi người không bao giờ vượt khỏi khả năng tư duy cấp thấp." Như thường lệ, lúc ấy tôi không hoàn toàn hiểu hết những gì ông nói. Mãi đến khi lớn lên, tôi mới thấy rằng rất nhiều người đang bị kẹt ở khả năng tư duy cấp thấp, nhất là các vấn đề liên quan đến tiền. Tôi có những người bạn thân luôn sống trong nỗi lo sợ đầu tư, gặp rủi ro, và sợ mất tiền. Họ dường như không thể thay đổi được những suy nghĩ này, và trong nhiều trường hợp, những suy nghĩ này đã khiến lời tiên đoán biến thành sự thật. Một số trong những người này có hàng triệu đôla trong ngân hàng nhưng họ sống càng tằn tiện càng tốt, họ sống với nỗi sợ mất tiền. Và họ đã thật sự mất tiền bằng nhiều cách khác nhau, đơn giản vì họ sống giống như họ không có một đồng dính túi. Họ sống giống như họ đã mất hết tiền rồi. Dạy chúng tôi cách thoát khỏi khả năng tư duy cấp thấp, người cha giàu nói, "Nếu con quyết định không muốn các cảm xúc cấp thấp này điều khiển khả năng tư duy của con, con cần phải có khả năng tư duy ở cấp trung bình và cao." Ông cho biết tư duy cấp trung bình của chúng ta, tư duy dựa trên lý trí, là những tư duy cần đến các kỹ năng tài chính. Chẳng hạn như khi tôi lo sợ đầu tư vào bất động sản, người cha giàu đề nghị tôi nên học một khóa về đầu tư bất động sản. Làm theo lời khuyên đó, tư duy lý trí của tôi đã vượt qua tư duy cảm xúc. Tôi đã tham gia một khóa học cuối tuần về đầu tư